

BV

4920

.A67

LIBRARY OF CONGRESS.

Chap. BV4920

Shelf .AG 7

UNITED STATES OF AMERICA.

EARAIL DHURACHDACH

DO

PHEACAICH NEO-IOMPAICHTE:

LE

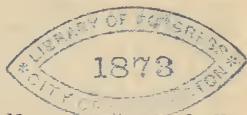
JOSEPH ALLEINE,

EADAR-THEANGAICHTE O 'N BHEURLA,

LE

I. SMITH, D.D.,

A NIS AIR A LEASACHADH.

*Deanaibh aithreachas, agus bithibh air 'ur n' iompachadh,
chum gu 'm bi bhur peacanna air an glanadh as.*

GNÌOMH. iii. 19.

GLASGOW:
PUBLISHED BY D. MACVEAN.

MDCCCXXXIX.

BV4920
A67

DO'N LEUGHADAIR.

A LEUGHADAIR,

Is e 'n run sonraichte bh' aig Ughdair an leabhair so t'anam a stiuradh gu sonas siorruidh. Na h-uile ni dh' fheudadh e-san a dheanamh chum na criche so, rinn e. Dean thusa nis do chuid fein do 'n obair, le *curam*, le *fein-cheasnachadh* agus le *h-urnuigh*, a chum as gu 'm biodh a shaothair air a beannachadh do t'anam.

Is ann air ghaol leas t'anama chuir air aghaidh mar an ceudna a thug aon urramach agus chrabhach fainear an leabhar a chuir sa chanain so;* agus bha 'n run ceudna aig an neach a thagh a chuid so dheth,† is aig an neach a thionndaidh e.—'Nuair tha muinntir eile mata a' gabhail uirread shuim do t'anam priseil agus neo-bhasmhor, an e nach gabh thu fein suim dheth cuideachd? Tha dochas agam gu 'n gabh: agus an lathair agus an ainm an De bheo, tha mi guidhe ort gu durachdach, air gradh t'anama fein, gu 'n leugh thu 'n leabhar so le *curam*, a ris agus a ris, thairis agus thairis. Ma leigeas e fhaicinn duit gu bheil thu 'n cunnart, tha mi guidhe gu 'n gabh thu gu grad rabhadh, 's gu 'n teich thu o 'n fhearg ata ri teachd; is ma leigeas e fhaicinn duit gu bheil thu cheana air t-fhior-iompachadh, gu 'n toir thu do Dhia a ghloir, is gu n' gluais thu mar is cubhaidh do oighre na beatha maireannaich.—Agus tha mi guidhe air Dia nan uile ghras gu 'n lean e 'n obair so le cumhachd a Spioraid, is 'nuair a bhios tusa ga leughadh no ga h-eisdeachd, gu 'n toir e fein duit a bheannachadh. *Amen.*

Leugh gu curamach ann ad Bhiobul gach aon sgrioptur gus am bi thu air do sheoladh fad an leabhair.

* This was the pious and benevolent Lady Glenorchy, who paid for the Translation.

† This Translation is from the abridgement of Mr. Thornton, entitled, ALLEINE'S ADMONITION.

WEH 179638

AN CLAR-INNSIDH.

	<i>Taobh-duilleig.</i>	
An Roi'radh le R. Baxter.....		4
Cuire teann do pheacaich gu pilleadh ri Dia chum bhi air an sabhaladh.....		15
Caib. I.—A' feuchainn ciod anns nach 'eil iompach- adh a' co-sheasamh; is a' ceartachadh cuid mhearachdan m' a thiomchioll.....		18
Caib. II.—Ciod anns am beil iompachadh a' co- sheasamh.....		25
Caib. III. Gur eigin iompachadh no basachadh..		57
Caib. IV. Comhara na muinntir neo-iompaichte..		84
Caib. V. Truaighe na muinntir neo-iompaichte..		103
Caib. VI. Seolanna gu iompachadh.....		127
Caib. VII. Argumainte gu iompachadh.....		149
Co-dhunadh an iomlain.....		161
Earail araid do cheannarda theaghlaichean.....		174

This translation of "*Alleine's Admonition to Unconverted Sinners*," was first published in 1781, at the desire and expense of Lady Glenorchy. The book has been deservedly popular, and passed through many editions. This new edition has been carefully revised and corrected; the orthography has been modernised, which renders the work more easily read and understood by common readers. Where any obscure passage occurred the original English was consulted, and the passage was rendered more clearly and more agreeable to the original. As a specimen of carelessness, this passage, "Come off thy knees to the sermon, and come to thy knees from the sermon," was rendered, "Thigibh do 'n t-searmoin a ris," edition 1822, p. 30. See p. 29 of this edition.

AN ROÌ'-RADH,

LE

RICHARD BAXTER.

A Leughadair'

THA mi ga mheas mar thròcair mhor o Dhia, gu bheil cothrom agam aon uair eile labhairt riut le durachd mu thiomchioll leas t-anama, mun laidh mo cheann san uir, is mun d' theid mi thoirt mo chunntais suas do m' Breitheamh. Mar neach a bhios gu goirid air mo ghairm air falbh, 's nach urra labhairt riut tuille gus an coinnich sinn ann am bith-bhuantachd, tha mi guidhe ort smuainteacha gu tric agus gu cudthromach air do staid. Seall romhad, c' ait am beil thu dol; seall a'd'dheigh, cionnus o bha do chaithe-beatha; agus seall an taobh a stigh dhiot ciod an staid am beil t-anam, na'm beile deas arson siorruidheachd. Seall cuideachd os do cheann cia gloirmhor an neamh air an d' rinn thu dearmad, agus ciod an Dia tha ri bhi na charaid no na namhaid siorruidh dhuit; a reir mar a ni thu do roghainn, agus mar a chaitheas tu do bheatha. Seall air na nithe so, agus cuimhnich do bhas mar tha focal De agus reusan ga d'sheoladh. Ann an ainm Chrìosd tha mis' a' reic riut na teachd-aireachd so, 2 Cor. v. 19, 20. agus ma chuireas tusa cùl ri, is ann air do chunnart. Mur gabh thu cuire na trócair an dras, cha'n fhaigh thu trocair nuair a ghlaodhas tu air a sòn gu cruaidh la eile.

Tha fios agam, a pheacaich thruaigh, nach gabh t-anamianna suim do na nithe so; ach tha fios agam gun d' thug Dia dhuit tuigs' agus reusan, (agus tha e tairgse grais dhuit) gu t-anamianna

chur fo chois; is mur bi thu 'n toiseach ad *dhuine*, cha bhi thu gu brath ad *naomh*. Tha fios agam cuideachd gu bheil an saoghal mu 'n cuairt duit aingidh, is gu bheil ionus gach ni agus neach a th' ann, ullamh gu d' bhaca' agus gu d' bhuair-eadh. Ach tha fios agam nach cuir so airsan tha faicinn le beo-chreide' neamh agus ifrinn air thoiseach air, ni 's mó na chuireas fras no osag gaoithe air duine bhiodh a' teicheadh arson an-ama Luc. xii. 4. O dhuine, smuainich cia mor an dealacha eadar na bheil agad ri chall is na bheil agad ri chosnadh; eadar na bheir an *t-aibh-isteir* dhuit is na bheir Dia dhuit; is cha'n fheud e bhith nach gabh thu suim an sin do t-anam.

Theaga' gu'n tachair cuid de dh' amadain ort (oir co ach amadain a chuireas an aghai' focail Dhe?) a their ruit nach ruig thu leas uirread shaoithreach, is fhaicill, is chrabhai' is churam; gur leor dhuit a bhi cosmhuil ri daoine eile, 's nach 'eil ann an an-bhar diadhachd ach *neonachas* agus *amaideachd*. Seadh, theaga' gu 'n dean cuid do mhinistirean an t-soisgeil fein, (a mhuinntir bu choir misneach thoirt duit) fanaid air do chrabha, air do ghiulan faicilleach, is air do dhiadhachd; 's gun abair iad nach 'eil ann ach *cealgaireachd*, *cion ceille*, agus gaol a bhi *sonnraichte* seach daoine eile; nach 'eil ann ad chridhe laidir ach dochas uaibhreach, fein-speiseil, agus faoin, is nach 'eil ann ad dhearbhbheachd a gradh DHE, (an deigh gach dicheall gu d' ghairm is gu d' thagha dheanadh cinnteach,) ach dannadas agus cuthach.

Cha 'n iongantach daoine a dhi-mola' mar so an ni sin air nach 'eil iad fein eolach, is a labhairt an aghaidh iompachai agus obair an SPIOROID, o nach 'eil fios aca ciod is ciall da.—Do 'n mhuinntir so feudai sibh na ceisdean so leanas fheoruich.

Ge nach dean iad iadsan atharracha', theaga' gu 'n dean iad sibh fein a dhaighneacha.

Ceisd 1. Am barail chealgach, an amaideach, mhi-cheilli' gu'm faigh daoine bas? Na 'n diong solas, no saibhreas, no inbhe 'n t-saoghail so ni sam bith do 'n anam ri uair fhaghail? Na 'n cum iad a cholann gun dol na smur san duslach.

C. 2. Am beil anam neo bhasmhor aig daoine; bhios beo fad saoghal an deigh na beatha so? Luc. xii. 40.

C. 3. Nach iomchuidh do 'n aite sam bi iad gu siorruidh, na do 'n aite sin anns nach bi iad ach tamull beag? Is nach glice dhoibh an ionmhas a thasgai' far am bi 'n co'nuidh bhith-bhuan, na far nach 'eil iad ach an diugh air thuras, is far nach bi iad theaga' nochd na maireach? Mat. vi. 19, 20.; 2 Cor. iv. 16—18.: agus v. 1—3, 6—8.

C. 4. An saoil iad nach airi' Dia air ar n-uile chridhe, 's air ar n-uile ghradh, Mat. xix. 27. Nach comhara gu bheil duine gun chiall cho math as gun chreide' ma tha tuille graidh aige do sholas peacach na do Dhia, 2 Tim. iii. 4. do 'n t saoghal na da Chruthai'ear, 1 Eoin ii. 15, 16? Nach bu chor do dhaoine rioghachd Dhe agus fhirinnteachd iarrui' thar gach ni, Mat. vi. 33? agus saoithreacha gu h-araid arson a bhith sin a mhaireas gu siorruidh, Eoin vi. 27? Stri dheana gu dol asteach air a gheata chumhann Luc. xiii. 24. agus na h-uile dhicheall a dheana' chum ar gairm is ar taghadh a dheana' cinnteach, 2 Pead i. 10.

C. 5. An saoil iad, as eug'ais naomhachd gu'm faic aon neach Dia? Eabh. xii. 14. Mat. v. 8.; Tit. ii. 14. Nach 'eil an inntin fheolmhor na naimhdeas do Dhia agus fo bhinne bais, ach an inntin spioradail a' toirt sith agus beatha? Nach faigh iadson a chaitheas am beatha'reir na feola, bàs;

ach iadsan a ghluaiseas a reir an Spioraid, slainte?
Is am buin neach air bith do Chrìosd aig nach 'eil
a Spiorad? Rom. viii. 1. 5—10.

C. 6. An saoil iad am feud ionmhas duine bhi
air neamh, gun a chridhe bhi ann cuideachd, Mat.
vi. 21. Agus nach e 'n dealacha mor tha eadar
daoine aingidh agus diaghaidh, gu bheil an dara pairt
na 'n naimhdean do naomhachd Chrìosd (ge d' tha
iad a giulan 'ainm) ach a phairt eile toirt speis da
reachd is ag iarrui' nan nithe ta shuas; mar gu'm
biodh iad marbh do 'n t-saoghal so, 's am beatha
follaichte maille ri Dia ann an Crìosd? Phil. iii.
18—20.; Col. iii. 1—5.

C. 7. Feoruich dhiu, am beil e cosmhuil gu'n
dean Dia, nach toir dhoibh tora' na talmhainn, na
nithe aimsireil gun saothair, a bheatha mhairthea-
nach, agus neamh a thoirt doibh gun churam, gun
saothair, is gun dian-iarrui? gu sonraichte nuair
dh'iarr e gun churam a bhi oirn mu 'n aon, ach
cruai-spairn a dheana gu ruigheachd air an aon
eile, Mat. vi. 25. 33.; Eoin vi. 27. Seadh, nach
e steidh gach uile chreidei' gu bheil Dia ann, is
gu'n toir e duais do 'n mhuinntir a dh' iarras e *gu*
dicheallach, Eabh. xi. 6.

C. 8. Feoruichibh dhiu, seadh feoruichibh d'
ur cluasan, agus d' ur fiosracha fein, am beil a
chuid is mò do na bheil ag radh riu fein *Crìosd-
ui'ean* a' caitheamh am beatha gu diadhaidh, a
cumail an anamianna fo chois, a' tasgai' an ion-
mhais air neamh, a gradhacha Dhia, 's ag iarruidh
a rioghachd agus fhireantachd thar gach ni eile?
Seadh, nach ann tha chuid is mo dhiu gun chra-
bha, gun churam, gun durachd ann an obair an
anama; gun iomradh idir a thoirt air a mhuinntir
is soilleire agus is anabharra cionta, aig am beil
mar gu'm b' e an damnadh air a dheanadh cinn-
teach?

C. 9. Feoruich an dean ainm a' *Chriosdui'* na daoine so shabhaladh, ge nach bi iad diadhaidh na naomha? Na 'n urra iad Dia thoilleachadh le bhi, gu breugach, a giulan ainm a *Chriosdui'* gun dragh a chur orra fein le chaithe-beatha? Am beil ministeir sam bith aig am bi danadas a shearmonacha nach feum, Chriosdui'ean misgeach, neoghlan, agus saoghalta mar so, a bhi air an iompacha 's air an atharracha mu'm feud iad a bhi air an sabhaladh?

C. 10. Feoruichibh do 'n luchd-teagaisg sin a tha cur cealgaireachd as ur leth-sa, mur 'eil iad fein ag ra' gu bheil am peacadhsa ro-ghraineil, is gu bheil Dia ga bhagradh leis a pheanas is mo ann an ifrinn, Mat. xxiv. 51. Ma seadh, ciod a thachras do na cealgairean so tha gabhail os laimh gu bheil iad nan Criosdui'ean, nuair nach 'eil; aig am beil fios air toil am maighstir, ach nach 'eil ga deanadh.

C. 11. Nach do chuir iad cul nam *Baisteadh* ris an t-saoghal, ris an fheoil, agus ris an Aibhisteir; is nach d' thug iad suas iad fein do 'n Athair, do 'n Fhear-shaoruidh, is do 'n Fhear-naomhachaidh? Am beil chuid is mo a' coimhead nam boide so mar an dicheall? Mar 'eil, cionnas ata fear-bristidh cumhnainte ni 's iomchuidh air slainte na neach nach deachaidh riabh a bhaisteadh?

C. 12. Nach 'eil nadur Dhe cho naomha 's gur blaispheim a ra' gu' n toir e anam air bith asteach maille ris do neamh gun iompachadh 's gun athnuadhachadh? 1 Pead. i. 15, 16.

C. 13. Feoruich dhiu c' arson a thainig Criosd chum an t-saoghail. Nach ann a thearnadh a phobuill o'm peacadh? Mat. i. 21. a sgrios oibre an Aibhisteir? 1 Eoin iii. 8. a ghlanadh dha fein pobull sonruichte eudmhor mu dheadh oibre, Tit. ii. 14. 's a thoirt dhathigh chum Dhia nan anama chaidh air seacharan? Luc. xv. agus xix.

10.—Ciod ma 'ta thachras dhoibh-san nach gabh os laimh pilleadh, na 'm peacaidh a threigsinn, na bhi air an iompachadh, na air an naomhachadh?

C. 14. Feoruich dhiu c' arson a chaidh am baisteadh ann an ainm an Spiorad naoimh? Am feud neach sam bith dol astigh do neamh gun bhi air a bhreith leis an Spiorad, cho math as leis an uisge? Eoin iii. 3, 5, 6. Na 'm buin neach air bith do Chrìosd, mur 'eil Spiorad Chrìosd aige? Rom. viii. 9.

C. 15. C' arson a thug Crìosd rabha do dhaoine cho bitheanta gu bhi air am faicill an aghaidh cealgaireachd nam *Pharaiseach*, nam feudadh Crìosd-ù'ean cealgach a bhi air an sabhala? Nach robh na *Pharisich* nan luchd teagaisg urramach, foghlumte, agus faicilleach mu thiomchioll moran d' an giulan? Ach nach robh iad cuideachd a' geur-leanmhuin nan naomh, nan naimhdean mi-runach do Chrìosd, da dheisciobuill, agus da phobul? Nach robh e feumail do 'n mhuinntir so bhi air an iompachadh? Agus nach 'eil na Crìosd-ù'ean cealgach agus aingidh sin tha 'n dras a' geur-leanmhuinn nan creid'each cho olc ris na *Pharisich*, agus cho feumail air iompachadh, cia math air bith an aidmheil? Seadh nach 'eil an cor ni 's measa, mar tha iad a' deanadh dearmaid air creideamh ni's oirdheirce? Mat, xv. 7, 8. agus xxiii. 23, 24.

C. 16. Am beil neach air bith as eug'ais naomhachd iomchuidh arson staid naoimh agus shona neimhe? Na'm feud anam mi-naomha Dia fhàicinn, a gradhachadh, a chliudhachadh, agus a mhealtuinn gu sìorruidh; na tlachd a ghabhail ann an obair is ann an coluadar nan naomh? Taisb. xxi. 27. agus vii. 15.

C. 17. Feoraichibh dhiu ciod an dealacha tha eadar an Eaglais, no na naoimh, is a chuid eile do

'n t-saoghal? Nach e gu bheil an dara pairt air an iompachadh, air an atharrachadh, 's air an ath-ghintean; is a phairt eile 'mhain nan luchd-aidmheil? Feoruich dhiu nach 'eil naire orra bhi 'g radh anns an *chrèud*, “Creideam anns an Spiorad naomh—gu bheil Eaglais naomh ann;—creideam ann an co-chomunn nan naomh,” &c. nuair tha iad a' cur cul ris an Spiorad, a' deanadh fanaid air na naoimh, is a' seasamh an taobh amach d'an comunn? Am beil dochas aca bhi ann an comunn nan naomh air neamh, mur bi iad nan comunn air thalamh cuideachd?

C. 18. Am beil iad da rìreadh a' creidsinn gu bheil neamh agus ifrinn ann? Mur 'eil, c' arson a tha iad a' gabhail os laimh a bhi nan Criosdui'ean idir? Ach ma tha, c' arson nach 'eil iad nan Criosdui'ean da rìreadh, crabhach, eudmhor, naomha? Oir as eug'ais naomhachd cha 'n fhaic neach Dia.

C. 19. Nach 'eil rìghrean, breitheamhnan is na h-uile dhaoine a' cur dealachadh eadar duine agus duine; eadar am math agus an t-olc, an t-umhal agus an t-eas-umhal, caraid agus eas-caraid? Agus nach mò gu mor a ni an Dia uile-naomha dealachadh chur eadar am firean agus an t-aingidh? Mal. iii. 17, 18.

C. 20. Feoruich dhiu c' arson a chaidh ministeirin orduchadh idir, na c' arson a tha iad a searmonacha, mur 'eil iompachadh atharrachadh, agus naomhachadh feumail? Seadh, feoruich dhiu am beil iad a' creidsinn focail De, anns am beil gach ni tha thus' a' gnathachadh agus a' creidsinn, air an sparradh gu soilleir agus gu teann air na h-uile dhaoine?

—— 'Nuair a fhreagras iad na ceisdean so air choir, bidh e soilleir co dhiu 's tusa, na iadsan, tha amaideach, cealgach, agus cuthach.—Ach ma bhios

anam air bith dhiu a chi a mhearachd, agus fheum air iompachadh; ghuidhinn airsan, ortsa, 's air gach aon, an seola na dha so leanas a thoirt fainear.

1. Na sguir am feasd do smuaineachadh le cudthrom air na nithibh so gus am bi do chridh' air atharrachadh, Salm cxix. 59,

2. Thig dh'ionnsuidh Chrìosd agus gabh ris mar do Shlanui-fhear, t-Fhear-teagaisg, agus do Rìgh; is bheir e dhuit maitheanas anns na chaidh seachad, le trocair agus tearruinteachd as so suas. Eoin i. 12.; iii. 16.; v. 40.; agus I Eoin v. 11, 12.

3. Biodh dearbh-bheachd agad á gradh Dhe, á maitheanas do pheacaidh, agus á sonas sìorruidh neimhe; a chum as gu mothaiche' tu nach 'eil ann an solas an t-saoghail so ach aolach agus salchar, air a choimeas ris an aoibhneas neamhaidh sin ata sruthadh o chreideamh, o dhochas, agus o ghradh; o shith-choguis agus o umhlachd treibhdhireach.

4. Na peacaich ni's mo le d' dheoin, na gu dana. Seachainn an t-olc a dh' fheudas tu a sheachnadh. Isai. lv. 7.

5. Bi seachantach air droch chuideachd, air coslas peacaidh, agus slighe buairidh; is gleidh cuid-eachd na muinntir tha iriosail faicilleach, treibhdhireach, agus naomh. Sal. cxix. 115, 63.

6. Feith air Spiorad Dhe le gnathachadh dich-eallach, durachdach, agus coilionta air na meadhona sin a sheol e fein duit. Eisd leugh, smuainich, agus dean urnuigh. Guidh gu dian arson grais gu t-iompacha'. Feith mar so, 's cha'n fheith thu 'n diomhain, Salm xxv. agus xxxvii. 34.; lxix. 6.

Gheibh thu Seolai' eile san leabhar ro-fheumail sin (*Earail Dhurachdach I. ALLEINE.*) Leabhar a ghuidhinn ort a leugh a gu tric is gu durachdach, gus am faic thu staid t-anama, 's an glaoth thu *Cìod an nì mi chum 's gu'm bithinn air mo sha-*

bhala'!—Tha 'n t-ughdair sin, mar gu'm b' ann, a' glaothaich riut o na mairbh, agus tha mis' a glaothaich riut mar neach a bhios cuideachd ann an saoghal eile gu goirid, nach 'eil gliocas air thalamh, na fois na co-fhurtachd air bith aig an anam, as eug'ais bhi measarra, seirceil, cothromach, agus naomha. 'S e so ar gliocas, 's e so ar gnothach, agus ar n-obair mhor san t-saoghal so.

O Thighearna! ghabh thusa truas do gach h-uil' anam a chi na chluinneas na nithe so, 's leig fhaicinn doibh gu bheil iad uile a reir briathra firinneach Dhe. O na leig le fuil, le teagasg, le eiseimpleir, agus le Spiorad Chrìosd, a bhi air an call gu sìorruidh! Thoir do 'n mhuinntir neo-iompaichte bhi air an iompacha 's air an atharracha'; 's thoir do 'n mhuinntir a chuir annadsa an do-chas, gun bhi gu brath air an atharracha na air an gluasad. Stiuir iad le d' Spiorad, dìon iad le d' chumhachd, cum a suas iad le d' ghras, is thoir d' an anama fadheoidh seilbh air oighreachd do chloinne, trid Iosa Crìosd, ar Tighearna. *Amen.*

RICHARD BAXTER.

EARAIL DHURACHDACH

DO

PHEACAICH, &c.

*Cuireadh tean do Pheacaich gu pilleadh ri Dia
chum bhi air an sabhaladh.*

A MHUINNIR ionmhuinn agus ghradhach, is e mo run, mar stiubhard leis am bu mhath a bhi dileas, a chuibhrionn fein a thoirt do gach aon. Ach mar a bhios iomgainn shonraicht' air an Leigh mu thiomchioll na muinntir is tinne, 's is cunthartaiche staid; is mar a mhaothaicheas cridhe athar gu h-araid osceann an leinibh tha dlu do 'n bhas; is amhlui' tha 'n aireamh do anama neo-iompaichte 'n ar measg-sa 'g iarrui' grad oidheirp a thoirt air an spionadh as an teine, Iude 23. Air an aobhar sin is ann orra so a bheir mi cheud aire.

Ach ciod an argumaint a ghnathaicheas mi? ciod na briathran a roighnicheas mi? A Thighearna, cia leis a chuireas mi iompai' orra; cia leis an ni mi 'n cosnadh? O nach robh fios agam! sgriobhainn le deoir; sparrainn gach earail le gul; ghuidhinn orra air mo ghluinean, is bheirinn dhoibh le durachd gach boinne do m' fhuil. O cia taingeil a bhithinn nan gabhadh iad os laimh, an deigh sin uile aithreachas a dheanadh agus pilleadh!

"Ach, a Thighearna, cia neo-chomasach mis' arson na h-oibre so! Cia leis a dhruigheas mi air a' chridhe tha mar chloich! an eirich na mairbh as an uaigh air m' iartas? An labhair mi ris na creagan, na 'n glaodh mi ris na sleibh-

tean, an dochas gun eisd iad ri m' earailibh? An toir mis' a fhradharc do 'n dall? c'uin a rinneadh so riabh le duine? Ach dhuit-sa, O Thighearna, cha'n 'eil aon ni eacomasach: is urra thu, seadh cridh' a pheacaich a bhioradh. Cha 'n urra mis' ach am bogh' a tharruing air thuairmeas; stiuir thus' an t-saighead eadar altaibh an airm-eididh: marbh am peaca, ach sabhail anam a pheacaich, a thionndaidheas a a shuil na chluas gus na nithe so a leugh na eis-deachd."

Mo bhraithre, ceadaichibh dhomh labhairt ribh mar charaid, gu dileas saor, anns an aon ni is cudromiche bhuineas duibh; oir is e gnothach mor an leabhair so geur-mhothacha thoirt duibh air 'ur staid; ur n-iompacha', agus 'ur sabhala'. Cha'n 'eil mi dol a labhairt ribh ann am briathra deas-chainnteach na seolta; cha 'n e ur cluas a thoileachadh tha idir air m' aire, ach urn-anama shabhala: 's ann air ur cridhe, 's cha 'n ann air ur cliu tha mi suireadh. Mur faigh mi ur cridhe, ciod sam bith eil' a gheibh mi, tha mi falamh. Mur biodh a mhiann orm ach ur cluas a thoileacha, sheinninn oran eile dhuibh, agus sgeul bu bhinne; chuirinn adhart socair f'ur ceann, is labhrainn sith ribh; oir cionnas is urra Ahab speis a bhi aige do Mhicaiah, bhios "do ghnath a' faisneachd uile mu thiomchioll?" 1 Rìgh. xxii. 8. Ach nach "fearr lotan caraid na sodal baoith? a bhios ri miodal le bilean nuair tha i sealg arson an anama;" Sean. vii. 21, 23. agus vi. 26. Nam bithinn a' dol a bhreuga naoidhein dh'fheudainn a luasga na chadal le oran fonn'ar; ach nuair a thuiteas an leanabh san teine, cha 'n fhaoinéis mar so idir a bhios air aire a pharanta. Tha aobhar agamsa bhi durachdach gun am-

harus, a chionn gu bheil fios agam “mur eirich sibhse, 's mur tig sibh leam,” gu bheil sibh caillte gu siorruidh, As eugais iompachai cha 'n eil slainte sam bith ri fhaotainn. Is eigin domh buadhachadh oirbh na ur fagail am buillsgean truaighe.

Ach an so tha spairn m' oibre teachd orm a ris. “A Thighearna, tagh thusa clachan dhomh as a chladach, 1 Sam. xvii. 40, 45. Tha mi teachd an ainm Tighearna nan sluagh, Dia armailtean Israeil?” Tha mi teachd amach mar an t-oganach Daibhidh, a ghleachd “cha 'n ann ri fuil agus feoil, ach ri uachdranacha, ri cumhachdan, agus ri prionnsui' dorchadais an t-saoghail so,” Eph. vi. 12. Air an la 'n diugh buaileadh an Tighearn am Philisteanach, is “thugadh e airm o 'n duine laidir' a chum as gu faighinn-sa na prìosanaich air falbh as a lamhan. “A Thighearna, tagh mo bhriathra, tagh m' arma; 's 'nuair a chuireas mi mo lamh sa mhala, thoirt as cloich g' a tilge', dean thus 'a giulan chum a chomharai, 's a sparra, cha 'n ann an' clar-eudainn, 1 Sam. xvii. 49. ach an cridhe a pheacaich neo-iom-paichte, ga bhuala chum an lair, cosmhuil ri Saul na leaga' sona, Gniomh. ix. 4. a stiùireadh air anama dh' ionnsui' do Mhic, mo mhaighstir. O Thighearna, Dhia mo mhaighstir, guidheam ort, soirbhich leam air an la so 's cuir t-aingeal air thoiseach orm a reiteacha mo shlighe, Gen. xxiv 12. chum is mar a naisg seirbhiseach Abraham, Isaac, agus Rebecca mu'n do ghabh e fois gu'n ceanglainsa cuideachd Criosd agus anama mo phobuill, mu 'n dealaich sinn r' a cheile.”

Ach tha mi a' pilleadh air m' ais ribhse. Tha cuid agaibh aig nach 'eil fios ciod is ciall do iom-

pacha na atharracha; 's is diomhain toiseacha ri 'r comhairleacha gu ni nach 'eil fios agaibh ciod e: air an aobhar sin feuchai' mi dhuibhse *Ciod e iompacha* na atharracha. Tha cuid eile 'g altrum duil ri trocair ge do bhunaich iad san staid am bheil iad; agus dhoibhsan feuchai' mi *Gur eigin iompacha*. Tha cuid eil' ann am barail fhaoin gu bheil iad air an iompacha' cheana; dhoibh-san feumai' mi comharan na muinntir *neo iompaichte* a leigil fhaicinn. Tha cuid eil' air nach 'eil eagal uile, o nach 'eil iad ga mhot-hach, 's air an aobhar sin tha cadal am barr a chroinn; dhoibh sin feuchai mi truaighe na muinntir *neo-iompaichte*. Tha cuid eil' a' suidhe sios o nach leir dhoibh an slighe mach; do 'n mhuinntir so seolai' mi *Meadhona an Iompachai*. Agus fa dheire, chum gach aon neach a bhros-nacha', co-dhuinidh mi le *Argumainte gu Iompacha*.

CAIB. I.

A' feuchain ciod anns nach'eil Iompacha a' co-sheasamh; is a ceartacha cuid mhearachdan m' a thiomchioll.

THUG pobull dall Shamaria aora' do 'n ni nach b' aithne dhoibh, Eoin iv. 22. is thog muinntir na h-Aithne altair "Do 'n Dia neo-aithnichte," Gniomh. xvii. 23 tha fios aig gach aon, da 'n eoll nadur an duine, gu feum an inntin an toiseach solus fhaotainn ma 'm feud an t-anam a bhi air iompacha. 'Nis, a chum is gu'n leighis-inn mearachdan cuid do dhaoine tha smuaineach gu bheil iad air an iompacha nuair nach eil; 's gu fograinn eagal agus iomgain cuid eile, tha saolsinn nach 'eil iad air an iompacha nuair a

tha ; feuchai' mi dhuibh nadur an iompachai, le leigeal fhaicinn duibh ciod na nithe 's nach 'eil, agus ciod na nithe sam beil e a' co-sheasamh.

Ann toiseach, feuchai' sinn ciod na nithe 's nach 'eil e.

1. "Cha 'n e aidmheil a' chreideimh Chriosdui' a ghabhail oirn fein anns am beil iompacha a' co sheasamh." Tha tuille na ainm anns a' chreideamh Chriosdui." Ma tha 'n t-abstol Pol ceart, Cha 'n ann an cumhachd, 1 Cor. iv. 20. Nam b' ann sa chreidimh Iudhach agus Phaganach a threigsinn, is ann sa chreidimh Chriosdui' aideacha', bhiodh iompacha a' co-sheasamh, co na Criosdui'ean a b' fhearr na muinntir Shardeis agus Laodicea! aca so uile bha deagh ainm agus deagh aidmheil, ach a chionn nach robh ac' ach ainm, tha iad air an dite' le Criosd agus air an sgeith amach, Taisb. iii. 1. 16. Nach lion'ar iad a tha 'g ainmeachadh ainm an Tighearn Iosa, gidheadh nach 'eil a' treigsin aingidheadh? 2 Tim. ii. 19. agus "a' gabhail os laimh eolas a bhi ac' air Dia, ach nan oibre tha ga aicheadh?" Tit. i. 16. Is an gabh Dia riu so mar fhior aithrich, arson an aidmheil amhain, ge do bhvanaich iad nam peaca? Cha 'n eil' so comasach. Nan deana lochran na h-aidmheil an gnothach cha robh na h-oighean amaideach air an druideach amach, Mat. xxv. 12. Seadh tha sinn a' faicinn cha 'n e mhain luchd aidmheil, ach luchd searemonaichai' Chriosd, a's luchd deanai' mhiorbhuilean air am fogradh air falbh, a chionn gu'n robh iad cuid-eachd nan luchd deanai' na h-eucorach, Mat. vii. 22, 23.

2. "Cha 'n e ionnlad an uisge, no suaicheantas Chriosd a ghabhail oirn fein ann am bais-

teadh is ciall do iompacha.” Tha moran agiulan suaicheantais Chrìosd nach ’eil a seasamh aig a bhrataich, no ga leantuin mar an ceannard. Chaidh Ananias agus Sapphira, agus Magus a bhaisteadh, cho-math ris a chuid eile.

Mo chairde dileas, “Na bithibh air ’ur meal-la, cha ghabh Dia ri fanaid,” Gal. vi. 7. Co dhiu ’s ann as ur baisteadh na ni air bith eile tha ’ur n-earbsa, à “urnuighean fada,” Mat. xxiii. 14. a “trasg gu bitheanta,” Luc. xviii. tha mise ’g innse dhuibh o’n Dia bheo, ma tha aon air bith agaibh dearmadach air urnuigh, na neoghlán, na mi-runach, na sanntach, na anacaitheach, na fanaideach, na speiseil mu dhroch chuideachd Seanr. xiii. 20. an aon fhacal, mur ’eil sibh nur Crìosdui’ean naomh, faicilleach, agus fein-aicheil, Eabh. xii. 14. Mat. xvi. 25. cha ’n urra sibh bhi air ’ur sabhala ; ni ’s lugha na bhios sibh as-so suas air ’ur n-atharracha ’s air ’ur n-ath-nuadhacha le aithreachas.

3. “Cha ’n e giulan neo-choireach am fianuis dhaoine tha air a chiallacha le iompacha. Chan ’eilso a’ toirt barr air fireantachd nan Scriobhach agus nam Pharaiseach, agus air an aobhar, sin cha ’n urr’e ar toirt gurioghachd Neimh, Mat. v. 20. “Bha Pol, mu ’n d’ iompaicheadh e, neo choireach a reir na fireantachd a tha san lagh, Phil. iii. 7. Cha ’b urra duine beum a thoirt da. B’ urra ’m fear a dh’ fhireanaich e fein a radh gu’n robh e saor o fhoireigin ea-coir, agus adhaltrus, &c. Luc. xviii. 11. Tha ni eigin a thuille so agad-sa rimhuth, air neo, cionnas air bith mar tha thu ga d’ fhireanacha fein, ni Dia do dhite. Cha ’n ’eil mi idir a’ deana tair air giulan neo-choireach, ach tha mi toirt rabhai’ dhuibh gun stad aige. Tha ar dleasnas do

Dhia cho fhiachuicht' oirn r'ar dleasnas do dhuine. Cha'n fheud sinn da chlar an lagh' a sgaradh o cheile.

4. "Cha mho 's e iompachadh a bhi a' coiliona' gach dleasnais diadhai' o 'n taobh amach. Tha e ro-shoilleir gu feud coslas na diadhachd a bhi aig moran as eugais a cumhachd, 2 Tim. iii. 5. Feudaidh iad urnuigh fhada, 12. eis-deachd gu taitneach, Marc. vi. 20. dragh is cosdas a chur orra fein an seirbheis Dhe, Isai. i. 11. is na dheigh sin uile bhi nan coigrich do Iompacha. Feudai' duine na dleasnais fhollais so uill' a choiliona', seadh "a mhaoin air fad a thoirt do na bochdai is a chorp gu bhi air a losga," 1 Cor. xiii. 3. 's na dheigh sin uile bhi na chealgair.

5. "Cha 'n e iompacha, cuideachd, an ceangal sin a tha oilein, cleachda na lagh dhaoine, na anshocair, a' cumail air truailleachd is coirb-deachd ar naduir." That sinn tuille 's ulla' gu oilein a ghabhail an riochd grais: ach nam foghna' sin co 'n duine b' fhearr na Iehoash? Am feadh a bha Iehoiada an sagart os a cheann, bha e cho togarach gu seirbheis De 's gu 'n robh e brosnacha' nan sagairt fein a leasachadh an Teampuil, 2 Righ. xii. 2, 7. Ach cha robh an so ach deadh oilein, oir cho luath 's a dhealuich am fear-stiurai' a bh' aige ris, leig e fhaicinn nach robh e ach mar mhada-alluidh air slabhraì, is thuit e air falbh gu iodhal-aoradh.

6. An ath-ghoirid; "Cha 'n ann an soilseacha, na 'n geur mhothachadh, cha n' ann an cuid atharrachai' na 'm pairt leasachaidh, ata Iompacha a co-sheasamh." Feudai' duine bhi air a shoillseachadh, 's na dheigh sin uile tuiteam o 'n chreideamh, Eabh. vi. 4. Bha Felics air chrith fo gheur-mhothachadh, Gniomh. xxiv.

25. is leasaich Herod e fein ann am moran nithe Marc. vi. 20. Feudai am peacach bhi air a dhusga le h-uabhas agus geur-mhothacha, 's gun bhi idir air a chlaoi' na air a cheusa le cumhachd grais Tha moran aig am bheil barail mhath air an staid, a chionn gu 'n d' fhuair an coguis dusgadh arson am peacaidh; a' gabhail *geur-mhothachaidh* an riochd *iompachaidh*. Am beachd na muinntir so bha Cain iompaichte, nuair a bha coguis chionntach ga sgiursa feadh an t-saoghail. gus an do thilg e e-fein am builsgean ghnothaiche 's ann damhair oibre, Gen. iv. 13, 14. Tha cuid eile nam barail fein iompaichte chionn gu'n do threig iad an gnathacha mi-riaghailteach as an droch cuideachd, gun do cheannsaich iad cuid d' an anamianna, 's gu'n d' fhas iad riaghailteach agus measarra. Ach feudai' gu leoir a bhi san staid so nach 'eil fathasd air an naomhacha.' Iarruidh moran dol asteach do rioghachd neimh," Luc. xiii. 24. is tha cuid nach 'eil fada uaipe, Marc, xii. 24. 's a tha ach beag nan Criosdui'ean," Gniomh. xxvi, 28. gidheadh a bhios an deigh lainh air a cheann mu dheire. Tha moran, am fad a bhios an coguis gan sgiursa, ri urnuigh, ri leugha, ri eisdeachd, is ri stridh 'n aghaidh nam peacai' sin is mo do bheil speis aca; ach cha luaithe tha 'n leoghan a' cadal, na tha iad a' pilleadh athbhuailt a dh' ionnsuidh an aingidheachd.—Co bu chrabhai no na h-Iudhaich nuair a bha lamh Dhe air a leagail orra? Salm lxxviii. 34, 35, Ach cha luaithe chaidh an amhghar seachad na leig' iad Dia as an aire, 's a dhearbh iad gu 'n robh an creide' cealgach, *rann* 36, 37, Theaga' gu 'n do thilg thu mach peaca eigin nach giulaine do choguis, is ged sheachainn thu gach cionnt 'i

graineala na cheile san t-saoghal, is gidheadh gu bheil do nadur salach gun bhi fathasd air a ghlana, 2 Pead. ii. 20, 22. Feudai' tu meall luaith' a tharruing gu dealbh geige, na ainmhidh, na duine, 's a bhi fad na h-uine na-luaith': mar sin feudai duine neo-iompaicht' a choslas a chaoch-la' air ioma doigh, is a nadur a bhi fathasd gun mhuthadh.

An co-chur. Eisdibh ma ta, O dhaoine peacach, is thugaibh fainear, mar bu mhath leibh a bhi beo, Isai. lv. 3. C'arson a mheallas sibh sibh-fein, is a shuidhicheas sibh air ghaineamh Steidh 'ur dochais? Tha fios agam gidheadh nach gnothach furasd an dochas so a spionadh uaibh: is eigin da so bhi searbh leibhse, 's gun amharus cha 'n eil e taitneach leamsa. Tha mi dol na chinnseal mar Leigh a bhiodh a dol a ghearradh aon da bhuil o chaomh-charaid: is eigin da dheana, ge h-ann le cridhe goirt, le suil dheuraich, is le laimh chrithich. Ach, a bhraithre, tuigibh mi; cha 'n 'eil mi ach a leagail seann tigh, (bha ulla' gu tuiteam air 'ur ceann is 'ur brutha' fo') chum is gu 'n togainn e ni 's maisich 's ni 's fearr, air sheol as gu mair e gu siorruidh. "Basaichi' dochasa chealgair," Seanr. xi. 7. ma sheasas Dia ri fhocal. Is nach fearr dhuitsa, O pheacaich, rabha' ghabhail na thra, 's do dhochas faoin agus mealltach a leigeil dhiot, na do shuilean a bhi air am fosgla' tuille s anmoch leis a bhas, agus thu fein fhaotainn ann an ifrinn mu 'm bheil fios agad c'ait' a bheil thu? Cha bhithinn-sa dileas do t-anam mur innsinn duit gu bheil thu fathasd am buillsgean do pheacai' ma 's ann as aon do na nithe sin a chaidh a roi'-ainmeacha tha t-earbsa. Leig le d' choguis labhairt. Ciod a th' agad ri thagradh

air do shon fein? An e gu bheil thu giulan su-
aicheantais Chrìosd? gur ann air a dh' ainmich-
ear thu? gur ball da eaglais fhaicsinnich thu?
gu bheil eolas agad air puinca' a chreider'; gu
bheil thu riaghailteach ad ghiulan; curamach
mu dhleasneas dhiadhai' o 'n leth a muigh; gu
bheil thu cothromach a' ghnòthaiche, 's gu 'n
robh mi-shuaimhneas aga ad choguis: Tha
mise 'g innse dhuit o Dhia nach dean cuis diu
do lethsgèul a ghabhail aig cathair-bhreitheanais.
Ge math iad so uile cha dearbh iad gu bheil thu
iompachtaiche, 's cha 'n eil iad dìongalt' a chum do
shabhaladh! O! sibhs' uil' aig nach 'eil ach na
nithe so ri thagra', smuainichibh air 'ur staid,
agus grad phillibh. Bithibh durachdach ann an
urnuigh, ann an leugha', 's 'nar cridheacha fein
a mhion-fhiosracha. Na gabhaibh fois gus an
dean Dia an obair iomlan annaibh; oir mur bi
sibh air 'ur n-atharrachadh, is daoine caillte sibh.

Ach mas e 's gu bheil a mhuinntir so teachd
goirid air iompachadh, ciod a thachras do 'n pheac-
each ro-aingidh? Theaga' nach seal esan air na
nithe so, 's nach mo dh' eisdeas e riu; ach ma
thuirtas da an leugha na bhi 'n ait' eisdeachd
dhoibh, biodh fios aige o 'n Dia sin a chruthaich
e, gu bheil esan ro fhad' o rioghachd neimh. Am
feud duine bhi riaghailteach agus faicilleach, is
gidheadh gun bhi air iompachadh? 'c aite ma ta 'n
seas am misgfhèar agus an geocach? Am feud
duine cuideachd a ghleidhe' leis na h-oigheanglice,
's gidheadh a bhi air a dhruideadh amach; a-
gus nach mo gu mor na sin a sgriosar companach
nan amadan?" Seanr. xii. 20. Ma dh' fheadas
duine bhi ceart agus cothromach na ghnòthaiche,
's gidheadh gun bhi air fhìreanacha le Dia: ciod
a thachras duista, O dhuine thruaigh, g' am bheil

do choguis ag innse gu bheil thu cuilbheartach ad dhreuchd, failneach ad fhocal, agus ulla' le teangai' bhreugach, gu cothrom a ghabhail air do choimhearsnach? Ma dh' fheudas daoine bhi air an soillseacha 's air an toirt gu dleasnais dhiadhaidh a ghnathacha', 's an deigh sin uile bhi air an call ar son fantuinn aca', gun dol air an aghaidh gu lan-iompacha; ciod a thig ribse, O theaghlaiche truagha, tha caitheadh 'ur beatha gun Dia anns an t-saoghal? agus ribhse, O thruaghana peacach, aig nach 'eil Dia ach tearc 'nur smuainte; tha cho aineolach is nach aithne dhuibh, is cho neo-churamach in nach aill leibh urnuigh dheanamh? O deanaibh aithreachas is bithibh air 'ur n-iompacha; "bristibh dhibh 'ur peacai' le fireantachd." rachaibh dh' ionnsuidh Chrìosd arson maitheanais agus grais gu 'r n-ath-nuadhacha; thugaibh sibh fein suas da, chum gluasad maille ris an' naomhachd, air neo cha 'n fhaic sibh gu sìorruidh Dia. O gu 'n eise' sibh rabhainne Dhe! Na ainmsan tha mise aon uair eile 'g 'ur n-earalacha'. "Pillibh air mo chomhairle," Seanr. i. 23. "Treigibh a chuideachd amaideach, is bithibh beo," Seanr. ix. 6. "Bithibh measarra, cothromach, diadhaidh," Tit. ii. 12. "Glanaibh 'ur lamhan, a pheacaicha; glanaibh 'ur cridheacha sibhs' aig a bheil an inntin dhubailte," Seum. iv. 8. "Sguiribh do 'n olc; ionnsuichibh am math a dheanamh," Isai. i. 16, 17. Ach ma ghabhas sibh air 'ur n-aghaidh, is eigin duibh basachadh, Esec. xxxiii. 11.

CAIB. II.

A' feuchainn ciod anns a bheil Iompachadh a' co-sheasamh.

CHA' N fheud mi 'ur fagail le 'r suilean leth-fhosgailte, cosmhuil risan a chunnaic daoine g'

imeachd mar chraobhan, Mar. viii. 24. Tha 'm focal "prodhaiteach arson teagaisg cho math is arson achasain," 2 Tim. iii. 16. Air on aobhar sin an deigh 'ur stiurra' 'n fhad so ro' chollion cunnart agus mearachd, theid mi nis astigh leibh dh'ionnsuidh cala' na firinn.

An ath-ghoirid ma ta, tha iompacha a' co-sheasamh an atharracha' iomlan a theachd air a chridhe 's air a chaithe-beatha. Nadur agus aobhar an atharrachai' so bheir mi oidhirp air a leige' ris duibh.

1. "Is e Spiorad Dè ughdair agus fhear-oibreachaidh," is air an aobhar sin theirear ris "naomhacha 'n Spioraid." 2 Thessal. ii. 13. agus athnuadhacha 'n Spioraid Naomh," Tit. iii. 5. Gidheadh cha 'n 'eil so a druideadh amach pearsa eile na Trianaid; oir tha 'n t-abstol a teagasg dhuinn buidheachas a thoirt do "Athair 'ar Tighearna Iosa Criosd, a dh' athghin sinn." 1 Pead. i. 3. agus tha air a radh gu bheil Criosd, "a' toirt aithreachais do Israel," Gniomh. v. 31. is theirear ris an t-Athair siorruidh," Isai. ix. 6. agus ruinne a shliochd, agus "a chlann a thug Dia dha," Eabh. ii. 13. Isai. liii. 10. O cia sona 'n daimh so! tha 'n Trianaid air fad mar athair aig an nuadh-chreatair; ach a chionn gu bheil an obair air a h-earbsa gu h-àraid ris an Spiorad Naomh, tha e air a radh gu bheil sinn "air ar breith o 'n Spiorad," Eoin iii. 8.

Uaidh so chi sinn gu bheil an obair so osceann cumhachd duine: "Tha sinn air 'ar gineamhuin, cha 'n ann o thoil na feola, na o thoil duine, ach o Dhia," Eoin i. 13. Na smuainich gu brath gu bheil thu comasach air thu fein iompacha: nam b' aill leat gu'n tachra so, na biodh suil

agad ri dheanadh ad neart fein. Is ais-eirigh o na mairbh e, Taisb. xx. 5. Ephes. ii. 1. is nuadh-chruthachadh e, Gal. vi. 15. Ephes. ii. 10. cha lugha na uile-chumhachd a tha comasach air, Ephes. i. 19. Is am bheil neart duine cos-mhuil ri leithid so do nithe? Mur 'eil agad ach na deagh bheusan a fhuair thu o nadur, gne mhaith, mhacant agus stuama', &c., tha thu fathasd ad choigreach do fhior-iompacha: oir is obair osceann naduir so.

2. "Tha do cheann-aobhair aig an obair so; aon o 'n leth astigh, is aon o 'n leth amach." (1.) "Is e 'n t-aobhar o 'n leth astigh saor ghras Dhè." "Cha'n ann o oibre fireantachd a rinn sinne, ach a reir a throcair fein shabhail e sinn, le ath-nuadhachadh an Spioraid Naoimh," Tit. iii. 5. "O thoil fein ghin e sinn," Seum. i. 18. Tha sinn air 'ar tagha 's air 'ar gairm a chum bhi air 'ar naomhachd', 's cha 'n ann a chionn gu bheil naomhachd sam bith againn', Ephes. i. 4.

Cia taingeil air a shon so Peadar! "Gu ma beannaichte gu'n robh Dia agus athair 'ar'n Tigh-earn' Iosa Crìosd, a rinn ar n-ath-ghin-tein, na mhor-throcair," 1 Pead. i. 3. 'S cia ulla' bha Pol gu saor-throcair Dhè aideacha' san ni cheudna! "Dia tha saibhir an trocair, arson a mhor-ghraidh leis 'n do ghradhaich e sinn, cho-bheothaich e sinn maille ri Crìosd: le gras tha sibh air 'ur slanucha'." Ephes. ii. 4, 5.

2. "Is e aobhar ar n-iompachaidh o'n leth amuigh airidh agus eadar-ghuidh ar Slanui'ear bheannaichte." "Do dhaoine ceannairceach fhuair e tiolaca," Salm lxxviii. 18. Agus is ann da thrid-san ata Dia 'g oibreachadh annainn gach ni tha taitneach na lathair fein, Eabh. xiii.

21. Is ann do thridsan ata sinn a faotainn na h-uile bheannachda spioradaill ann nithe neamhaidh. Ephes. i. 3. Is esan a rinn eadar-ghuidh arson nan daoine taghta mu 'n do chreid iad. Eoin xvii. 20. Is ann do thoradh a shaoi-threach-san gach duine iompaichte, Isai. liii. 11. Agus co mhathair a dh' fhuiling riamh arson leinibh uirrid as a dh' fhuiling Criosd air arson-ne! Gach pian, is spairn, is cradh a dh' fhuiling e air a chrann-cheusai' b' iad sin piantaidh 'ar n-ath-ghineamhuin-ne, Gniomh. ii. 24. Tha e air a dheana' na naomhacha' air arson-ne, I Cor. i. 30. Naomhaich se e fein (na thug se e fein seachad mar naomh-iobairt) a chum as gu 'm biodhmidne air ar naomhacha', Eoin xvii. 19. Agus is ann trid ofrail a chuirp-san, aon uair arson na h-uile, tha sinn air 'ar deana naomha, Eabh. x. 10

3. "Is iad na h-ionstrumainte leis am beil an t-iompacha so ga oibreacha', ministrealachd an fhocail, agus am focal fein." (1.) "Ann Iosa Criosd ghin mise sibh, troi' an t-soisgeil," I Cor. iv. 15. Is iad ministearan Chriosd an dream a th' air an cur a dh' fhosgla suilean dhaoine, 's ga 'n iompa dh' ionnsui' Dhia, Gniomh. xxvi. 18. (2.) Tha sinn air ar n-ath-ghintein le focal na firinn: is e so a shoillsicheas an t-suil, a dh' iompaicheas an t-anam, Salm xix. 7, 8, is a tha comasach air ar deana glic a chum slainte, 2 Tim. iii. 15. Is e so an siol neo-thruaillidh leis a bheil sinn air ar n-ath-ghintein, 1 Pead. i. 23. Ma tha sinn air ar glana', 's ann leis an fhocal, Ephes. v. 26. Ma tha sinn air ar naomhacha', 's ann trid na firinn, Eoin xvii. 17. 'S e so ata 'g oibreacha' creideimh ananinn, is ga 'r n-ath-ghineamhuin, Rom. x. 17. Seum. i. 18.

Cia mor an speis bu choir a bhi agaibhse do'n fhocal, O dhaoine naomha! oir is ann leis a bha sibh air 'ur n-iompacha? Cia durachdach bu choir dhuibhse bhi ga irruidh, O pheacaicha! oir is an leis is eigin duibh bhi air 'ur n-iompacha cuideachd; cha'n'eil meadhon gnathaichte sam bith ann ach e. Sibhs' a mhothaich a chumhachd ga'r n-athnuadhachacha', bithibh toighech uime 'm fad is beo sibh; bithibh gu brath taingeil air a shon: ceanglaibh e m'ur muineal; sgriobhaibh air 'ur dearnaibh e; taisgibh nur broillach e, Seanr. vi 21. 22. Nuair a tha sibh ag imeachd, deanadh e 'ur stiura'; nuair a tha sibh a' cadal deanadh e 'ur coimhead; nuair a tha sibh a' dusga', deanadh e cainnt ribh. Abraibh leis an duine naomh Daibhi', cha dichuimhnich mi chaoidh' t-iartais, oir leo-san rinn thu mo bheothacha', Salm cxix. 93. Sibhse tha neo-iompaichte, leughaibh am focal le curam, dluthaichibh ris an aite 'm bheil e air a shearmonacha' le cumhachd; lionaibh na dorsa mar a mhor-bhuidheann easlan, dhall, bhacach, sheargta a' feithe' ri gluasad an uisge, Eoin v. 3. Guidhibh gu'n tigeadh an Spirad anns an fhocal: thigibh chum na Searmoin o'ur gluinean, agus thigibh o'n t-searmoin gu'r gluinean a-ris. Cha'n fhas an siol mur bi e air uisgeacha' le deoir is le urnuighean is air altrum le culsmuainte cho math as le ul'acha'.

4. "Is e crìoch an iompachai (na run an Ti tha ga oibreachà') slaint' an duine, 's glòir Dhé." Tha sinn air ar tagha trid naomhachai' chum slainte, 2. Thess. ii. 13. air ar gairm, a chum as gu'm bithmid air ar gloracha: Rom. viii. 30, ach gu h-araid a chum as gu'm biodh Dia air a ghloracha', Isai lx. 21. gu 'n cuiremaid 'n ceill

a chliu, 1 Pead. ii. 9. 's gu 'm bithmid tarbhach ann an deagh oibre, Col i. 10. O chriosduidh! na di-chuimhnich ciod a chrìoch gus an deachai do ghairm; leig le d' sholus dealra', Mat. v. 16. leig le d' lochran lasadh, is le d' thoradh a bhi math agus pailt, is an deadh àm, Salm, i. 3. biodh t-uile run a reir run De, a chum anns gach ni gu 'm biodh esan air a ghloracha leat, Phil. i. 10.

5. "Is e an neach tha air atharracha, mar so am peacach taghta, agus sin gu h-iomlan, na uile cheatfaidh agus chumhachdan, na bhallaibh uile, 's na inntinn." Cha 'n e an seann tigh a leasachadh ach a leagail, is aitreabh ur a chur suas na aite, a ni iompacha': cha mho is e mir do eudach ùr a chur air an t-seann trusgan; ach an aitreabh is an trusgan a bhi gu h-iomlan nuadh. Tha naomhachd a' ruith ro' cheatfaidh ro' chridhe, 's ro' chaithe-beatha 'n duine iompaichte. Is duine nuadh e, Ephes. iv. 24. nuadh chreatair. "Tha na h-uile ni nuadh." 2 Cor. v. 17. Tha iompacha a' dol domhain, is a ruigheachd air a chridhe, Gniomh. ii. 37. agus vi. 14. a' tilge gach ni bun os ceann, is a' fagail duine mar gu 'm b' ann an saoghal eile. Tha e ruith air feadh an duine gu h-iomlan, na inntin, na bhallaibh, is na chaithe-beatha anns gach earrainn deth.

1. "Na inntinn." Tha e a' deanadh atharrachadh iomlan an taobh astigh. An toiseach, tha e ag atharrachadh na barail, agus breithneachadh na h-inntin, air 'chor 's gu bheil an saoghal is gach ni th' ann mar neo-ni ann an suilean an duine iompaichte, an coimeas ri Dia 's ri ghloir, Gniomh. xx. 24. Phil. i. 20. Salm. lxxiii. 25. Fosglaidh e suil na h-inntin, agus

tionndaidh e daoine o dhorchadas gu solus," Gniomh. xxvi. 18. Ephes. iii. 8. 1 Pead. ii. 12. An duine nach faca roimhe cunnart sam bith na staid, tha e nis ga fhaicinn fein caillte, caillte gu tur, Gniomh. ii. 37. ni 's lugha na bhios e air ath-nuadhacha' le cumhachd grais. Esan a shaoil roimhe nach robh moran cron sa pheaca', tha e 'nis a' faicinn nach 'eil dorainn sam bith coimeas da: tha e faicinn gu bheil am peaca' na ni mi-reusant', eacorach, agus ro-ghraineil; air chor as gu bheil e ga sheachna 's a' teiche' uaithe, is grain aige seadh dheth-fein arson bhi ciontach ann, Rom. vii. 18. Iob xlii. 6. Esec. xxvi. 31.

Nis, a reir an t-soluis nuaidh so, tha caochla inntin agus breathnachaidh aig an duine na bh' aig roimhe; nis is e Dia gach ni leisan; cha 'n 'eil neach aig "air neamh na air thalamh coimeas da," Salm lxxiii. 25. Tha e ga roigh-neacha' ro' 'n domhan uile; 's fearr leis a chaoi'-neas gradhach na beatha: is solasaiche leis dealradh a ghnuis na ola 's fion, is gach teachd-an-tir air an do shocruich e roimhe sin a chridhe, Salm iv. 6. 7. 'S e so guth an duin' iompaichte; "Is e 'n Tighearna mo phòrsan, their m' anam: Co th' agam air neamh ach thusa? 's cha'n eil neach air thalamh air a bheil mo chion ach thu, Is e Dia neart mo chridhe, 's mo chuibhrionn buan am feasd," Salm lxxiii. 25, 27. Tuir. iii. 24.

San dar h-aite, "bheir iompacha' do dhuine caochla toile, araon a thaobh nam meadhona agus na criche." 1. "Tha 'n run air athar-racha'," Esec. xxxvi. 26. Ier. xxvi. 33. Isai. xxvi. 8, 9. Tha crìoch nuadh is run nuadh aig an duine iompaichte. Tha nis Dia thar gach ni na aire, 's cha 'n 'eil suim aige do ni san t-

saoghal coimeas ri Criosd a bhi air a chliudh-
 acha' leis, Phil. i. 20. Tha e ga mheas fein
 ni 's sona' ma chuireas e onoir sam bith air
 Criosd, na ma ni e seirbheis sam bith dha na
 ghinealach, na 's na h-uile ni eile 's urr' an
 saoghal a thoirt seachad. Is e 'n aon ni son-
 raicht' a th' air aire ainm Ios', a bhi air ardacha,
 san t-saoghal, agus sguaban a bhrathar a strìoch-
 da sios uile da sguaibsan. Gen. xxxvii, 7.

A leughdair, am beil thus' a facinn so, nach
 'eil thu feoruich dhiot fein, an e so is run duitsa?
 Stad tamull, agus smuainich air a ghnòthach
 chudthromach so.

2. Tha roghainn an duin' iompaichte air a
 h-atharracha' cho math ri run. Tha e nis a'
 roighneacha' sligh' eile, Salm cxix. 15. Tha e
 roighneachadh Dhia mar a chuibhrionn, Criosd
 mar a Shlanui'fhear' is naomhasd mar a shlighe
 dh' ionnsuidh Dhia, Eoin xiv. 6. Rom. ii. 7.
 Tha e roighneachadh Iosa mar a Thighearna.
 Col. ii. 6. Cha 'n ann arson eigin idir a tha e
 dol dh' ionnsuidh Chriosd, mar gu 'n seideadh
 an doinionn e; ach tha e gabhail ris le run suid-
 hichte mar an roghainn is fearr, Phil. 1. 23. is an
 ni a thaghadh e ro' ionmhas an t-saoghail
 so uile, ge d'fhaigheadh e 'n t-iomlan cho fhad as
 a b'aill leis. A ris, tha e gabhail, naomhachd mar
 a shlighe, 's a' gluasad na ceima, cha 'n ann an
 aghaidh a thoil ach le togra' 's lan-speis di:
 "Roighnich mi slighe t-aitheanta," Salm cxix.
 173. Tha e meas lagh Dhe, cha 'n ann mar a
 chuing', ach mar oighreachd, seadh oighreachd
 bhith-bhuan, ran 111. Tha e gabhail teisteis
 De, cha 'n ann mar chuibhreach na mar uallach,
 ach mar a sholas is mar a shonas, 1 Eoin v. 3.
 Salm cxix. 14, 16, 17. Cha 'n e mhain gu bheil

e giulan cuing Chrìosd, ach tha e ga gabhal. Tha e gabhail naomhachd, cha 'n ann mar a ni 'n duine tinn deoch-leighis shearbh a's eigin da ol no basachadh, ach mar a ghabhas an duine acrach am biadh d' am bi speis aige. Cha 'n 'eil uin' air bith cho taitneach leis (nuair tha e na bheachd fein,) ris an uine sin a tha e buileachadh ann an oibre naomha. 'S iad so a sholas agus aidhear; miann a shul agus aoibhneas a chridhe, Job xxiii. 12. Salm cxix. 82, 131, 162, 174, agus lxiii. 5. Cuir a nis do choguis dh' fheuchainn an tu fein an duine. O cia sona thu ma 's e so do chor! Ach feuch gu'm bi thu curamach agus mion ann an ceasnacha' chochudromach.

Anns an treas aite, "bheir iompacha do dhuine caochla' aigne," 2 Cor. vii. 11. Tha so air fad a' ruith ann sruth-chlais nuadh: tha Iordan a nis air a philleadh air ais, is a shruth a' ruith an aird, an aghaidh cursa naduir.

Is e Crìosd a *dhochas*, 1 Tim. i. 1. is e so *ionmhas*, Phil. iii. 8. is ann an so tha shuil, is ann an so tha chridhe. Mar cheannaiche bhiodh ullamh gu basachadh san doinionn, tha e toileach gach ni tha aige thilgeil thar bord, ma dh' fheudas e ach an t-aon seud so a ghleidhe.

Tha a cheud thogra', cha 'n ann an deigh oir, ach an deigh grais, Phil. iii. 13. Tha ciocras air na dheigh mar dhuine acrach; tha e ga iarruidh mar airgiod is a' cladhach air a shon mar ionmhas foluichte: b' fhearr leis bhi grasmhor na bhi saibhir: b' fhearr leis gu 'm b' e duine bu naomha air thalamh, na chumhachdaiche. Am fad as a bha e feolmhor b' i chainnt, O! nam biodh urram mor agam, is pailteas stonais agus saibhreis; nam biodh m' ainmheach

air a phaighe', 's teachd-an-tir agam fein is aig mo chuideachd, an sin bu duine sona mi. Ach a nis tha a ghuth air atharracha': O! ars' an duin' iompaichte, nam biodh mo pheacaidh air an claoi', nam biodh a leithid sin do thomhas grais agam a leithid sin do cho-chomunn le Dia, ge d' bhithinn bochd agus suarach, cha bhiodh umhail agam dheth, mheasainn mi fein am dhuine sona. A Leughdair, an i so canain t-anamsa?

Tha *aoibhneas* an duine iompaichte air atharrachadh. Is aoibhniche leis slighe teisteis De, na saibhreas mor da mhead, Salm cxix. 14. Tha e "gabhail toil do naomh-reachd Dhe," cha 'n 'eil aoibhneas air bith aige coimeas do bhi smuainteachadh air Criosd, a' mealltuinn a chuideachd, is a faicinn a luchd-muinntir a soirbheachadh.

Tha a *churam* air a ghlan atharracha'; bha uair a bha a chridhe leagta cho mhor air an t-saoghal as gu 'm bu leoir leis mionade iomallach uin' a bhuilleachadh air anam. Ach a nis cha 'n 'eil curam tuill' air arson nan asail, oir tha a chridh' air a shocrachadh air an rioghachd. A nis is e 'n aon ni tha cur iomgain air "Ciod a a ni mi chum as gu 'n sabhalar mi?" Gnìomh. xvi. 32. Is e *churam* sonraicht' anam a thearnadh. O cia taingeil a bhiodh e dhuit nan cuire' tu as amharus e mu thiomchioll so!

Tha *eagal* air atharracha mar an ceudna: Eabh. xi. 25, 27. Aon uair cha robh ni sam bith a' cur uirread eagail air ri call a mhaoin na urram na toil-inntin a chairdean, is tuiteam fa diumbadh dhaoine cumhachdach; cha robh ni air bith a b' eagalaiche leis na iomra chluinntin air pein, na bochdainn, na michliu: ach a nise tha na nithe so faoin na shuilean an coimeas ri eas-onoir na diumadh Dhe, Cia faicilleach a tha e gluasad

mu 'n saltair e air rìb, na mu 'm faigh e tuisleadh ! Tha eagal air an conuidh, tha e sealltuin roimhe 's tha e gu bitheanta ga tilgeil thar a ghualainn, mu 'n glacar e uair sam bith le peaca, Salm xxxix. 1. Seanr xxviii. 14. Ecles. ii. 14. Tha e fo oillt ma thuiteas da uirread as smuainteach air fabhar Dhe a chall; is e so an t-aon ni tha eagal bais aige roimhe, Salm li. 11, 12. agus cxix. 8. Cha 'n eil ni san domhan a chraidheas e cho mor ri smainteachadh air dealacha' ri Criosd.

Tha a *ghaol* a' ruith ann am mutha' rathaid. "Chaidh mo ghaols' a cheusadh ! ars Ignatius a' labhairt mu thiomchioll Chriosd. Is e so mo ghradhsa," ars an leannan, Caintic. v. 16. Is cia mor an sòlas leis a bheil Augustin gu bitheant' a' dortadh amach a ghraidh air Chriosd ? "Fai-ceam thu, O sholuis mo shul ! Thig, O aoibhneis mo spioraid. Dearcam ort, O bheatha 'm anama. O nochd thu fein domh, mo mhor-agh, is mo lan-chomh-f hurtachd ; mo Dhia, mo bheatha, 's uile ghloir m' anama. Leig dhomh t-fhaicinn, O mhiann mo chridhe. Leig dhomh do ghleidhe, O ghaoil m' anama. Leig dhomh do ghlaca, leig dhomh do mhealtuinn O fhirnuadh-phosda neamhaidh."

Tha a *bhron* euideachd a' ruith arson mutha' aobhair, 2 Cor. vii. 9, 10 Sealla d'a pheacai', 's do Chriosd air a cheusadh, is gann a dhruidheadh air roimhe, cia goirt a' tha iad anis a ruigheadh a chridhe !

Tha *fhuath* air ghoil, is a chorruih a' lasadh an aghaidh a pheacaidh, Salm cxix. 104. Cha 'n 'eil faighidin aige ris fein ; tha e ga mheas fein mar anadan, is a' meas ainm air bith tuille 's math air a shon, 'nuair tha f'hearg air a dusga,

suas an aghaidh a pheacai' Salm lxxiii, 22. Seanr. xxx. 2.

A nis mata “ dean thusa comhra' ri d' chridhe fein,” is feuch ciod an taobh tha t-aighe am bith-cantas a' ruith, is do chridh ag aomadh, am bheil no nach 'eil e dh'ionnsui' Dhia ann an Criosd osceann gach aon ni eile. Tha gun amharus, dushgadh aighe, grad agus laidir, r' a fhaotainn gu tric ann an cealgairean aig a bheil nadur buailteach d'a leithid sin do thiomadh : agus, air an laimh eile, tha na naoimh iad fein as eugmhais an aighe mhothachail so, far am bheil an nadur ni 's maille, 's ni 's do-dhusgaidh. Is i cheist mhor am beil an inntin is an toil gu daingean air an socrachadh air Dia, thar gach ni eile o'm bheil againn ri bheag na mhor de bhuannachd : 's ma tha 'n t-aighe gu treibh-dhireach a' leantuinn na roghainn so ged nach 'eil e cho laidir na cho mhothachail as bu mhath leinn cha 'n 'eil agadh nach 'eil an t-atharacha' slanteil.

2. Tha 'n t-iompacha' iomlan “ air feadh nam ball uile.” Na buill a bha roimhe nan ionstruimainte do 'n pheaca', tha iad a nis nan soithiche naomh am beo-theampul Chriosd, Rom. vi. 16. ; 1 Cor. iii. 16. An *t-suil* a bha roimhe so luaineach, macnusach, ardanach, sanntach, tha i nis, cosmhuil ri suil *Mhuire*, ri bron osceann a peacaidh, Luc. vii. 38. a' dearcadh air Dia na oibre, Salm viii. 3. a' leughadh fhocail, Gniomh viii. 30. a' sealltuinn sios agus arson diol-deirc 's cuspaire trocair, is arson cothrom agas fath seirbheis air bith a dheana' do 'n Tighearna.

A *chluas* a bha roimhe so fosgailte do ghairm an Aibhisteir, is aig nach robh uirread speis do ni sam bith as a bh' aice do chomhra' salach agus faoin, is do ghaire an amadain, tha i

nis air a fuaigheal ri dorus tighe Chrìosd, fosgailte da theagasg. Tha i 'g ra' "Labhair, a 'Thighearna, oir tha do sheirbhiseach ag eisd-eachd;" is tha ciocras orra 'n deigh fhocail mar an deigh uisge 's ga mhiannacha' ni 's mo na 'n teachd-an-tir a bheathaicheas e, Iob xxiii. 12. "ni 's mo na mhill is a chir-mheala," Salm xix. 10. "An *ceann*, a bha lan do innleachda' saoghalta, tha e nis air a liona' le nithibh eile, 's air a shocrachadh air toil De, Salm i. 2. agus cxix. 97. Na *smuainte* 's an curam a tha ga liona', 's ann mu Dhia thoileacha' 's mu 'n pheaca' sheachnadh a tha iad gu h-araid air am buileachadh.

An *cridhe* bha lan do mhianna graineil, tha e nis air fas na altar chubrai', far am bheil teine graidh do Dhia air a ghleidhe 'n conui' beo; is o 'm bheil gach aon la iobairt urnuigh, agus molaidh, maille ri tuis athchuinge naoimh, bith-urnuigh agus osnaich', a sior dhol suas, Salm cviii. 1. agus cxix. 20. agus cxxxix. 17, 18.

Tha *bheul* air fas na thobar beatha, a *theanga* mar airgiod taghta, 's a *bhilean* a beathacha' moran, o 'n tha 'nis chomh-ra' air a dheana' blasda le gras. Col. iv. 6. is am beul air a ghlanaidh o choluadar salach, o mhiodal, o bhosd, o bhreugan, o mhionan, o chulchaine, bha aon uair a' bristeadh amach nan lasraichean o 'n ifrinn sin a bha sa' chridhe Seum iii. 6, 7.

An *sgornan*, a bha roimhe mar "uaigh fhosgailte," Rom. iii. 13. tha e nis a cur amach dea'bhòladh urnuigh, agus naomh-choluadar, is tha 'n duin' a' labhairt ann an teangaidh eile, eadhon an' canain *Chanaain*, is a' gabhail an tlachd is mo ann a bhi labhairt mu Dhia, mu Chrìosd, is mu shaoghal eile. Tha bheul a' cur an ceill gliocais, agus is i theanga (th' air fas na trompaid

airgid a chliudhachadh a Chruthai'ir) a ghloir, is am ball a's fearr do bhallaibh.

A nis so far am faigh thu 'n cealgair failneach Labhraidh e, theaga', mar aingeal, ach tha a chridhe sanntach, no duais an easionracais na laimh? no ma tha a lamh glan, tha 'chridhe lan do shalchar, Mat. xxiii. 27. lan do churam milag hail, do anamianna neochlaoidhte, do uabhar agus do mhi-run. Theaga, mar iomhaigh Nebuchadnesair, gu bheil, *a cheann do dh' or*, gu bheil moran eolais aige; ach tha chasan do *chreidh*, tha aigne saoghalta, tha inntin talmhai', tha ghiulan feolmhor. Lean an diomhair e, 's gheibh thu a lorg ann an leth-rathad-eigin peacach; cha'd atharraich e ach ann an cuid do nithibh.

3. Tha 'n t-iompacha' iomlan "air feadh a chaith-beatha's a ghiulan." Tha 'n duine nuadh ag imeachd an slighe nuadh, Eph. ii. 2, 3. Tha a choludair air neamh, Phil. iii. 20. Cha luaith' a ghairneas Criosd, le ghras eifeachdach, na ni esan air ball a leantuinn, Mat. iv. 20. 'Nuair tha Dia a' toirt da cridhe nuadh, is a sgriobhadh a lagh air inntin, tha esan air ball a' gluasad na shlighe 's a coimhead aitheanta, Esec. xxxvi. 26, 27.

Ge d' robh peaca' ann fathasd, gidheadh "cha 'n 'eil uachdranachd aige ni 's mo *os a cheann*," Rom. vi. 7. 14. "tha thoradh aige chum naomhachd," Caib. vi. 22. Is ge d' fhaigh e ioma' tuisle, gidheadh is e lagh na beatha agus Ios' a tha e ag sior-leantuinn, Salm cxix. 30. Eabh. xii. 2. is tha speis aige do aitheanta Dhe air fad, is a choguis a' gabhail suim do na peacaidh is lugha 's do na dleasnais is suaraiche, Salm cxix. 113.

Tha fhailinn agus anmhuinneachd fein nan

leth-trom air anam : cosmhuil ris an smuirnein a bhios an suil duine, ge nach 'eil e ach beag tha e ro-dhraghail. (O dhuine! 'm bheil thu a' leughadh so, 's gun thu sealltuin astigh air t-anam le fein-cheasnacha'?) Cha 'n 'eil am fìor-aithreach na aon duine san eaglais, is na dhnin' eil' aig an tigh; naomh air a ghluinean agus carach na bhuth agus na ghnothaichean; cha toir e deachamh a' mionnt' agus cuimin ann dochas gu'n diol sin arson dearmaid a dheanadh "air nithe cudthromach an lagha, ceartas agus trocair; cha ghabh e os laimh bhi diadhai' 'nuair tha e leigeil thairis a dhleasnais do dhaoine, Mat. xxiii. 14. ach tha e pilleadh o uile pheacaidh, is a' coimhead nìle orduigh Dhe, Esec. xviii. 21. 's ge nach urradh e so dheana' gu foirfe, gidheadh tha e ga dheana' gu dicheallach agus gu treibhdhireach; gun cheadachadh dha fein aon sam bith dhiubh a bhristeadh, Rom. vii. 15. A nis tha speis aige do 'n fhocal, tha e durachdach ann an urnuigh, is tha e fosgladh a laimhe 's a tarruing amach anama do 'n fheumach agus do 'n acrach, Rom. vii. 22; Salm cxix. 4.; Isai. lviii. 10. Tha e bristeadh air falbh a pheacai' le fìreantachd, "agus aingidheachd le trocair a nochda' do na bochdaibh," Dan. iv. 27. Tha deadh choguis aige, toileach a bheath' a chaithe gu cubhaith anns na h-uile nithe Eabh. xiii. 18. 's e fein ghleidheadh gun oilbheum araon a thaobh Dhia agus dhuine.

An so a ris chi thu mi-fhallaineachd moran do luchd aidmheil, a tha ga meas fein nan Criosdui'ean math. Tha iad bristeach anns an lagh, Mal. ii. 9. a toirt fainear nan dleasnais is araide agus is usa, ach cha 'n 'eil iad a' dol roimh an obair gu h-ìomlan; tha iad mar bha Ephraim o

shean, cosmhuil ri aran nach deach a thionnda', Hos vii. 8. Theaga gu faigh thu iad faicilleach nan cainnt, is cothromach nan gnothaiche, 's gidheadh gu'n saothair air bith chur orra fein an obair na diadhachd'; agus mu thiomchioll iad fein a cheasnacha', 's an cridh' a riaghla', cha 'n aithne dhoibh, ciod is ciall da. Gheibh thu iad coilionta san t-searmoin, ach lean iad gu'n teaghlaiche 's an sin chi thu gur beag aire th'aca air ni sam bith ach an saoghal; no ma tha seorta rathaid ac' air aora' nan teaghlaichean, lean iad gu 'n seomar uaigneis is chi thu 'n sin gur beag an suim da 'n anam. Theaga gu bheil beagan do choslas diadhaidh orra, 's gidheadh nach 'eil iad a' cur sreine r' an teangaidh is mur sin gu bheil an diadhachd uile diomhain, Seum. i. 26. Theaga gu bheil iad a' cleachdainn urnuigh araon nan teaghlaichean agus nan seomraichean, am follais agus an diomhair, ach lean iad gu 'm buthain agus gu 'n gnothaichean, 's an sin gheibh thu iad a' gnathacha bhreug, na foill-eigin eile gu cothrom a ghabhail air an coimhearsnach. Mar so gheibh thu 'n cealgair failneach anns gach earrainn da umhlachd.—An deigh na h-uir read a ra mu thiomchioll na muinntir a th' air an *Iompacha'*, feuchamaid a nis.

6. *Co uaidh a tha sinn a' tionndadh, agus co dh'ionnsuidh.*"

1. Is iad na nithe sin o 'm bheil sinn a tionnda' san iompacha' so, am peaca', an t-Aibhisteir, an saoghal, agus ar fireantachd fein.

An toiseach, *am peaca'*. Nuair a tha duin' air iompacha', tha e cur cul gu brath ris a pheaca'; seadh, ris gach uile pheaca', Salm cxix. 128. Ach gu sonraichte, r'a pheacaidh fein, is gu h-araid ris a pheaca' bu toighiche leis, Salm xviii.

23. Is e 'm peaca' tha dusgadh a dhiumadh agus a chorruich, 2 Cor. vii. 11. Is e so cuid-eachd a tha dusgadh a bhroin, ga leon agus ga lot. Tha e ga mhothacha' mar lann na thaobh, no mar bhior na shuil. Tha e caoidh agus a' gleachd fodha, 's a' glaothaich gu goirt, *Och is duine truagh mise!* Cha 'n 'eil uallach air bith is truime leis na a pheaca', Salm xi. 12. Nan tuga' Dia dha a roghainn, ghabhadh e os laimh trioblaid air bith fhulang air ghaol bhi saor o pheaca: tha e ga mhothacha' so mar chloich gheir na bhroig, a tha ga lot agus ga chradh gach ceum a tha e siubhal.

Mu 'n d' iompaicheadh e bha barail fhaoin aig air a pheaca'. Mar a rinn *Uriah* air uan, dh' araich e 'na uchd e; "dh' fhas e maille ris." Ach air do Dhia a shuilean fhosgla' le iompacha', tha e ga thilgeil uaithe le grain, Isai. xxx. 22. 'Nuair a thig atharracha' slainteil air duine, tha geur mhothachadh aige cha 'n e mhain air cunnart, ach mar an ceudn' air graineileachd a pheacaidh; agus O cia durachdach a guidhe ri Dia gu 'm biodh e air a ghlanadh! Tha grain aige dheth fein arson a pheacai' Esec. xxxvi. 31. Tha e ruith a dh' ionnsui' Chrìosd, is ga thilgeil fein san tobar-ghlanai' sin a tha arson peacaidh agus neo-ghlaine, Sechar. xiii. 1.

Tha 'n duin' iompaichte, le uile chridhe, a' gleachd agus a' cogadh an aghaidh a pheacai': tha e gu tric air a sharachadh, ach gu brath cha strìochd e, 's cha leag e sìos arma; ach cuiridh e cath math a chreidei' cho fhad 's is beo e. Is urradh e maitheanas a thoirt do namhdean eile, is urradh e truas a ghabhail diu, is urnuigh a dheanadh as an leith, Gnìomh vii. 60. ach an so cha ghabh e ri reite, tha e leagta ri dìoghaltas:

cha choigil a shuil is cha chaomhainn a lamh, ged bhiodh e dha mar laimh dheis no mar shuil dheis. Biodh e na pheaca' prodhaiteach na solasach, na cliuteach am measg a chairde saoghalta, gidheadh is fear leis a' phrodhait, an solas, agus an cliu so chall, na ceadacha' dha fein buanachadh am peaca' sam bith le fios da, Luc. xix. 8. Cha nochd e baigh na cairdeas air bith ri aon pheaca': ait air bith an tachair e ris tha e ga chronachacha' 's a' cur na aghaidh, gun fhailt air bith aige ri chuir air is fearr na "An d' fhuair mi thu, O mo namhaid!

A leughhadair, an robh do choguis aig a h-obair am feadh a bha thu sealltuin thairis air na briathran so? An do chnuasaich thu na nithe so ann do chridhe? An do leugh thu 'n leabhar *an taobh astigh*, a dh' fheuchainn am beil na nithe so da rireadh mar so? Mur d' rinn thu so, leugh na nithe so a ris, is thoir air do choguis labhairt, agus innse' dhuit gu soilleir an i no nach i so do staidsa.

An do "cheus thu 'n fheoil, le h-aighe 's le h-anamianna;" 's an d' rinn thu cha 'n e 'mhain do pheacaidh aideachadh, ach mar an ceudn' an treigsinn gu builleach, ad run is ad dhurachd, agus an seachnadh ann ad chaithe-beatha; gun bhi ciontach an aon air bith dhiu le d' dheoin no le fios duit? Mur d' rinn thu so cha 'n 'eil thu air t-iompacha' fathasd.

San dara h-aite, tha sinn a' philleadh o'n *Aibhisteir*. Tha iompachadh a' ceangal an duine laidir, a' toirt uaidh arma, tilgeil a mach 'airneis, agus a' pilleadh dhaoine o chumhachd an Aibhisteir a dh' ionnsui' Dhia' Gniomh xxvi. 18. Roimhe so, cha luaithe a smeideadh an t-Aibhisteir le 'mheur ris a pheacach, ga ghairm gu

cuideachd olc, gu cluiche chronail, no gu solas graineil; na dheanadh e air ball a leantuinn, “mar an damh a dh’ ionnsui’ a chasgraidh, is mar an t-amadan gu smachdachadh a chuip; mar a dheifricheas eun a chum an rib, is gun fhios aige gur ann chum a bhais ata e.” Ach an deigh bhi air iompacha’ tha e toirt seirbheis do mhaighstir eile, ‘s a’ gabhail mutha rathaid, 1 Pead. iv. 4. tha e falbh agus a’ teachd air smeide’ Chriosd, Col. iii. 24. Air uairibh feudaì’ *Satan* a chas fhaotainn an sas, ach da dheoin cha bhi e na thrail aige ni ‘s faide. Tha e seachantach air gach rib is buaire, ‘s air fhaicill an aghaidh innleachdan an Aibhisteir: anns gach ni tha eud aige roimhe, eagal gu ‘n toir e uair air bith oidheirp air, no gu faigh e teum air. Tha e “gleachd ri uachdrana agus ri cumhachdan,” Ephes. vi. 21. Tha shuil an conuidh air a namhaid, 1 Pead. v. 8. is tha e ri faire anns gach dleasnas, a chum as nach faigh a namhaid greim air.

San treas aite, tha sinn a’ pilleadh o ‘n t-saoghal. Roimh iompacha’ ‘s e ‘n saoghal aig a bheil a bhuaidh. Tha duin’ a strìochdadh an dara cuid do Mhammon no do dheagh chliu fein; no tha “barrachd graidh aige do sholas na th’ aige do Dhia,” 2 Tim. iii. 4. So far am bheil freamh ar truaighe o ‘n cheud leaga’; tha aomadh ar eridhe dh’ ionnsuidh a chreutair ni ‘s mo na dh’ ionsui’ Dhia, ‘s tha sinn a’ toirt do ‘n chreutair an speis, an earbsa, agus am meas sin bu chubhai’ dhuinn a thoirt do Dhia na aonar, Rom. i. 25.; Mat. x. 37.; Seanr. xviii. 11.; Ierem. xvii. 5.

Ach tha gras an iompachaidh a’ cur gach ni ceart a ris. Tha e cur Dhia san rìgh chathair, agus an saoghal aig stol a chois, Salm lxxiii. 25.

Tha e cur Chriosd anns a' chridhe, 's an saoghal fa chois. Ephes. iii. 17. Taisb. xii. 1. Is amhluidh their Pol. "tha mis' air mo cheusa' do 'n t-saoghal agus an saoghal dhomhsa," Gal. vi. 14. Roi' 'n atharracha' so b' i aon iomguin, "Co nochdas duinn (do nithe 'n t-saoghail so) aon ni math?" Ach a nis tha e seinn mutha ceileir, "A Thighearna, tog thusa dealra' do ghnuis ormsa," 's biodh coirc is fion is sochairean an t-saoghail so aig a mhuinntir leis an ail, Salm iv. 6, 7. Roimhe so, bha miann is toil-inntin a chridhe san t-saoghal; agus is e b' oran da 'n sin, "Anam, gabh t-fhois; ith, ol, is bi subhach; tha gu leoir do mhaoin agad air a thaisgai' suas arson ioma' bliadhna." Ach a nis shearg so uife, "'s cha 'n 'eil ailleachd air bith ann gur fiu leis iarruidh." Air an aobhar sin tha e seinn le Salamadair binn *Israeil*, "Ni m' anam uail san Tighearna; 's e Dia cuibhrionn m' oighreachd; thuit mo chrannochar ann an aite aoibhneach, agus is breagha m' oighreachd." Tha e ga mheas fein sona, 's a' deana gairdeachas na Dhia, Salm xxxiv. 2. Tuir. iii. 24. 's cha 'n 'eil ni sam bith eile comasach air a thoileacha'. Sgrìobh e *diomhanas agus briste cridhe* air gach aon toilinntin shaoghalta, Eccles. i. 2. *aolach* agus *calldach* air gach ni oirdheirc air thalamh, Phil. iii. 7, 8. Is iad beath' is neo-bhasmhorachd air am bheil e nis an ti, Rom. ii. 7. Tha e dian-shire' grais agus gloir, is an toir air a chrùn air nach tig smal, 1 Cor. ix. 25. Tha a chridhe leagt' air Dia iarruidh, 1 Chron. xxii. 19. agus 2 Chron. xxii. 19. agus 2 Chron. xv. 15. Air tus agus thar gach aon ni, tha e 'g iarruidh rioghachd Dhe agus fhireantachd-san; is cha 'n 'eil diadhachd na shuilean ni 's mò mar ni faoin, ach mar

an ni is ro-chudromiche. Mat. vi. 33. Salm xxvii. 4.

A nis mata, dean stad beag, is seall an taobh astigh dhìot. Ciod ris am mò do ghnothach-sa na so? Nach 'eil thu gabhail os laimh gu 'm buin thu do Chrìosd, ach nach 'eil thu toirt geill do 'n t-saoghal; Seadh nach 'eil thu gabhail tuille speis agus tlachd san t-saoghal na annsan? Nach 'eil thu ga d' mhothacha' fein ni 's sunntaiche 's ni 's toilichte nuair tha 'n saoghal a' dol leat mar do mhiann, is tu air do chuartacha' le sòlasan talmhai', na 'nuair that thu air dol a thaoibh gu urnuigh agus smuainte 'n diomhair, na gu feitheadh air Dia na fhocal agus na aora'? Cha 'n eil comhar' air bith is cinntich' air neach a bhi fathasd neo-iompaichte, na nithe 'n t-saoghail a bhi 'n uachdar na thogra', na speis, agus na mheas, l Eoin ii. 15. Seum. iv. 4.

An cridhe gach neach ata fìor-iompaichte, 's ann aig Crìosd a tha 'n uachdranachd. Cia ionmhuinn leis an neach sin ainm? Cia cubhrai' leis a bhola? Caint. i. 3. Salm xlv. 8. Tha ainm Ios' air a ghearradh air a chridhe, Gal. iv. 19. 's air a thasgai' mar cheanglachan mir (mar luibhean cubhrai') na bhroilleach, Caint. i. 13, 14. Na bheachdsan, cha 'n 'eil an onoir ach àile, 's cha 'n 'eil ann an sugradh ach cuthach; is thuit Mamon sìos, cosmhuil ri *Dagon* roimh an airce, riabh o 'n chaidh Crìosd air mhodh slainteil a leige' ris da. 'S e so a chlach phriseil do 'n fhìor iompachan, 's e so ionmhas, 's e so a dhochas, Mat. xiii. 44, 45. 'S e so a ghloir, "Is leamsa mo ghradh, agus is le-san mise," Gal. vi. 14.; Caint. ii. 16. O! 's aoibhneiche le-san gur urradh e radh, Is leamsa Crìosd, na ged fheudhadh e radh, Is leamsa an rioghachd, Is leamsa na *h-Innsean*.

Sa cheathramh aite, tha sinn a' pilleadh o 'r *fireantachd fein*. Mu 'n iompaichear duine, 's i oidheirp e fein a chodacha' le dhuilleaga-fige fein, Phil. iii. 6, 7. Gen. iii. 7. is a shlanacha' le oibre fein, Mic. vi. 6, 7. Tha e ulla' gu earbs' a dheanadh as fein, Luc. xvi. 15. agus xviii. 9. gu fhireantachd fein a sheide suas, agus gu strìochda do fhireantachd fein, ni 's mò na gu strìochda do fhirinteachd Dhe, Rom. x. 3. Ach bheir iompacha' dha mutha inntin; tha e 'nis a tilgeil air falbh fhireantachd fein mar bhroineig shalaich, Isa. lxiv. 6. A nis tha e bochd na spiorad; Mat. v. 3. ga dhite 's ga chasaid fein, Rom. vii. a' faicinn gu soilleir gu bheil e "ainuiseach agus truagh, agus bochd, agus dall, agus lomnochd." Taisb. iii. 7. Tha e faicinn saoghal do aingidheachd feadh an nithe naomha; tha e faicinn nach 'eil ach salchar na fhireantachd fein as an robh e deana' bun, is cha ghabhadh e os laimh arson mìle saoghal a bhi air fhaotainn innte tuille, Phil. iii. 4, 7, 8, 9. Tha mheur do ghnath air a leon, Salm. ii. 3. air a pheacaidh, air uireasuidh. Tha nis meas mor aig air fireantachd Chrìosd: tha e faicinn an fheum a th' aige air Chrìosd anns gach aon dleasnas, araon a chum a phearsa 's a dheanadas fhireanacha'. Cha' n urradh e bhi beo as eugais; cha 'n urradh e urnuigh a dheanadh as eugais. Is eigin do Chrìosd dol maille ris, air neo cha 'n urradh e teachd an lathair Dhe: tha thaice ri laimh Chrìosd, 'nuair a tha e ga strìochda fein an tigh an Tighearna: tha e ga inheas fein mar dhuine caillte as eugais: tha a bheatha falaichte 's a' fas ann an Chrìosd, mar fhreamh craoibhe tha faotainn beatha 's daighneachaidh o 'n talamh. Roimhe su, bu sgeul faoin fuar leis iomra' mu Chrìosd, ach a nis cia taitneach leis a

chluinntin! Tha e nis a' glaothaich, mar a rinn an fhianuis, "Bhuam gach ni ach Criosd."

An deigh fhaicinn co uaidh tha sinn a' pilleadh feuchai' sinn a nis co dh' ionnsuidh.

1. Dh' ionnsui' Dhia an Athar, a Mhic, is an Spioraid Naoimh.

2. Dh' ionnsui' lagh, ordui'ean, agus slighe Chriosd.

Cha 'n 'eil duin' air bith da rìreadh air a naomhachadh gus am bi a chridhe air a shocrachadh air Dia thar gach ni', 's an roighnich e esan mar a chuibhrionn agus ard-mhath. Is iad na briathra' so is cainnt do chridhe a chreid'ich; "Is tusa O Dhia mo chuibhrionn," Salm cxix. 57. "Ni m' anam uail san Tighearna." Salm xxxiv. 2. Is ann uaithe-san a thig m' fhurtachd; is e 'mhain mo charraig is mo shlainte, 's e mo thearmun daingean. Is ann an Dia tha mo shlainte 's mo ghloir, is e carraig mo neart agus mo chathair dhidein. Salm lxii. 1, 2, 5—7. agus xviii. 1, 2.

An aill leat a chur dh'ionnsui' na deuchainn, am beil 'na nach 'eil thu air t-iompachadh? Nis mata thuga' t-anam is gach ni tha 'n taobh a stigh dhiot fainear:

An do roighnich thu Dia arson do shonais agus t-oighreachd? C' ait a bheil toil-inntin do chridhe a' co-sheasamh? Cia uaidh tha thu faotainn an t-solais is mò? Thig mata, is le Abraham "tog suas do shuil gu deas agus gu tuath, gus an ear agus gus an iar;" seall mu 'n cuairt duit, ciod a b' fhearr leat fhaotainn do na bheil air neamh no air thalamh a chum do dheana' sona? Nan tuga' Dia dhuit do roghainn mar a thug e do Sholamh, is gu 'n abradh e riut, mar a thuirt Ahasuerus ri Ester. "Ciod a nis is aill leat, agus ciod i t-ath-chuinge, 's bithidh i air a deonachadh"

dhuit?" Ester v. 3. Ciod a dh'iarra' tu? Imich gu garadh an t-Solais, agus tionail gach luibh chubhraidh as sin; an deanadh iad so do thoileachadh? Imich gu tigh-storais Mhamoin, agus luchdaich thu fein cho trom as a shanntaicheas tu as sin: Falbh cuideachd gu luchairt na h-on-orach, is faigh urram agus cliu mar dhaoine mora na talmhainn: An deanadh aon diu so, no iad so uile do thoileacha', 's a thoirt ort thu fein a mheas ad dhuine sona? Na 'n deana', tha thu gu deimhin feolmhor fathasd agus neo-iompaichte. Ach mur deanadh, imich ni 's faide; gabh sealla do bhuaidhean oirdheirc Dhé? do shaibhreas a throcair, do mhorachd a chumhachd, agus do dhoimhne do-sgrudaidh a naduir uile-fhoghainntich. An e so is fearr tha teachd air do cheairt, agus is mó tha ga d' thoileachadh? Am beil thu 'g radh, "Is math a bhi san aite so? Mat. xvii. 4. "An so togai' mi mo phaillion;" an so gabhai' mi gu brath comhnuidh. Am fearr leat dealacha' ris an t-saoghal uile na ri so? Ma 's seadh, tha chuis gu math eadar thu fein agus Dia. Is sona thu, O dhuine, is sona gu 'n robh thu riabh air do bhreith: ma 's urra Dia do dheana' sona, sona cha 'n fheud thu gu 'n a bhith; oir dh' aidich thu 'n Tighearn' a bhi na Dhia dhuit. Deut. xxvi. 17. Am beil thu 'g ra' ri Criosd, mar thuirt esan ruinne, "Bidh t-athair-sa na athair dhomh-sa, 's do Dhia-sa na Dhia dhom-sa." Eoin xv. 17. So far am beil an dealacha, eadar an cealgair agus an creideach. An cealgair cha ghabh am feasd a thamh agus 'fhois ann an Dia: cha lugha na gras agus iompacha' bheir air duine so a dheana', 's a leighiseas truaighe an leagai', leis a chridh' a thionnda' o iodhailbhreige dh' ionnsuidh an Dia bheo, 1 Thess. i.

9. A nis their an t-anam, "A Thighearna, cia dh'ionnsui' theid mi? Agad-sa tha briathra na beatha mairtheannaich," Eoin vi. 68. An so socruichidh an t-anam is gabhaidh e fois. O, cia mor aoibhneas ri faicinn a choir air Dia! 'N tra chi e so, tha e 'g ra', "Pill gu d' shuaimhneas, O m' anam, oir bhuin an Tighearna riut gu ro-shaibhir," Salm cxvi. 7. Seadh, tha e ulla' gu seinn mar a rinn Simeon, "A Thighearna, ceadaich a nis do t-oghlach triall ann sith," Luc. ii. 29. is ag ra' le Iacob, 'nuair a dh' ath-bheothaich-eadh a chridhe aosda leis an sgeul ait a thainig g'a ionnsuidh, "Is leor e," Gen. xlv. 28. 'Nuair a chi e gu bheil aige Dia ann an cumhnantan ri dol g'a ionnsuidh, "is e so uile shlainte, agus uile mhiann," 2 Sam. xxiii. 5.

A dhuine an i so do staid-sa? am beil fiosrachadh agad air na nithe so; "Ma tha, is beannaicht' thu o 'n Thighearna:" bha Dia 'g oibreachadh annad; ghabh e greim air do chridhe le cumhachd grais an iompachaidh, air neo cha bhiodh a chuis mar so.

Tha 'n dnin' iompaicht a' pilleadh gu Iosa Criosd, an t-aon eadar-mheadhonair eadar Dia agus duine, 1 Tim. ii. 5. 'S i obair-san ar toirt a dh'ionnsui' Dhia, 1 Pead. iii. 18. Is e an t-slighe dh' ionnsuidh an Athair, Eoin xiv. 6. an aon dorus air am feud sinn dol asteach, Eoin x. 7. an aon mheadhon gu bhi beo, an aon rathad, an aon ainm air a thoirt fo na neamha, leis am feud sinn a bhi air ar sabhala', Gnìomh iv. 12. Cha 'n 'eil suil aig an duin' iompaichte ri slainte o neach air bith ach esan na aonar, air am bheil e ga thilgeadh fein le lan-earbsa, mar gu'n tilgeadh duin' e fein air mhuir le lamhan sgaoilte.

"An so, ars' am peacach iompaichte, gabhai'

mise do mhisneich mi fein a thilge', 's ma theid mi am mutha, theid mi am mutha; ma bhasaicheas mi, basaichi' mi san aite so." Ach, a Thighearna, na leig thusa dhomh basacha' fo shuil iochdair do throcair.—Na h-iarr' orm t-fhagail, no pilleadh o bhi 'gad leantuinn." Rut. i. 16. An so tilgidh mi mi-fein; ge d' bhuail thu mi ge d' mharbh thu mi, cha charaich mi air falbh o d' dhorus, lob xiii. 15.

Mar so earbai' an t-anam truagh e fein ri Criosd, is leanai' e ris gu dileas agus gu daingean. Mu 'n d' iompaicheadh e bha Criosd suarach 'na shuilean, is bha tuill' aire aig air fhearann air a chairdean agus air a mhalairt, na airsann, Mat. xxii. 5. Ach a nis tha Criosd mar a theachd-an-tir dha, nach feud e sheachna'; mar aran laitheil, is mar bheatha da anam agus da chridhe, Gal. ii. 20. Is e a run suidhichte gu'm biodh Criosd air ardachadh ann, Phil. i. 10. Bha uair a thuirt a chridhe, cosmhuil riu-san a dh' fheor-uich do 'n bhean-nuadh-phosda, "Ciod e do ghradhsa ni 's mo na neach eile?" Caint. v. 9. Bha tuille tlachd aige na chuideachd shugaich, na chluiche chronail, na sholas talmhai', na bh' aige 'n Criosd. Mheas e diadhachd mar ni falamh, agus a solas mar fhaoin-bhruadar Ach a nis "is e dhasan a bhi beo Criosd." Tha e cur an neobhrigh gach ni air an robh mor-mheas aige, "arson ro-oirdheirce eolais Chriosd," Phil. iii. 8.

Tha am fìor-iompachan a' gabhail ris an iomlan do Chriosd: tha speis aige cha 'n e 'mhain do dhuais, ach mar an ceudna do obair Chriosd, Rom. vii. 12. cha 'n e 'mhain do Shochairean, ach do uallaich Chriosd mar an ceudna. Tha e toileach cha 'n e 'mhain an t-arbhar a bhualadh, ach a chuing a tharruing cuideachd: tha e gabh-

ail air fein aitheanta' Chrìosd; seadh, agus crann-ceusai' Chrìosd maille riu, Mat. xi. 9. agus xvi. 24.

An duine nach 'eil glan iompaichte cha 'n aill leis ach pairt do Chrìosd. Tha e toileach a bhi air a naomhacha'. Tha speis aige do shochair-ean, ach cha 'n 'eil meas aig air pearsai' Chrìosd. Tha e mar gu 'm b' ann a roinn oifigean agus a shochair-ean. Is failinneach an steidh so; is mearrachd ro-chunnartach e: Co sam bith le 'n ionmhuinn anam, biodh e air fhaicill roimhe; is mearrachd mhillteach e, mu 'n d' fhuair sibh gu bitheanta' rabha'; 's gidheadh tha e fathast ro choitcheann. Tha Iosa na ainm taitneach, ach cha 'n 'eil daoine' "a' gradhachadh an Tighearna Ios' an treibh-dhireas," Ephes. vi. 24. Cha ghabh iad e mar tha Dia ga thairgse "gu bhi na Phrionnsadh agus na Shlanui'fhear." Gniomh. v. 31. Tha iad a sgaoile' nan nithe sin a chuir Dia cuideachd, oifige Rìgh agus Sagairt; seadh, cha ghabh iad slainte o Chrìosd mar tha e ga thairgse; tha iad an so ga roinn o cheile. Is e guth gach duine iad a bhi air an tearnadh o fhu-lang, ach cha 'n 'eil iad idir cho durachdach a dh' iarrai' tearnaidh o pheacacha'. Bu mhath leo an anam a bhi sabhailt ach bu math leo an anamianna' bhi sasaichte cuideachd. Seadh, tha moran a' deana' roinn an so a ris; tha iad toileach cuid d' am peacaidh a threigsin, ach cha 'n fhaig iad uchd Delilah, 's cha toir iad dealacha' dan leannan, Herodias. Cha 'n urradh iad a bhi garg ri suil dheis no ri laimh dheis; is eigin do 'n Tighearna "maitheanas a thoirt doibh san ni so," 2. Rìgh. v. 18.

O bithibh an-bharra' faicilleach sa chuis so; tha 'ur n-anama 'n earbsa ris. An duine tha da

rireadh iompaichte, tha e gabhail Chrìosd gu h-
iomlan, mar tha e, gun chur ris, a thoirt deth,
no cumail air ais uaithe. Tha e toileach Crìosd
fhaotainn air a cumhnanta fein, seadh air cum-
hnanta sam bith. Tha e toileach Crìosd ga riagh-
la,' cho math agus Crìosd ga shabhaladh. Tha e
'g ra' le Pol, "A Thighearna, ciod is aill leat mis'
a dheana'?" Gnìomh ix. 6. ni sam bith, a Thighe-
earna: tha mi g' am chur fein ad bhuil, thoir
dhomh aon chumhnant is aill leat, Gnìomh ii.
37. agus xvi. 50.

2. Tha 'n duin' iompaicht' a pilleadh dh' ion-
sui' lagh, ordui'ean agus slighe Chrìosd. An cri-
dhe sin a bha aon uair fuathach mu na nithe so,
's nach b' urradh an cuibhreach a ghiulan, tha
nis an speis is mó aige dhiu, 's tha e gan roighne-
acha' chum a stiura' gu brath, agus a riaghla,'
Salm cxix. 111, 112.

Tha ceithir nithe, tha mi toirt fainear, a tha
Dia 'g oibreachadh anns gach fìor iompachan, a
thaobh lagh agus slighe Chrìosd, leis am feud
sibh bhur staid aithneacha' ma bhios sibh dileas
do 'r anama fein; agus air an aobhar sin biodh'ur
suil gu dilinn air 'ur cridhe, 'nuair a tha sibh
gan leughna na gan eisdeachd.

1. "Tha 'n inntin a gabhail gu deonach ri lagh
agus slighe Chrìosd, is gam meas air gach doigh
cothromach agus reusanta," Salm cxix. 112,
128, 137, 138. Tha 'n cridh' a' gabhail tlachd
do shlighe Dhe, 's le grain a' cur air cul gach
fuath bha aige dh' i roimhe sin. Na briathra sin
a bha cruai' leis roimhe so, tha e nis ga' meas
"naomh, cothromach agus math," Rom. vii. 12.
Cia mor an speis a bh' aig Daibhi' do lagh Dhe!
's cia ait a' cur an ceill a chliu, 's ga mholadh,
araon arson a naduir oirdheirc agus a thoraidh
ongantaich! Salm xix. 8—11. &c.

1. “Tha ’n cridhe ’n geall air eolas fhaotainn air an iomlan do thoil Chrìosd,” Salm cxix. 124, 125, 169. agus xxv. 4, 5. Is e run an duine iompaichte gun aon pheaca’ bhi falaicht’ air, is gun bhi aineolach air aon dleasnas tha fiachuicht’ air. Is i guidhe dhurachdach a chridhe, “A Thighearna, mata slighe olc sam bith annam, leig thusa ris domh i. An ni sin nach aithne dhomh, teagaisg thusa dhomh; is ma rinn mi aingidheachd, cha dean mi mar sin ni ’s mò.” An duine nach ’eil glan-iompaichte, tha e aineolach da dheoin; 2 Pead. iii. 5. cha ’n ’eil toil aige teachd dh’ ionnsui’ an t-soluis, Eoin iii. 20. Tha e toileach am peaca so no ’m peaca’ ud eil’ a ghleidhe, ’s air an aobhar sin cha ’n ’eil tlachd aige fios fhaotainn gur peaca a th’ ann, is cha ’n fhosgail e ’n uinneag a leigeil astigh an t-soluis. Ach tha ’n cridhe iompaichte toileach eolas fhaotainn air an iomlan do lagh a Thighearna, ciod air bhith fharsuingeachd, Salm cxiv. 18, 27, 33, 64, 66, 68, 78, 108, 124. Gabhaidh e gu h-uile-thoileach ris an fhocal a leigeas ris da aon dleasnas air nach robh aire na eolas aige roimhe, no bheir sealla dha air aon pheaca nach robh e roimhe, a’ leirsinn, Salm cxix. 11.

3. “Tha run saor agus suidhichte na h-inntin an geall air slighe Chrìosd, a roghainn air uile sholas a pheacaidh, agus air soirbheas an t-saoghail,” Salm cxix. 103, 127, 162. Cha ’n airc no eigin idir a tha ’g aontachadh a thoile, ’s cha mhò is smuainte grad no obann a tha ga h-atharachadh; ach le run suidhichte agus saor tha e gabhail slighe Chrìosd mar a roghainn. Salm xviii. 3. agus cxix. 30. Ni ’n fheoil, tha e fìor, cuid ar-amach, ach bithidh an toil’ an conuidh a’ miannacha’ lagh agus riaghalt Chrìosd air chor

is nach 'eil na nithe so nan uallach dha idir, ach nan sòlas, 1 Eoin v. 3. Salm cxix. 60, 70. 'Nuair a tha 'n duine mi-naomh a' siubhal an slighe Chrìosd mar gu 'm biodh e 'n cuibhreach-aibh no 'n geimhlibh, tha esan ga dheana' so gu reidh furasd, Salm xl. 8. Ier. xxxi. 33. 's a' meas lagh Chrìosd mar a shaoirse, Salm cxix. 32. 45. Seum. i. 25. Tha e toillichte le maise na naomhachd, Salm cx. 3. agus tha 'n comhara' so aige do ghna ann fein, "Gu 'm b' fhearr leis (nam faigheadh e a roghainn) an caithe-beatha bu tinne 's bu naomha bhi aige, na bhi san inbh' a b' airde 's b' urramaich' air thalamh," 1 Sam. x. 26. "Chaidh le Saul buidheann dhaoine, a bhean Dia r' an cridheachan." 'Nuair a bheanas Dia ri cridheachan a dhaoine taghta, tha iad air ball a leantuinn Chrìosd, Mat. iv. 22. agus (ged tha iad air an tarruing) ruithidh iad gu h-ait na dheigh, Caint. i. 4. is tairgidh iad gu toileach iad fein gu seirbheis an Tighearna, 2 Chron. xvii. 16. ga iarrui' le n' uile mhiann, caib. xv. 15.—Tha fheum fein ann an eagal, ach cha 'n e idir is prìomh-aobhar do umhlachd chridhe naomha. Cha 'n ann a dh' aindeoin a tha Crìosd a, righ-ladh a luchd-muinntir; is ann a tha e na Rìgh air pobull toileach. Tha iad trid a ghrais-san uile-thoileach dh' ionnsuidh a sheirbheis, agus ga deanadh o roghainn; cha 'n ann mar thraillean, ach mar a mhac no bhean, o ghradh, agus o thogradh inntin. Ann an aon fhocal, is e lagh Dhe gaol an duin' iompaichte, Salm cxix. 159, 163, 167, a mhiann, rann 5, 20, 40, a sholas rann 77, 92, 103, 111, 143, agus cuis a bhithsmuainte, rann 97, 99, agus Salm i. 2.

4. "Tha aomadh a chridhe 'n comhnuidh gu aitheanta Dhe a choimhead," Salm cxix. 4, 8,

167, 168. Is e curam gach aon latha d' a bh-eatha gluasad maille ri Dia. Tha a run, mor, agus oidheirp math, ged tha e teachd fada goirid. Cha lugha na bhi foirfe tha air aire. 'S e so a tha e 'g iarrui', 's e so a tha e 'g oidheirpeacha'. Cha ghabhadh e os laimh stad aig tomhas air bith do ghras gun bhi glan-shaor do pheaca', 's coiliont ann an naomhachd, Phil. iii. 11—14.

An so feudar failinn a chealgair fhaicinn. Cha 'n 'eil do dheigh aige-san air naomhachd, mur thuirt aon araid, ach nam faigheadh e droch-haid a dheana' dh'i ga thoirt a chum neamh; is cha 'n 'eil e 'g iarrui' dh'i ach direach uirread as a ni ghnathach. Ma gheibh e na dh' fhoghnas ga thoirt do neamh cha 'n 'eil tuille uaithe. Ach esan a tha da rireadh iompaichte, tha speis aige do naomhachd air a son fein, Salm cxix. 97. Mat. v. 6. is cha n' ann amhain arson neimh. Cha leoir leis uirread as a dh' fhoghnas gu thearnadh o ifrinn; tha e 'g iarruidh an tomhais is airde tha na chomas ruigheachd air: is cha 'n e 'mhain gu bheil e ga iarrui' so, ach tha e cuid-eachd ga shior-oidheirpeacha'. Ciod i mata do shlighe-sa, 's ciod an rathad a tha t-aomadh? An i diadhachd t-obair, an i naomhachd do ro-churam? Rom. viii. 1. Mat. xxv. 16. Phil i. 20. Mur i, tha thu fada goirid air bhi fior-iompaichte.

An co-chur Agus an e 'n t-iompacha' so air an robh sinn a labhairt a's eigin a bhi againn mu 'm feud sinn a bhi air ar sabhaladh? Ionnsuich mata uaithe so, 1. Gur "cumhann an geata, 's gur aith-leathan an t-slighe tha treoracha dh' ionnsui' beatha'. 2. Nach 'eil iadsan ach tearc a tha 'g amas orra. 3. Gu bheil feum air cumhachd diadhai', chum peacach air bith iompachadh air mhodh slainteil a dh' ionnsui' Iosa Ch-riosd.

Guidheam ort mata, co air bith thu tha ga leugha' so, no ga eisdeachd, tionndai' do shuil ort fein an taobh astigh. Ciod a their do choguis? Nach 'eil i ga d' theuma? Nach 'eil i ga d' chràdh? An ni so do bharail, an i so do rog-hainn, an i so do shlighe air an robh sinn ag iomra'? Ma 's i, tha chuis ceart. Ach nach 'eil do chridhe ga d' dhite', 's ag innse dhuit gu bheil a leithid so na leithid so do pheaca', ris a bheil thu cleachdta, an aghaidh do choguis? Nach 'eil e 'g innse dhuit gu bheil a leithid so 's a leithid so cheilg fholaichte sa bheil thu ciontach? A leithid so na leithid so do dhleasnas air a bheil thu deana' dearmaid.

Nach 'eil do choguis ga d' ghiulan gu d' she-omar, gu d' ionad uaigneach, agus ag innse dhuit cia tearc is faoin an sin urnuigh, leugha', agus fein-cheasnacha'? Nach 'eil i ga d' ghiulan gu d' theaghlach agus a' feuchainn duit cia dearmadach thu 'n sin air earail Dhe, 's air anama do chloinne 's do sheirbhiseach? Nach 'eil i ga d' tharruing gu 'd bhuth, gu d' dhreuchd, is a' feuchainn duit an sin diomhaireachd eigin ris am bheil thu cleachdta? Nach 'eil i ga d' ghiulan gu t-ionada sugraidh', 's a' toirt ad chuimhne na cuideachd a bha thu gleidhe'; na h-uine bha thu struidheadh, is nan talantana bha thu a' mi-bhuil-eacha'? Nach 'eil i ga d' tharruing gu d' sheomar uaigneis, agus a' leigeil fhaicinn duit nithe tha faluicht' o shuilean dhaoine, 's aithnichte dhuit amhain agus do Dhia?

O choguis! dean do dhleasnas. An ainm an Dia bheo, tha mi 'g aithne dhuit thu dheana' do dhleasnais. Dean greim air a pheacach, glac e, cuir an sas e, leig ris a chunnart da. Ciod! an e gu'm bi thu reidh ris na gu'n gabh thu leis am

fad as a bhunaicheas e na pheaca' ? Duisg, O choguis ! Ciod is ciall duit, O chadalaiche ! Am beil thu gun aon achasan ad bheul ? Ciod so ! an leig thu do 'n anam thruagh so basacha' na neo-churam, gun suim do Dhia na do shiorruidheachd, is tusa, gun smid as do bheul, a' fantuinn ad thosd ? Ciod so ! an leig thu dha sith bhi aige 's e dol air aghai' na pheaca' ? O mosgail thu fein, eirich, dean t-obair ! Labhair mar shearmonaiche na uchd, glaodh amach, na caomhain : tog suas do ghuth mar thrompaid : na biodh fuil an anama so air iarruidh air do laimh-sa.

CAIB. III.

A' feuchainn gur eigin Iompacha' no basacha'.

THEAGA' gu bheil thu ulla' gu radh, ciod is ciall do 'n iomairt so ? 's gu iongantas a ghabhail c' arson a tha mi ga d' leantuinn cho durachdach, a' cumail fuaim na h-aon chaithream so gun tamh a' d' chluais, gu feum thu "aithreachas a ghabhail is a bhi air t-iompacha'," Gniomh iii. 19. Ach is eigin domh a radh mar a thuirt Ruth ri Naomi, "Na h-iarr orm t-fhagail, na pilleadh o bhi ga d' leantuinn," Rut. i. 16. Na 'm bu ghnathach faoin a bhiodh air m' aire, cha bhithinn cho durachdach. Nam feuda' tu bhi air do shabhala' mar a tha thu, leiginn leat gu toileach. Ach am b' aill leat gun iomgain a bhi orm, nuair tha mi ga d' fhaicinn ulla' gu basacha' ? Mar is beo 'n Dia sin a tha mise na fhianuis, cha 'n 'eil an dochas is lugha agam aon aghaidh agaibh fhaicinn gu brath an neamh, mur bi sibh air 'ur n-iompacha'. Tha mi gu tur a call mo dhuil ri 'r slainte, ni 's lugha na ghabh-

as sibh os laimh pille' gu h-iomlan, agus sibh fein a lan-toirt suas do Dhia, ann an naomhachd agus ann an nuadhachd beatha. An dubhairt Dia “gu deimhin, deimhin, mur bi sibh air 'ur breith a ris, cha 'n fheud sibh rioghachd Dhe fhaicinn,” Eoin iii. 3. is an iongha' leibh na dheigh sin gu bheil 'ur ministeirean ri saothair gus am beirthear sibh aris? Na biodh iongantachas oirbh mis' a bhi sparra' naomhachd oirbh cho teann, no mi bhi cho toileach iomhaigh Dhe fhaicinn air a tarruing oirbh: as eugais so, riabh cha deachaidh, is gu brath cha d' theid aon neach astigh do rioghachd neimh. An t-iompacha' sin air an robh sin ag iomra', cha tomhas ard e air a bheil cuid do Chriosdui'ean is naomha na cheil' a' ruigheachd: cha 'n eadh, gach aon anam a bhios air atharrachadh air an doigh so.

Tha air innse' mu thiomchioll Romanach oirdheirc nuair a bha e greasad le gran do 'n bhaile re àm gort, is a bha 'n sgioba leisg gu seola' re doinninn, thubhairt e. “Is feumaladh ar turas na ar beatha.”—Ciod an ni a shaoileas tus' is feumala'? Am beil t-aran feumail? Am beil do bheatha feumail? Is mor is feumala' na sin t-iompaca'. Is e so gun amharus an aon ni feumail. An coimeas ris so, cha 'n eil do mhaoin feumail; feudai' tu a reic uile arson na cloiche ro-phriseil so, is buannachd mhor a bhi agad na dheigh sin, Mat. xiii. 46. Cha 'n 'eil do bheatha feumail: feudai' tu dealacha' ri arson Chriosd, is buannachd an-bharr a bhi agad cuideachd. Cha 'n 'eil do chliu feumail; oir feudai' tu mi-chliu fhaotinn arson Chriosd, is gidheadh a bhi sona'; seadh moran ni 's sona' na bhiodh tu as eugmhais, 1 Pead. iv. 14. Mat v. 10, 11. Ach tha t-iompacha' cho feumail as gu bheil do

shlainte no do dhamna' siorruidh an crocha' ris. Is nach 'eil e ro-ìomchuidh ann an cuis cho cudthromach grad shealltuinn mu 'n cuairt duit! Ris an aon ni so, tha do shonas na do thruaighe fad uile shiurruidheachd ann earbsa.

Ach feuchai' mi ni 's mionaichde cho feumail is a tha e dhuit iompachadh, o na *cuig* nithe so a leanas; oir as eugais so, *sa cheud aite*, "Tha do bhith an diomhanas." Nach mor am beud thu bhi gun fheum air bith annad; a' t-ullach air an talamh; ad mhi-mhaise sa chruthacha'? Gidheadh is i so do staid gu brath gus an iompaichear thu, oir gus sin cha fhreagair thu chrìoch gus an deachai' do chruthacha'. Nach ann air son toil De a tha thu, 's a bha thu air do chruthacha'? Taisb. iv. 11. Nach d' rinn e air a shon fein thu? Seanr. xvi. 4. An duin' thu, 's am beil reusan agad? Nach smuainich thu mata co uaith' agus c' arson a fhuair thu do bhith. Amhairc air an dealbh a thug Dia do d' chorp, agus feorùich dhiot fein, ciod a chrìoch mu 'n do chruthaich Dia ni cho iongantach? Thoir fainear ceatfaidh oirdheirc agus ard t-anama: ciod an t-aobhar mu 'n do bhuilich Dia ort talanta cho priseil? An ann a chum thu fein a thoileacha', 's t-anamianna shasacha'? An do chuir Dia daoine, cosmhuil ri golain-ghaoithe dh' ionnsuidh an t-saoghail, gun ghnothach air bith ach a thional an neadan, a dh' arach an sliochd, agus an sin a bhi 'g imeachd? Bha na cinnich fein a' faicinn ni b' fhaide na so. Am beil thusa cho "uabhasach agus cho miorbhuilleach air do dhealbh," Salm cxxxix. 14. is nach 'eil thu smuaineachadh agad fein gu cinnteach gur ann arson crìch' aird agus oirdheirc eigin a chaidh do chruthacha'?

O dhuine ! cuir do reusan car tiota sa chathair. Nach mor am beud gu 'm biodh creatair cho oirdheirc air a chruthaca' n diomhanas ? Gu deimhin mur freagair thu chrìoch gus an deachaidh do chruthacha' tha do bhith an diomhanas, seadh ni 's measa na bhi 'n diomhain.

1. Tha do bhith ann an diomhanas. Tha duine neo-iompaichte cosmhuil ri inneal ciuil grinn aig a bheil gach aon da theuda briste, 's as an gleus: is eigin Spiorad an De bheo gach ni leasacha' 's a ghleusa' le cumhachd na h-ath ghineamhuinn, is le oibreachadh a ghrais' air neo cha bhi ann a d' urnuigh ach donnalaich, is cha bhi seirbheis no moladh air bith a bheir thu seachad binn ann an cluasan an 'Ti is airde, Ephes. ii. 10. Phil. ii. 13. Hos. vii. 14. Isai. i. 15. Tha gach aon do d' cheatfaidh agus do d' chumhachdan cho truailli' na 'n staid naturra, 's nach urradh thu seirbheis thaitneach a' thoirt do 'n Dia bheo gu brath, gus am bi thu air do ghlanadh o oibre marbha'. Eabh. ix. 14. Titus i. 15.

An duine tha mi-naomhaichte cha 'n eil e comasach seirbheis a thoirt do Dhia: (1.) Cha 'n 'eil eolas aig air an obair; tha e cho ain-eolach air seirbheis as a tha e air focal na fireantachd, Eabh. v. 13. Tha cuid dhiomhaireachd ann an cleachda cho math as ann an teagasg na diadhachd: a ris cha 'n aithne dhoibh-san nach 'eil air an ath-ghintin diomhaireachd rioghachd neimh, Mat. xiii. 11. 1 Tim. iii. 16. An leugh an duine nach d' ionnsuich riabh litir; no 'n cluich esan aig nach robh clar-ciuil na laimh riabh fathasd? Cha mho na sin is urra 'n duin naturra seirbheis thaitneach sam bith a thoirt do 'n Tighearna. Is eigin da 'n toiseach a bhi air a theagasg o Dhia, Eoin vi. 45. air a the-

agasg gu urnuigh, Luc. xi. 1 air a theagasg gu buannachd, Isai. xlviii. 17. air a theagasg gu imeachd, Hos. xi. 3. air neo cha 'n aithne dha ni air bhith dhiu' so a dheana' gu ceart na gu taitneach. Is mar a tha e gun eolas arson na h-oibre, tha e cuideachd (2.) gun neart air a son. Cia lag a chridhe! Esec. xvi. 30. Air ball tha e sgith: "an t-sàbaid, cia tuirseach i?" Mal. i. 13. Tha e "gun neart," Rom. v. 6. seadh marbh ann am peaca', Ephes. ii. 5. 'S mar a tha e ain-eolaich agus ea-comasach air an obair so, is amhlui' cuidheachd a tha e (3.) gun togradh air bith aige ga h-ionnsui'. "Cha 'n 'eil iarraidh aige eolas fhaotainn air slighe Dhe," Iob xxi. 14. Cha 'n urradh e eolas fhaotainn orra. Salm lxxxii. 5. (4.) Cha 'n 'eil innleachd no inneal iomchuidh aig' arson na h-oibre. Is cho fhurasd do dhuine clach chruaidh a shnaighe gun acfhuinn, na tigh a thogail gun chungaidh, as seirbheis thaitneach air bith a dheanadh as eugmhais grasan an Spioraid. Ma 's ann arson cliu dhaoine no faoin-ghloir a bheir sinn seachad deirce, cha 'n 'eil ar seirbheis taitneach le Dia, oir cha 'n ann o ghras a tha i sruthadh. Agus ciod a th' ann an urnuigh a bheoil, gun ghras anns a' chridhe, ach colluin anns nach eil anam? Ciod am feum a th' ann an aidmheil ar peacai' mur ann o bhron diadhaidh agus o aithreachas neo-chealgach a tha i teachd? Ciod am feum a tha 'nar n-uile ath-chuinge, mur 'eil iad air am beothacha' le durachd naomh, is a' sruthadh o bheo-chreideimh ann am buaidheanna ann an geallana Dhe? No ciod am feum a tha 'nar moladh agus 'nar buidheacheas, mur 'eil e teachd o ghradh is o thaing do Dhia, 's o 'n fhior-mhothacha' th' aig ar cridhe air a thiolaca 's

air a throcair? Ar chor as gu'm bu cho mhath dhuit suil a bhi agad ri cainnt o na clachan, reusan o na bruidean no coiseachd o na marbh, a's suil a bhi agad ri seirbheis air bith naomh agus thaitneach do Dhia o dhuine neo-iompaichte. 'Nuair ata chraobh olc, cionnas a dh' fheudas am meas a bhi math? Mat. vii. 18.

2. Gun iompacha', tha do bhith ni 's miosa na bhi 'n diomhanas. Tha 'n t-anam neo-iompaichte na aite-cumail no na chro aig na h-uil' ian neo-ghlan, Taisb. xviii. 2. na uaigh lan do thruaill-eachd agus do shalchar, Mat. xxiii. 27. na chairbhinn ghraineil, air ghluasad le cnuimhean, is air lobha' le samh breun gus nach feudar teachd am fagus, Salm xiv. 3. O staid uabhasach! Nach 'eil thu fathasda' faicinn t-fheum air atharracha'? Nach cuireadh e mulad air duine na naomh-shoithichean oir a bha 'n teampul Dhe fhaicinn air an tionnda' gu cupain mhisge, 's air an salacha' le iodhol-aoradh? Dan. v. 2, 3. An robh e na ni graineil leis na h-Iudhaich bhi faicinn Antioc-huis a' cur suas dealbh muic' aig dorus an team-puil? Nach mor bu ghraineala' na sin an team-pul fein a bhi air a dheana' na stapull no na fhailmhuc, is an t-Ionad ro-naomh air a dheana' na theampul do Bhaal? 2. Righ. x. 27. Is i so direach staid an duine neo-iompaichte; tha do bhuill uil' air an tionnda' gu bhi nan seirbhisich do 'n Aibhisteir, agus do chridhe na chro neo-ghlaine, Ephes. ii. 2. Titus i. 15. Feudai' tu fhaicinn ciod a tha 'sa chridhe, o na nithe a teachd amach as; oir "as a chridhe thig droch smuainte, mortadh, adhaltrus, striopachas, gadachd, fianuis-bhreige, blaispheime," &c. tha iad so a' leigeil fhaicinn ciod an ifrinn a tha 'n taobh astigh.

Cia maslach am mi ghnathachadh so ! anam neamhai' ga aoirneagaich ann an clabar a pheacai' ! mais' a chruthachai', triath an t-saoghail ag imlich a mhuc-amair maille ris an struidheir, agus ag ol suas gu lonach an sgeith a's graineala' ! An robh e na nì cho muladach a mhuinntir aig an robh caithe-beatha soghail fhaicinn falamh anns na sraidean agus mic mhaiseach Shion, a bha mar or finealt, air am meas mar shoithiche criadha, 's iadsan a bha air an sgeadacha' le sgarlaid nan sine' san otrach ! Tuir. iv. 2, 5. is nach mulaidaiche gu mor na sin a bhi faicinn an aon nì san t-saoghal so aig a bheil neo-bhasmhorachd, agus air a bheil iomhaigh Dhe, air fas " mar shoitheach anns nach 'eil maise air bith ?" Ier. xxii. 28. O masladh gun choimeas ? b'f hearr thu bhi air do thoirt ad mhile bloidean as a cheile na gu'n buanaiche tu ann an seirbheis cho salach.

San dara h-aite, " As eugmhais iompachai' tha 'n cruthacha' faicsinneach uile, cho math ris an duine fein, an diomhain." A mhuinntir ghradhach, rinn Dia gach creatair faicsinneach air neamh agus talamh arson seirbheis an duine, agus is e 'n duine amhain am fear-labhairt arson an iomlan. Tha 'n duine sa chruthacha' mar a tha 'n teanga' sa chlainn a chum labhairt arson nam ball eil' air fad. Cha 'n urra' na creatairean eile cliu thoirt d' an Cruthai'-fhear, ach le comharan balbha 's le sanas a thoirt do 'n duine, esan a labhairt air an son. Tha 'n duine mar gu'm b' ann na ard-shagairt ann an cruthacha' Dhe, chum iobairt mholaidh a thoirt suas arson an iomlain da cho'-chreatairean, Salm cxlvii. cxlviii. cl. Tha suil aig Dia ri cis mholaidh, o 'n iomlan da oibridh, Salm ciii. 22. a nis tha chuid eil' air fad a' toirt an cis do 'n duine, chum a phaig-

he' le laimh-san: is ma bhios esan fealltach no mi-dhileas, tha e deana' foill air Dia agus air a chruthacha', 's a' spuineadh a Chruthai'-f hear do 'n ghloir bu chubhai' dha fhaotainn o 'n chreat-air.

O cia eagalach an smuain so ? gu'n toga Dia a leithid so do shaoghal, is gu 'n cosdadh e uir-read chumhachd agus ghliocais agus mhaithéis ris, uile 'n diomhain, is gu 'n deanadh an duine a spuillidh do 'n ghloir a bhuine' dha fhaotainn o 'n iomlan. O smuainich air so ! am feadh a tha thu neo-iompaichte, tha uile sheirbheis nan creatairean dhuit an diomhain ; tha do lon ga d' bheathacha' 'n diomhain ; tha ghrian a' toirt a soluis dhuit an diomhain, tha na reultan a toirt seirbheis dhiomhain dhuit nan slighe, Breith. v. 20. Hos. ii. 21, 22. ga dheanadh sin ann an diomhain ; an diomhain tha t-ainmhidh ga d' ghiulan. Ann an aon fhocal, tha uile shaothair agus uil' obair a chruthachai', ga d' thaobhsa, ann an diomhain. Arson so tha 'n cruthachadh uile 'g osnaich, Rom. viii. 22. fo chuing dhaoine mi-naomhaichte, nach 'eil gam buileachadh air gloir Dhe ach air an anamianna fein.

San treas aite, "As eugmhais iompachai' tha do dhiadhachd diomhain." Seum. i. 26. Caillidh tu do shaothair ann a d' oibre crabhaidh air fad, oir cha 'n urra' iad Dia thoileachacha', Rom. viii. 8. no t-anam a shabhaladh, 1 Cor. xiii. 2, 3. a chrìoch bu choir a bhi aig do dhiadhachd. Cia math air bith aogas t-oibre, gidheadh cha 'n 'eil tlachd aig Dia innte, Isai. i. 14. Mal. i. 10. Is nach eagalach an ni t-iobairt a bhi mar mhurt, agus t-urnuigh mar ghrainealachd ? Is lxvi. 3. Seanr. xxviii. 9. Tha moran a' cur rompa leasachadh, 'nuair tha iad fo eagal arson am peacai',

's a' saoil sinn gu'n dean beagan urnuigh agus de-irice gach ni chur ceart agus a leigheis. Och! a dhaoine, cha ghabh Dia ri aon diu' so am fad as a bhios 'ur cridheacha' mi-naomh. Nach bu churamach, saothreachail Iehu? is gidheadh chuireadh a sheirbheis air fad air cul, a chionn nach robh a chridhe treibh-dhireach, 2 Rìgh. x. le Hos. 1, 4. Nach bu neo-choireach Pol.? is gidheadh gus an deachaidh iompacha cha robh anns gach ni ach calldach, Phil. iii. 6, 7. Tha daoine 'm barail gu bheil iad ri moran 'nuair a tha iad a' frithealadh air seirbheis Dhe, 's tha iad ullamh gu mhaoidh air Isai. lviii. 3 Mat. vii. 22. is gu mheas gu bheil e 'm fiacha' dhoibh, 'nuair 's ann a tha 'n seirbheis graineil leis, a chionn nach, 'eil am pearsa naomhaichte.

O anaim! na smuainich 'n tra bhios do pheacai' 'n tòir ort; gu 'n dean beagan urnuighean agus caileigin do leasacha' Dia thoileacha', is eigin duit toiseachadh aig a chridhe; mur bi sin air ath-nuadhacha', cha bhi seirbheis air bith a ni thu taitneach.

Is iad cuid do na breitheanais aimseireil a bhagair Dia an aghaidh nan Iudhach, gu 'n togadh iad tighean, ach nach aiteachadh iad iad; gu 'n cuireadh iad, ach nach buaineadh iad; is gu 'n biodh an saothair air ithe' suas le coigrich, Deut. xxviii. 30, 38, 39, 41. Am beil e na thruaighe mhor ar saothair chumant' a chall; cur an diomhain, is togail an diomhain? is nach mor is truaighe na sin ar saothair a chall 'nar crabadh; urnuigh, eisdeachd agus trasg a dheanamh 'n diomhain? Is truaigh agus call siorruidh so. Na meall thu fein; ma theid thu air t-aghaidh ann ad staid pheacaich, ge do sgaoile' tu mach do lamhan, fallachai' Dia uait a shuilean, is ged

dhean thu iomad urnuigh cha 'n eisd e riut, Isai. i. 15. Ma theid duine gu 'n sgil an cinnseal ar n-oibre, 's gu mill e i, cha toir sinn ach beag buidheachais da airson a shaothair. Is aill le Dia aoradh fhaotainn mar is coir, 1 Chron. xv. 13. Mu ni seirbhiseach ar n-obair dìreach an aghaidh ar n-orduigh, is doch e dh' fhaotainn builleann na buidheachas. Ni 's lugha na bhios obair Dhe air a deana' mar tha e fein ag iarraidh, cha bhi e toilichte: 's cha 'n fheud i bhi air a deanamh mar a tha esan ag iarraidh, mur 'eil i sruthadh o naomh-chridhe, 2 Chron. xxv. 2. *Sa' cheathramh aite*, "Gun iompacha', tha do dhochas ann an diomhain." Iob viii. 12, 13. "Chuir an Tighearna cul ri d' mhuinghin," Ier. ii. 37.

1. "Tha do dhochas ri solas no co'-fhurtachd an t-saoghail so an diomhain." Gun bhi air t-iompacha' cha 'n fheud thu co'-fhurtachd fhaotain ni 's mò na slainte. Gun so cha bhi sith agad, Is. lix. 8. and lvii. 21. is gun eagal De cha bhi "co'-fhurtachd an Spioraid naoimh agad, Gnìomh. ix. 31. Tha Dia a' labhairt sith amhain ri phobull naomha, Salm lxxxv. 8. Ma tha sith mhealltach agad, is tu fathasd a' d' pheacana, cha 'n ann o Dhia tha 'n t-sith sin a' teachd: is air an aobhar sin feudaidh tu bharalacha' co's ughdair dh' i. Is fìor thinneas am peaca', Isai. i. 5. seadh an tinneas is meas air bith; tha e na loibhre sa cheann, Levit. xiii. 44. na plaigh sa chridhe, 1 Rìgh. viii. 30. na bhrìste sna cnamhain; Salm li. 8. guinidh e, lotaidh e, cradhaidh e, claidhigh e, 1 Tim. vi. 10. Feudai' duine suil a bhi aige ri fois ann an iarguin tinneis, agus 'nuair a bhios a chnamhan as an alt, ni 's luaithe na ri co'-fhurtachd gus an treig e' pheacaidh.

O dhuine thruaigh! aig nach 'eil fois air bith

ach na thig o chion mothachaidh 'nuair is mo do chunnart, agus is dluithe do 'n bhas thu. Tha thu cosmhuil ris an a their ann an eatromas fhia-ruis, *Tha mi gu math*; 's a labhras air eiridh agus dol mu thiomchioll oibre, 'nuair a chi thu 'm bas na eudann, is a tha bheatha ionnas air caochla' cheana. Mar so, gu bitheanta saoilidh an duine neo-iompaichte gu bheil e slàn an uair is mò a chunnart.

Is e nadar a pheacai' tinneas agus trioblaidean eugsamhluidh a dhusgadh feadh anama. Tha inntin mhi-thoilichte a pheacaich ga bhuaire' le doinionn; agus tha curam anbharr ga chnamh is ga ithe'. Ciod a th' ann an anamiann ach lasair a loisgeas? Ciod a th' ann an ardan ach tinneas basmhor; is an sannt ach pagha' nach gabh cas-gadh? Ciod a th' ann am farmad is am mirun, ach gath na cnuimh sa chridhe? 'S ciod a th' ann an leisg spioradail is an neo-churam mu staid ar n-anama, ach cadal basmhor agus tromalighe? 'S cionnas a dh'fheudas suaimhneas no sith bhith aig aon anam air am beil a leithide so do thin-neis? Ach bheir gras an iompachai' leighis agus fois da? Bheir e dha sith chinnteach agus bhith-bhuan. "Is mor sith muinntir aig a bheil speis do t'aitheantean; cha toir ni sam bith oilbheum dhoibh-san." Salm cxix. 195. 'S i slighe na diadhachd amhain anns am faighear sith agus solas, Seanr. iii. 17. Uaithe so bha Daibhidh a' faotainn barrachd solais na o gach ni eile na rioghachd, Salm cxix. 103, 127. Gu brath gus am bi a choguis air a glanadh, cha 'n fheud sith bhi aice, Eabh. x. 22. Is malluichte an t-sith sin a tha r'a faotainn an slighe peacai' Deut. xxix. 19, 20. Cha 'n 'eil trioblaid anns an t-saoghal is eagalaiche na aon chuid, Sith ris a pheaca', na Sith anns a pheaca'.

2. “Gun iompacha’, tha do dhochas ri slainte shiorruidh diomhain, seadh ni ’s measa na diomhain;” tha e cronail do Dhia, agus sgriosach dhuit fein. Tha bas, an-dochas, blaispheimi, air am filleadh asteach ann. (1.) Tha bas ann: “spionar do dhochas as do phaillion,” (spionaidh Dia as a fhreamhan e) “’s bheir e thairis gu Rìgh nan uabhas thu,” Iob xviii. 14. Feudai’ tu do thaic a leige’ ris an tigh so, ach cha seas e, Iob viii. 13. tuitidh e air do cheann mar shean bhalla ’nuair a leigeas duine a thaic ris. (2.) Tha andochas ann: C’ait a bheil dochas a chealgair, ’nuair a bhuineas Dia air falbh anam? Iob xxvii. 8. an sin tha crìoch gu brath air a dhochas. Cia ea-cosmhuil e ri dochas an fhirein, a chrìoch-naicheas ann lua’-ghaire? Seanr. x. 28. ’Nuair a their am firean ri uair a bhais, “Tha gach ni crìochnaichte;” ’s e is eigin do ’n aingidh a radh “Tha gach ni caillte.” Feudaidd esan a radh da rìreadh, mar a thuirt Iob ann am mearachd, “C’ait a nis a bheil mo dhochas? Rinn e gu tur mo sgrios; dh’ fhalbh mi; ’s tha mo dhochas mar chraoibh a chaidh ghearra;,” Iob xix. 10. “Tha dochas aig an fhirean na bhas;,” Seanr. xiv. 32. ’Nuair tha cholainn is a chail a’ basachadh, tha dhochas, a’ beothacha’: oir is dochas beo a dhochas-san, 1 Pead. i. 3. ach is dochas millteach dochas an fhir eile. “Nuair a bhasaicheas an t-aingidh, basaichidh a dhochas;,” Seanr. xi. 7. Gearrar air falbh e cosmhuil ri lionan faoin an damhain-alluidh, Iob viii. 14. agus cosmhuil ri duine toirt suas an deo failnichidh e, Iob. xi. 20. O cia truagh, thar na h-uile dhaoine, iadsan aig nach ’eil dochas ach anns a bheatha so amhain! 1 Cor. xv. 19. (3.) Tha blaispheimi san dochas so. Ma tha duil againn a bhi air ar sabhaladh

as eugmhais iompachai', tha duil againn gu 'n dean sinn Dia breugach. Dh' innis e dhuit, O pheacaich, trocaireach mar tha e, nach dean e gu brath do shabhala' ma theid thu air t-aghaidh na t-aingidheachd. Isai. xxvii. 11. 1 Cor. vi. 9. Ann an aon fhocal dh' innis e dhuit nach dean ni sam bith do ghnathach ni's lugha na "fas ad' nua-chreatuir," Gal. vi. 15. Is nach dana, seadh nach cuthaich dhuit a shaoilsinn "Nach dean Dia mar tha e 'g radh?" Cha 'n fheud sinn buaidhean Dhe chur an aghaidh a cheile. Glo-raichi' Dia a throcair, ach cha mhaslaich e fhirinn: mar a mhothaicheas am peacach dana gu dhorainn shiorruidh, ma theid e air aghaidh.

Ach an so their cuid "Tha sinn a' cur ar do-chuis an Dia 's a' deanadh earbs' á Iosa Chrìosd, agus air an aobhar sin tha fiughair againn a bhì air ar sabhaladh."

Freagra' 1. "Cha 'n earbs' ann an Crìosd so idir, ach earbs' an *aghaidh* Chrìosd."—Earbsa bhì agad rioghachd Dhe fhaicinn gun a bhì air t-ath-ghintin; agus amas air a bheatha mhair-eannaich san t-slighe fharsuing; cìod so ach earbs' a bhì agad gur faidh breige Crìosd? Is iad briathra Dhaibhì'. "Tha mo dhochas ann a t-fhocal," Salm cxix. 81. ach is ann tha do dhochas-sa an aghaidh an fhocail. Feuch dhomh aon fhocal o Chrìosd airson do dhochais, gu 'n sabhail e thu ann a t-aingidheachd, no ad neo-churam, is gu brath cha ghluais mise do dhochas.

2. "Tha Dia le grain a' cur air chul a leithid so do dhochas." A mhuinntir sin a th'air an dìteadh leis an fhaidh, 's a chaidh air an aghaidh 'nam peacana, tha e air a ra' "gidheadh gu 'n leigeadh iad an taice ris an Tighearna," Mic. iii. 11. Ach cha 'n fhuiling Dia bhì mar so na phrop

do dhaoine peacach. Na peacaich dhana sin a bha dol air an aghaidh nan aingidheachd, is gidheadh a'deanamh earbs' á Dia Israeil, Isai. xlviii. 1, 2. thilg an Tighearna uaithe iad, mar a chra-thas ^{duine} duine air falbh na dreasan a leannas r'a eudach.

3. “Ma tha feum air bith ann a d' dhochas glanaidh e thu o d' pheacana;” 1 Eoin iii. 3. ach is dochas malluicht' e sin a bheir misneach do neach air bith buanachadh 'na aingidheachd.

Ceist. Am b' aill leat sinn a thuiteam ann an ea-dochas

Freagra'. Na biodh dochas gu brath agaibh dol do neamh mar tha sibh, ann an staid neo-iompaichte, Gnìomh. ii. 37. Na biodh dochas agaibh gu brath gnuis Dhe fhaicinn as eugmhais naomhachd. Ach na cuiribh uaibh air chor air bith 'ur dochas ri trocain, ma dh' iompaicheas sibh is ma ni sibh aithreachas; is ni mo dh' fheudas sibh bhi gun dochas gu 'n ruig sibh air iompacha' 's air aithreachas ma ghnathaicheas sibh na meadhona mar tha Dia 'g iarruidh.

Sa chuigeadh aite. “As eugmhais iompachai', tha gach ni' rinn is' dh' fhuiling Dia an diomhain dhutsa,” Eoin xiii. 8. Titus ii. 14. Cha dìong e bheag air bith a chum do shabhaladh. Tha moran a thagras so mar reusan airson an dochais, “gu 'n d' fhuair Criosd bas airson pheacach.” Ach cuimhnich thusa nach d' fhuair Criosd riabh bas a shabhala' nam peacach sin a bhuanicheas mar a tha iad gun iompacha' gun aithreacheas, 2 Tim. ii. 19. Is iad dà cheist a bha Diadhair araid cleachdadh ri fheoruich na cheasnacha, diomhair. 1. Ciod a rinn Criosd air *do shon?* agus 2. Ciod a rinn Criosd *annad?* As eugmhais oibreachaidh an spioraid g'ar n-ath-

ghineamhuin, cha'n fheud pairt air bith a bhi againn do shochairau na saoirse. Tha mi 'g innseadh dhuibh o'n Tighearna, nach urra' Criosd fein 'ur sabhala' ni's lugha na ghabhas sibh os laimh bhi air 'ur n-iompachadh. Oir,

1. " Bhiodh so an aghaidh na h-earbs' a th' aig an Athair ann." Is e an t-eadar-mheadhonair seirbhiseach an Athar, Isai. xlii. 1. is an uaithe tha ughdaras aige, is ann na ainm a tha e 'g oibreachadh, agus a reir iartais a tha e a' firenacha', Eoin x. 18, 29. agus vi. 38, 40. " Dh' earb Dia ris-san na h-uile nithe," dh' earb e ghloir fein ris agus slainte nan daoine taghta, Mat. xi. 27. Eoin xvii. 2. Do reir so, tha Criosd, mu 'm bheil e fagail an t-saoghail, a' toirt cunntais da Athair anns an da chuid so do 'n obair a chaidh earbsa ris, Eoin xviii. 4, 6, 12. A nis mhasluicheadh Criosd gloir Athar, an ni sonraichte sin a chaidh earbsa ris, nan deanadh e daoine a shabhala' 'nam peacaidh; oir bhiodh so an aghaidh gach cuid d'a run, is an aghaidh gach aon d'a bhuaidhean.

(1.) Bhiodh e 'n aghaidh a ruin; oir is e so a run gu 'm biodh daoine air an toirt " a chum slainte trid naomhachaidh," 1 Thess. ii. 13. " Thagh e daoine chum as gu 'm biodh iad naomha," Ephes. i. 4. Tha iad air an tagha chum maitheanais agus beatha, trid naomhachaidh, 1 Pead. i. 2. Ma's urradh thusa mata run siorruidh agus comhairle neochaochladheach Dhe atharracha', no ma's urra tu thoirt air-san, a sheulaich an t'Athair brib a ghabhail, is an ni sin a dheanamh a tha 'n aghaidh ughdarais, an sin, is cha mhò na 'n sin, a dh'fheudas suil a bhi agadsa ri dol do neamh san staid a bheil thu. Dochas a bhi agad gu 'n sabhail Criosd thu gun

bhi air t-iompacha', ciod sin ach dochas a bhi agad gu 'm bi Criosd neo-dhileas d'a Athair anns a ghnothach mhor sin a dh' earb e ris? Cha d' rinn is cha dean e aon anam a shabhaladh, ach iadsan a thug Dia dha le iompacha' agus le naomhacha', Eoin vi. 35, 37. Na meall thu fein mata le shaoilsinn gu 'n sabhail Criosd thu air sheol a bhios an aghaidh toil Athar, rann 38.

(2.) Bhiodh so an aghaidh gach aon d'a bhuaidhean. Bhiodh e *an toiseach*, "an aghaidh a cheartais:" oir an so tha ceartas breitheanais De a' co-sheasamh, "gu 'n toir e do gach neach a reir a ghnìomhara'," Rom. ii. 5, 6. Nis na 'n cuireadh daoine do 'n fheoil, is gu 'm buaineadh iad do 'n Spiorad a bheatha mhaireanach," Gal. vi. 7, 8, c' ait am biodh gloir ceartais De? Nach b' ea-corach an ni gu 'm faigheadh an t-aingidh duais an fhirein! A ris, "bhiodh so an aghaidh naomhachd Dhe."—Na 'n sabhala' Dia daoine 'nam peacana bhiodh a naomhachd gu ro-mhor air a maslachà' 's air a salachà'. Tha daoine mi-naomh an sealla' Dhe ni 's graineala na mucan agus naithrichean, Mat. xii. 34. Pead. ii. 22. Ciod an ea-coir is mo do fhior-ghlaine Dhe na shaoilsinn gu 'n feud an leithid so conuidh a ghabhail maille ris? "Cha 'n urra' iad seasamh na bhreitheanais; cha 'n urra' iad fuireach na fhianuis," Salm i. 5. agus v. 4, 5. Mur fuilingeadh Diabhidh an leithide so na thigh, no na shealla, Salm ci. 3, 7. an saoil sinn gu 'n fuiling Dia?—Bhiodh so "an aghaidh fhirinn:" oir dh' eighich Dia o neimh, "ma their neach air bith gu 'm bi sith aige ged bhuanaicheas e na pheacaidh, gu 'n las a chorruidh-san an aghaidh an duine sin," Deut. xxix. 19, 20. gur iad-san amhain a dh' aidicheas agus a threigeas am peacaidh

a gheibh trocair," Seanr. xxviii. 13. is gur iad-san amhain "aig am beil lamhan glan is cridhe neo-chiontach, a theid suas gu thulaich naomha," Salm xxiv. 3, 4. C' ait a nis am biodh firinn Dhe, nan deanadh e, an deigh so uile, peacaich a shabhaladh as eugais naomhachaidh? O pheacaich dhana! am bheil thu cho amaideach as a shaoilsinn gu 'n dean Criosd Athair breugach, is gu 'n brist' e fhocal fein a chum thus' a shabhaladh?—Bhiodh so "an aghaidh a ghliocais:" na sochairean bu phriseala' thoirt dhoibh-san aig nach biodh meas orra; 's nach biodh air chor air bith iomchui' air am faotainn.

(1.) Cha bhiodh meas ac' orra. Cha 'n 'eil moran suim aig an duine aingidh do shlainte mhoir Dhe, Matt. xxi. 5. Tha cho beag iarruidh aig air Criosd, as a th' aig an duine shlan air an leigh, Mat. ix. 12. Cha 'n 'eil suim aige d'a chungai'-leighis; tha e saltairt air fhuil le tair, Eabh. x. 29. Am biodh e cosmhuil ri gliocas mata slaint' a chur a dh' aindeoin air a mhuinntir sin nach tuga' buidheachas air bith air a son? An dean an Dia uile-ghlic e fein an ni sin a thoir-misg e dhuinne, "a nithe naomh' a thoirt do na madraidh, is a neamhnuidhean thilgeil a dh' ionnsuidh mhuc, nach deanadh ach mar gu 'm b' ann, tionnda air agus a reubadh," Mat. vii. 6. B' e so a throcair a dheana' suarach gun amharus. Tha gliocas ag iarruidh gu 'm biodh onair Dhe air a sabhala' cho math ri anama dhaoine; is c' ait am biodh onoir Dhe na cliu a ghrais, nan tilgeadh e mar so air falbh e air an dream sin nach 'eil aon chuid airidh na toileach air fhaotainn. Seadh cuideachd.

(2.) Cha 'n 'eil iad air chor air bith iomchuidh air fhaotainn. Tha gliocas De soilleir ann a bhi

deana' nan uile nithe freagarach agus iomchuidh airson a cheile; ann a bhi toirt air a chrìch freagra' do na meadhona air a chuspair freagra' do 'n cheatfa', 's air a ghibht a bhi iomchuidh airson an neach a tha ga faotainn. Ach, mo thruaighe! ciod a dheana' creatair mi-naomh an neamh! Cha bhiodh toil-inntin air bith aig ann, a chionn nach biodh aon ni ann iomchuidh air. Cha bhiodh an t-ait iomchuidh air, is cha bhiodh a chuid-eachd iomchui' air: oir "ciod an comunn th'aig dorchadas ri solus," aig truailleachd ri foirfeachd, aig graineileachd agus sailiche ri gloir agus neo-bhasmhorachd? Cha mho a chordadh an obair ris. Cha taitneadh mola' na neamh r'a chluais: is cha 'n fhaigheadh a bheul blas air orain nan naomh no air laoidh nan aingeal. An druigh do cheol air t-ainmhidh? na 'n toir thu e dh' eis-deachd fuaim an inneil-chiuil a's binne? Sgaoil do bhòrd le feisd fa chomhair an neach a tha dol eug le piantean tinneis agus ann aite solais bheir thu dha oilbheum. Och! ma 's fada leis an duine thruagh searmoin, is ma tha e meas na sàbaide na sgios agus na tuirse, Mal. i. 31. cionnus a chordadh e ris a bhi gu siorruidh anns an staid so.

Os-barr, Na 'm biodh peacaich air an sabhailadh as eugais iompachaidh, "bhiodh so an aghaidh uil'-fhiosrachaidh; agus, an aghaidh uile-chumhachd." Tha e sgriobhta mar lagh siorruidh ann an orduigh neimh "nach faic neach gu brath Dia ach iad-san aig a bheil an cridhe glan," Mat. v. 8. A nis nan tugadh Criosd aon neach do neamh gun iompacha', b' eigin da 'n toirt astigh gu 'n fhios da Athair, (agus an sin c' ait am biodh uile-fhiosracha'! na 'n aghaidh a thoile, ('s an sin c' ait am biodh uile-chumhachd?

air neo b' eigin da thoil atharracha', ('s an sin c' ait am biodh a neo-chaochlaidheachd?)

A pheacaich, nach leig thu fathasd dhìot do dhochas faoin ri bhi air do shabhala' san staid am beil thu? An treigear an talamh air do shonsa," (arsa *Bildad*), "is an atharruichear a charraig as a h-aite?" Iob xviii. 4. 'S nach feud mis' air an doigh cheudn' a radh riutsa. An d' theid lagh neimh atharrachadh air do shonsa, is ordugh siorruidh Dhe thilgedh bonn os-ceann? An toir Criosd masladh do bhuaidhean Athar? An dean e ea-coir air a cheartas; am breugaich e 'fhirinn; an naraich e 'ghliocas; an salaich e a naomhachd O, cia neo-chomasach, amaideach agus lan do blaispheimi a leithid so do dhochas! A shaoilsinn gu 'n sabhail Criosd thu gun bhi air t-iompacha', ciod sin ach a shaoilsinn gu 'n dean thu do Shlanui'-fhear na pheacach, is gu 'n toir thu tuille maslai' dha na thug na bheil do dheamhain an ifrinn dha riabh? Agus an gleidh thu ni 's faide dochas anns a bheil uirread bhlaispheimi?

2. Cha sabhail Criosd thu gun iompacha', oir bhiodh so "an aghaidh fhocail fein." Cluinn agus creid a bhriathra': "Gu firinneach tha mi a gradh ribh, mur iompaichear sibh nach teid sibh a steach do rioghachd neimh," Mat. xviii. 3. is eigin duibh bhi air 'ur breith a ris," Eoin iii. 7. "mur dean mise do nighe', cha 'n 'eil cuid agad annam," Eoin xiii. 8. "dean aithreachas, no basaich," Luc. xiii. 3. Shaoileadh aon gu 'm bu leoir aon fhocal o Chrìosd, ach cia tric is cia durachdach a ta e sparradh so oirnn. "Gu deimhim mur beirear duine a ris, nach feud e rioghachd Dhe fhaicinn," Eoin iii. 3, 5, Seadh, cha 'n e mhain gu bheil e 'g innseadh ach a' dearbha' gu bheil so feumail, Eoin iii. 6. is gu

bheil duine cho neo-iomchuidh airson neimh as eugais as a bhiodh ainmhidh salach airson talla rioghail. 'S am beil thu fathasd a' creidsinn do dhochais dhana fein, an aghaidh briathra' Chrìosd. Is eigin da dol calg-dhireach an aghaidh lagh a rioghachd agus riaghailt a bhreitheanais, mu 'm feud e thus' a shabhaladh san staid so.

3. Seadh cuideachd, "An aghaidh a mhionnan." Thog e suas a lamh ri neamh, is mhionnaich e co sam bith a bhunaicheadh an ain-eolas agus an easumhlachd, gu brath "nach d' theid iad asteach do 'shuaimhneas," Salm xcv. 11. Agus nach 'eil thu fathasd a' creidsinn, O pheacaich, gu bheil Dia da rìreadh? An saoil thu gu n' toir e mionnan eithich air do shonsa? Tha cumhnanta nan gras air a dhaighneacha' le mionn, is air a sheulacha' le fuil, Eabh. vi. 17. agus ix. 16, 18, 19. Mat. xxvi. 28. ach is eigin da so air fad a bhi air a bhrìste, is rathad eile bhi air fhaotainn gu neamh ma bhios tus' air do shabhala gun do staid a bhi air a h-athrachadh. Gu brath cha sabhalar peacaich as eugais iompachaidh, ni 's lugha na gheibh iad cumhnant eile o Dhia 's a gheibh iad an soisgeul sìorruidh sin a chaidh a dhaighneacha' soleimnte le fuil mhic Dhe, a chur an toiseach an neo-bhrìgh: 's nach biodh iad gun chiall gun amharus na 'n saoilleadh iad gu feuda' so tachairt?

4. Bhiodh do shabhaladh as eugais iompachaidh "an aghaidh onair Chrìosd." Nochdai' Dia a speis do 'n pheacach, air sheol a leigeas ris cuideachd fhuath do 'n pheaca'. Air an aobhar sin, "an ti tha 'g ainmeachadh ainm Chrìosd, is eigin da aingidheachd a threigsinn," 2 Tim. ii. 19. is cul a chur ris gach uile mhi-dhiadhachd, Agus esan aig a bheil dochas ri beatha trid Chrìosd,

is eigin da “ e fein a ghlanadh amhluidh mar tha esan glan,” 1 Eoin iii. 3. Tit. ii. 12. As eugais so bhiodh Criosd mar gu 'm b' ann a' toirt fagaidh agus misnich do 'n pheacadh. Ach dh'innis e do 'n t-saoghal, ge do bheir e mhaitheanas do'n pheacach a ni aithreachas, nach toir e 'm feasd tearna dhasan nach dean. Ma tha Daibhidh ag radh ri uile luchd-deanamh na h-aingidheachd imeachd uaithe, Salm vi. 8. 's a' cumail gach aon diu 'n taobh amach d' a dhorus, Salm ci. 7. nach lugha gu mor a dh' fheudas iad cònuidh a ghabhail maille ri naomhachd Chriosd? An b' onair dhasan maidraidh a bhi air a bhord, mucan a bhi luidhe' le chloinn, is uchd Abraham a bhi na nead aig naithrichean?

5. Bhiodh so “ an aghaidh oifigean.” Dh'ardaich Dia e “ chum bhi na Phrionnsa 's na Slanui'-fhear,” Gniomh. v. 31. Ach cha fhreagradh e aon chrìoch dhiu so nan sabhaladh e peacaich as eugais iompachaidh. Is i oifig Rìgh “ a bhi na aobhar eagail do luchd-deanamh an uile, ach na chliu dhoibhsan a ni gu math, “ Rom. xiii. 3, 4. Is e “ seirbhiseach Dhe, dioghaltair, a nochdadh feirg do 'n ti ni olc.” A nis nan cuma' Criosd baigh ri daoine mi-dhiadhai', ('s iad a' fuireach mar sin) is gu 'n gabhadh e mhuinntir sin chum riaghla' maille ris, “ leis nach b' aill e bhi na Rìgh os an ceann,” Luc. xix. 27. bhiodh so gu buileach an aghaidh 'oifig agus a dhreuchd: oir 's e 'n t-aobhar mu 'm bheil e a' riaghladh, a chum as gu 'n “ cuireadh e a naimhdean uile fo chasan,” 1 Cor. xv. 25. Buinidh e do Chriosd mar Rìgh, cridheachan a phobuill a riaghla' 's an anamianna chlaoidh, Salm xlv. 5. agus cx. 3. Ciod mata an Rìgh a bheireadh a naimhdean astigh g'a chuart fo'n arma? Nach b' e so a

rioghachd, nachdranachd, agus ughdaras a sgrios a dh' aon bheum; Ma tha Criosd na Rìgh, tha coir aig air onair, urram, umhlachd, Mal. i. 6. Ach nan sabhaladh e peacaich, is iad a' fuireach san naimhdeas am beil iad, ciod a bhiodh an so ach masladh a tharruing air onair, di-meas a thoirt air ughdaras, agus na sochairean sin a cheannaich e cho daor a reic air neo-ni?

A ris, nan deana' Criosd so, cha bhiodh e na Shlanui'-fhear, ni 's mó na bhiodh e na Phrionnsa. 'S ann spioradail ata a shlainte: theirear Iosa ris, a chionn gu 'n sabhail e a phobull o'm peacaidh, Mat. i. 21. air chor as nach feudadh e bhi aon chuid na Iosa no na Thighearna, nan sabhaladh e iad *nam* peacaidh. Mur deanadh e ach daoine a thearnadh o pheanas a pheacaidh, gun an saoradh o chumhachd, cha deanadh e ach leith oibre, 'scha bhiodh e na Shlanui'-fhear foirfidh. Is i oifig mar Fhear-saoruidh "an-diadhachd a philleadh air falbh o Iacob." Rom. xi. 26. Is i chrìoch gus an d' thainig e dh' ionnsui' an t-saoghail "a chum gu 'm beannaicheadh e daoine le 'n iompachadh o 'n lochdan," Gnìomh. iii. 26. is a chum gu 'n cuireadh e crìoch air peaca', Dan. ix. 24. A nis nan sabhaladh e daoine gun iompachadh o 'm peacaidh, chuireadh e an aghaidh na crìche so, agus chuireadh e oifig fein an neo-bhrìgh.

An co-chur. Eirich mata, O pheacaich! ciod is ciall duit? Duisg o d' pheacadh? mosgail o d' thearuinteachd! an t-eagal gu 'm bi thu air do chaitheadh ann ad aingidheachd abair mar thubhairt na lobhair, "Ma shuidheas sinn an so gheibh sinn bas." 2 Rìgh vii. 3, 4. Gu deimhin cha 'n eil e ni 's cinntiche gu bheil thu 'n dras an taobh amach do ifrinn, na gu 'm bi thu gu grad

an taobh asteach dh' i, mur dean thu aithreachas agus mur bi thu air t-iompachadh. So an t-aon dorus a th' agad gu dol as. Eirich mata, O lundaire, is crath dhiot gach uile leithsgeul: cia fhad a bhios tu a' d' shuain, is a dh' fhilleas tu do lamhan gu cadal? Seanr. vi. 10, 11. An luidh thu sios am meadhon na fairge, no'n caidil thu am barr an chroinn? Seanr. xxiii. 34. Cha'n eil caochla sam bith agad, ach an dara cuid iompacha' no losga.' Cha'n 'eil seachnadh sam bith agad air iompacha', ni 's lugha na tha thu leagta ri thu fein a sgrios, agus dol dh'ionnsui' na codach is faide leis an uile-chumbachdach. O dhuine! na dean so; ach, ma tha speis agad do t-anam, grad-eirich, agus thig air falbh. Air leam gu faic mi 'n Tighearn Iosa a' leigeil lamhan trocaireach ort, is mar gu 'm b' ann ga d' cho-eigneachadh: air leam gu bheil e buinntin riut mar a rinn na h-Aingle ri Lot, Gen. xix. 15. &c. "Ann an sin ghreas na h-aingill Lot, ag radh, Eirich, mu 'm bi thu air do chaitheadh. Agus am feadh a bha e ri moille, rug na daoine air laimh air (air d'an Tighearna bhi trocaireach dha.) agus thug iad amach as a chaithir e, 's thubhairt iad ris, Teich airson t-anama, na fan sa mhachair uile, teich do'n t-sliabh, an t-eagal gu 'm bi thu air do chaitheadh."

O, cia toileil a bhios do sgrios ma chruadh-aicheas tu thu fein fathasd a' d' staid pheacaich! Ach cha 'n urra' neach air bith agaibh a radh nach d' fhuair sibh rabha' trathail. Ach cha 'n urra' mi chur mar fhiach' orm fein 'ur fagail air an doigh so. Cha leor leam idir ge d' dhean mi m' anam fein a shabhala'. Ciod? an leig sibh dhomh falbh gun mo ghnothach? Nach 'eil aon air bith agaibh a dh' eireas agus a leanas mi?

An robh mi fad na h-uine so a labhairt ris a ghaoith; a' seinn ciuil do'n nathair bhodhair; no a' traoghadh onfha na fairge le argumainte? Co dhiu tha mi labhairt ri clachan is ri cranna no ri daoine; ri uaigh na marbh is ri leaca-lighe, no ri beo chomhlhional? Ma 's daoine sibh, no ni aig a bheil mothacha', seasaibh agus smuainichibh c' ait a bheil sibh a dol: ma tha tuigs' agus reusan dhaoine agaibh, na bithibh cho cuthaich as ruith do 'n lasair, agus sibh fein a thilge' do ifrinn le 'r suilean fosgailte; ach thugaibh fainear sibh fein, agus grad chuiribh mu thiomchìoll obair an aithreachais. Ciod e so! am beil sibh 'nur daoine, 's gidheadh a' ruith do 'n t-sloc, 'nuair nach gabh na bruidean fein iom-ain thar beul bruaiche! Ciod so! reusan agaibh is gidheadh sibh a cluiche ri bas, ri ifrinn, agus ri dioghaltas an Uile-chumhachdaich! An do dhealaich Dia sibh o na bruidean basmhor le ro-mhothacha' thoirt dhuibhse; 's na dheigh so, nach dean sibh deasacha' sam bith airson na h-uine tha ri teachd; nach dean sibh cabhag air bith gu dol as o phianta siorruidh? O! nach eisd sibh ri reusan, 's nach leig sibh fhaicinn gur daoine sibh. An ni reusanta' dhuibhse dol a dheanamh stri ri 'r Cruthai'-fhear?" Isai. xlv. 9. no "sibh fein a chruadhacha' na aghaidh." Iob ix. 4. "Mar gu 'n deana' neart Israeil breug!" I Sam. xv. 29. An ni reusanta dhuibhs' air an do bhuilich Dia caileigin do thuigse, 'ur beatha a chaithe direach an agaidh na criche gus an deachaidh 'ur cruthacha', 's a bhi air 'ur tilgeil amach, mar chre bhriste, do 'n otrach? Am beil e iomchui' gu 'm biodh an aon ni san t-saoghal so tha comasach air eolas a ghabhail air toil Dhe, 's air gloir a thoirt da, ain-eolach air a

Chruthai'-fhear, is neo-easgaidh na sheirbhis ? seadh, gu 'm biodh e ri ar-amach na aghaidh, is a' tilgeil a shile na eudan? Eisd, O neamh, agus thoir aire, O thalaimh;" thuga' na bruidean fein breith ma tha e ceart gu 'n deanadh iadsan, a rinn Dia "altrum is a thogail suas ar-amach na aghaidh," Isai. i. 2. Nach toir sibh breith cionnas a thig e do na dreasan agus do 'n droighinn dol sìos an cath an aghaidh an teine mhill-tich? Isai. xxvii. 4. no "do chre na talmhainn stri dheana' r' a Cruthai'-fhear? Ma tha bheag idir do reusan agaibh, is eigin dhuibh aideacha' nach 'eil so ceart: agus mu'r 'eil, c' arson a dh'fhanas sibhse ni 's faide mar a tha sibh, gu'n bhi reidh ri Dia le iompacha' 's le aithreachas?

Ciod a their mi? Dhuraiginn m' anam a bhuileachadh air a chuis so, O nan tuga' sibh ach eisdeachd dhomh! is gu 'n toisiche' sibh air ball air caithe-beatha nuadh. O, nach gabh sibh os laimh bhi glan! c' uin idir a thachras e? An e nach cuir mi iompaidh air aon neach agaibh? A leughadair, nach eisd thusa rium air a h-aon? Nach suidh thu sìos, nach smuaintich thu air a chuis so, 's nach faic thu gur e do ghliocas pileadh. 'Thig, agus reusanaicheamaid le cheile: an glic dhuitsa fuireach mar tha thu? an suidh thu mar a th'agad gus an tig a mhuir-lan tharad? An glic dhuitsa dol a dh' fheuchainn am bi Dia cho math as fhocal; agus thu fein a mhilleadh le barail fhaoin gu 'n eirich gu math dhuit ge nach bi thu air do naomhacha'?

Ach tha fios agam nach gabh sibh mo chomhairle; gu'm bi a chuid is mò agaibh mar a bha iad; is gu 'n dean iad mar a rinn iad. Tha fios agam gu 'm pill am misg'ear gu mhisg; an cealgair gu cheilg; an slaoit-fhear gu shlaoit, is an

neo-ghlan gu neo-ghlaine a ris. Och! an eigin domh 'ur fagail far an robh sibh, n'ur n-ain-eolas no n'ur n-aingidheachd; n'ur fuar-chrabha no n'ur mi-mhothacha! Ach mur d' theid agam air tuille, suidhidh mi sìos a chaoi' call mo shaoithreach, is a thaomadh amach m'osnaich osceann thruaghana' bochd tha basachadh.

O peacaich gun chiall! ciod a chrìoch gus an tig iad! ciod a ni iad san la anns an d' thig Dia g' an amharc? "Co dh' ionnsuidh a theicheas iad airson cobhair?" Isai. x. 3. Cia glan a chuir am peaca' druì'eachd orra, 's a rinn Dia 'n t-saoghail so an dalladh! Cia an bhar a tha iad air am mealladh, cia bodhar an cluasan, cia cruaidh an cridheachan? Tha iad aig an Aibhisteir air a smeide; ge d' glaodh mise cian, gun neach ga'm fhreagairt. Feudaidh mi reusan-nacha' riu bliadhna an deigh bliadhna; eisdidh iad rium agus is e sin uil' e. A dh' aindeoin na 's urra' mi radh, leanaidh iad r' am peacana ge d' innis mi dhoibh gu bheil bas anns a chupa, glacadh iad e: ge d' innis mi dhoibh gu bheil iad san t-slighe leathainn da 'n crìoch leir sgrios, gidheadh theid iad air an aghaidh. Tha mi 'g innse' dhoibh an cunnart, ach cha ghabh iad suim dheth. Air uairibh, saoilidh mi gu maoth-aich trocair Dhe iad, is gu 'n toir gach caomh-chuire tha e toirt seachad na fhocal buaidh orra; ach gheibh mi iad dìreach mar a bha iad. Uair eile, saoilidh mi gu 'n cuir uabhasan an Tighearn eagal orra; ach cha druigh so orra cuideachd. Eisdidh iad am focal, cordaidh an t-searmoin riu, 's molaidh iad am ministear; ach caithidh iad am beatha dìreach mar a rinn iad roimhe. Cha toir iad diultadh dhomh, ach cha mhò bheir iad geill domh. Cruinnichidh iad gu focal Dhe,

suidhidh iad mu 'm chomhair mar a phobull-san eisdidh iad mo bhriathra; ach cha chuir iad aon an gnìomh dhiu. Tha speis aca do mhinistirean, agus seasaidh iad suas air an son, is tha mise dhoibh “mar oran ro thaitneach duine aig am biodh guth binn,” ach cha 'n urra' mi 'm faotainn gu teachd fo chuing Chrìosd. Tha gaol ac' orm, is tha iad ulla' gu radh gu 'n dean iad ni air bith air mo shon: ach airson mo bhuidheachais, airson m' anama, cha 'n urra' mi chur mar fhiach' orra cul a chur r' am peacaidh, an droch cuideachd a sheachnadh, agus sgur da 'n neo-mheasarachd, d' am buannachd eacorach, &c. Cha 'n urra' mi thoirt orra toiseacha' ri urnuigh chur suas nan teaghlachan 's nan ionada uaig-neach; ge do gheallas iad dhomh a dheana', cosmhuil ris a mhac easumhal, a thuirt, “Tha mi dol, a Thighearn” ach nach deachai, Mat. xxi. 30. Cha 'n urra' mi thoirt orra gu 'n gabh iad eolas air an creide' ge d' robh iad ullamh gu basacha' le diobhail eolais, Iob xxxvi. 12. Tha mi 'g innse' dhoibh an truaighe, ach cha chreid iad nach 'eil gach ni ceart. Ma dh' innseas mi dhoibh gu h-araid gu bheil eagal orm airson a leithid so, no leithid so do reusain, gu bheil an staid gu h-olc, measaidh iad mi 'm dhuine achas-anach, draghail: no, ma mhosglas iad beagan san àm, air ball tha n' t-Aibhisteir ga 'n cur nan cadal a ris, agus tha iad a' call na bh' aca do mothachadh.

Mo thruaighe! mo luchd-eisdeachd bhochda! 'n eigin dhoibh mu dheire basacha' nan cendan, nuair tha am ministirean cho deigheil air an sabhala'? Ciod an t-innleachd a ghnathaicheas mi leo, nach do ghnathaich mi cheana? “Ciod a ni mi airson nighean mo phobuill,” Ier. ix. 7. “

O Thighearna Dhia cuidich. Och ! am fag mi iad mar so ? Mur eisd iadsan mi, gidheadh eisd thusa mi : O gu 'm bitheadh iad fathasd beo ann ad shealladh ! A Thighearna sabhail iad air neo tha iad caillte. Ghuileadh mo chridhe nam faicinn an tighean ri theine mu 'n ceann, is iad nan suain chadail nan leapaichean ; agus nach goirte na sin le m' anam a bhi gam faicinn a' tuiteam ann an teine siorruidh ! A Thighearna gabh truas diu, agus spion amach as an tein' iad : sin amach do ghairdean cumhachdach, agus bidh an obair deanta ; ach air mo shonsa dheth, cha 'n urradh mi buadhachadh."

CAIB. IV.

A' feuchainn chomharan leis an aithnichear a mhuinntir neo-iompaichte.

CHA mhor a chuireas e air daoine sinn a bhi labhairt an aghaidh a pheacaidh, ni 's lugha na thig sinn dluth 'g am broilleach agus a shonraicheas sinn amach a ghne pheacaidh sin sam bheil iad fein gu h-araid ciontach. Cha'n 'eil Daibhidh a' gabhail dusgai' sam bith le samhluidhean is coimeasan an Fhaidh, ach gus am beil e teachd dir-each gu uchd is ag innse dha gu soilleir, "Is tus' an duine," Aidichidh, ach beag, gach aon gu bheil iompachadh 's ath-nuadhacha' ro-fheumail, ach tha iad gan sgrios fein le barail mhealltach gu bheil an obair deanta cheana. O 'n tha fios aca gu bheil iad saor do 'n cheilg oillteil sin tha toirt air cuid do dhaoine sgail chreidimh a chur umpa chum an aingidheachd a chleith agus coimhearsnaich a mhealla', tha iad ga meas fein treibh-dhireach ; gun smuaineacha' gur teaga' gu bheil ceilg is dluithe 's is cunnartaiche na i so

ceangailte riu; a cheilg sin leis am beil neach a' mealladh anama fein, Seum. i. 26. Ach tha cridhe 'n duine na ni cho chealgach agus fein-mhealltach, as nach eil fios agam co dhiu 's duiliche, is seirbhe, no is feumala' 'n obair dol gu rusgadh is gu leige' ris. Mo thruaighe mo luchd-eisdeach neo-iompaichte 's eigin doibh an cridhe fhaicinn no bhi cailte. Ach cionnas is urra' sinn a leigeadh ris doibh?

“Cuidich mi, O Sholuis a rannsuiheas na h-uile nithe, s' dean thusa soilleir do 'n fhein-mhealltair am bunachar faoin air a bheil e leagail a steidhe. Stiuir mise, Thighearna Dhia, mar a rinn thu 'm faidh, gu seomraiche nan iomhaigh; cladhaich troimh a bhalla sin tha cuartachadh cridhe a pheacaich, is leig ris na graineileachda diomhair sin, tha ga 'm falach fein na ionadan dorchas.' O cuir aingeal air thoiseach orm a dh' fhosgladh gach cearna nan cridhechan 's a thoirt air na geataichean iaruin fein sgaoileadh o cheile, amhuil mar a rinn doirsan a phriosuin ro' do d' sheirbhiseach Peadar. Agus, mar nach bu luaithe bhlais Ionathan a mhill na bha' shuilean air am fosgla', mar sin deonuich, O Thighearna, 'nuair a chi no chluinneas na h-anama dalla' truagha, ris a bheil mo ghnothach-sa, na briathra so, gu 'm bi 'n inntin air a soillseachadh, 's an coguisean air an dusgadh le geur-mhothachas', chum as gu faiceadh iad le 'n suilean is gu 'm biodh iad air an iompachadh, 's gu 'n deana' tusa an leigheas.”

Is eigin duinn a thoirt fainear, mu 'n toisich sinn ris an rannsacha' so, gu bheil e deirbhte gu'm feud daoine moran earbsa bhi aca gu bheil an staid gu math 'nuair tha i gu h-olc. Cluinn beul na firinn fein a leigeil fhaicinn an cuis Lao-

dicea, gu feud daoine bhi “truagh agus bochd agus ainniseach, agus dall agus lomnochd,” is gun fhios aca fein air; seadh, ’nuair a tha iad lan earbsach gu bheil iad “beartach, agus air fas saibhir ann an gras,” Taisb. iii. 17. “Tha ginealach ann a tha glan nan suilean fein, is gidheadh nach ’eil nighte o ’n salchar.” Seanr. xxx. 12. Co b’ fhearr barail air a staid fein na Pol, ’nuair a bha e fathasd neo-iompaichte? Rom. vii. 9. Air choir as gu bheil iadsan gu ro-mhor air am mealladh, a tha saolsinn gur leoir an dearbha’ dhoibh gu bheil a chuis ceart ma tha ’n earbsa laidir. Iadsan aig nach ’eil barantas ni ’s fearr na so air an iompachadh, cha ’n ’eil fhios aca fathasd ciod is ciall da.

Ach gu teachd ni ’s dluithe d’ar gnothach: Thachair do ’n mhuinntir air a bheil sinn ag iomra’ mar a thachair do luchd-leanmhuin an Ana-criosd, tha cuid dhiu tha giulan an comharan am follais air clar an eudainn; agus cuid eile, ni ’s falaichte na sin, air an dearnaibh. Tha iomadh seorta air an cuir sios agus air am fagail fo bhinn bais anns na sgriobhtura eagalach so leanas d’ an coir dhuibh-se aire shonraichte a thabhairt, a dh’fheuchainn nach ’eil sibh fein san aireamh. Ephes. v. 5, 6. “Oir tha fios agaibh air so nach ’eil aig striopaichean, no aig neach neo-ghlan, no aig duine sanntach, a tha na fhear-iodhol-aoraidh, oighreachd an rioghachd Dhe agus Chriosd. Na mealla’ neach air bith sibh le briathran faoin; oir arson na nithe so tha fearg Dhe a’ teachd air cloinn na h eas-umhlachd,” Taisb. xxi. 8. Ach aig an dream sin a tha gealtach agus mi-chreid-each, agus graineil, agus aig luchd-mortaidh, agus striopachais agus druidheach, agus iodhol-aoridh, agus aig na h-uile bhreugaire bidh an

cuibhrionn anns an loch a ta dearg-lasadh le teine agus pronnusc; ni is e 'n dara bas! 1 Cor. vi. 9, 10. “Nach 'eil fios agaibh nach sealbhaich luch deanamh na h-eu-corach rioghachd Dhe? Na meallar sibh, cha sealbhaich luchd striopachais, no luchd iodhol-aoraidh, no luchd adhaltruis, no luchd macnuis, no na daoine tha ciontach an neoghloine mhi-nadurra', no luchd goid, no luchd sannt, no misgearan, no luchd annacainnt, no luchd foireigne, rioghachd Dhe: faic Gal. v. 19, 21. Mo thruaighe iadsan aig a bheil an anamianna, sgriobhta measg nam buidhnean so. Feadaidh iadsan fios a bhi aca, cho cinnteach as gèd innse' Dia dhoibh e no neamh; gu bheil iad fathasd gun naomhachadh agus, anns an staid sin, nach 'eil e comasach dhoibh air choir air bith a bhi air an sabhaladh.

Tha gach seorsa dhiu so mata (gun aga' air bith) neo-iompaichte; tha iad a' giulan an comharaidh ann an clar an eudainn.

1. Na *neo-ghloin*. Tha iad so do ghnath ann an aireamh nan gobhar a sheasas air an laimh chli; 's co air bith eile tha air am fagail amach, tha 'n ainmsan air a chur sios anns gach aon do na clair anamianna sin a chunnaic sinn, Ephes. v. 8. Taisb. xxii. 8. 1 Cor. vi. 9, 10.

2. Na *sanntaich*. Tha iad so anns gach ait air an sonracha' mar luchd iodol-aoraidh, is dorus na rioghachd air a dhruideadh orra air an ainm, Ephes. v. 8.; Col. iii. 5.; 1 Cor. vi. 9, 10.

3. *Misgearan*. Cha 'n e 'mhain iadsan a tha 'g ol air falbh an reusain, ach mar an ceudna, agus gu h-araid, iad sin tha tuille 's laidir, seadh, airson deoch-laidir. An aghaidh na muinntir so tha beul Dhe fein a' glaodhaich truaighe, 's a' barrantachadh nach 'eil “pairt sam bith aca do rioghachd Neimh.” Isai. v. 11, 12, 22.; Gal. v. 21.

4. *Breugairean*. Tha 'n Dia sin nach feud breug a dheanamh ag innseadh dhoibh-san, nach 'eil cuid sam bith aca d'a rioghachd-san, is nach d' theid iad gu brath a steach d' a thulaich: ach gu faigh iad an cuibhrionn le Athair nam breug, (an ti d' am beil iad nan cloinn) anns an loch theine. Salm xv. 1, 2. Taisb. xxi. 8. 27; Eoin viii. 44. Seanr. vi. 17.

5. *Luchd-mhionn*. Gun aithreachas goirt agus grad, is i crìoch no muinntir so leir-sgrìos ullamh, agus damnadh cinnteach, gun innleachd air bith air a sheachnadh, Seum. v. 12.; Sech. v. 1, 3.

6. Luchd *anacannt* agus *cul-chainidh*, a tha ullamh gu droch sgeul a thogail no airis an aghaidh an coimhearsnaich, is gach salchar a dh' fheudas iad a thilge' na eudann; no tha ga lot gun fhios da air a chul-thaobh. Salm xv. 1, 3.; 1 Cor. vi. 10. agus v. 11.

7. Luchd *goid*, *foireigne* 's *breith air-eigin*, a tha sarachadh 's a' bleith nam bochd, is a' deanadh anacothrom air bith air am braithrean gach uair a gheibh iad fath air bith air a dheanamh. Biodh fios aca so air fad gu 'm bi Dia na dhioghaltair orra, 1 Thessal. iv. 6. Cluinnibh, O sheirbhisiche bradach, mi-dhileas agus struidheil; cluinnibh O luchd-oibre cealgach anns gach ceaird; cluinnibh 'ur binne: druididh Dia gu cinnteach a dhorus oirbh-se, tionndaidh e 'ur n-ionmhas eu-corach gu ionmhas feirge, 's bheir e air 'ur n-òr is air 'ur n-airgiod, a fhuair sibh gu h-eas-ionraic, 'ur claidh mar mhiotailt leaghta 'n taobh astigh dhibh, 1 Cor. vi. 9, 10. Seum, v. 2, 3.

8. Gach uile neach a tha ri dearmad am bitheantas air *aoradh* Dhe: nach 'eil ag eisdeachd fhocail no gairm air ainm: a tha cumail air ais urnuigh o Dhia, 's nach 'eil a' gabhail suim d' an

anama fein no do anama 'n teaghlaichean, ach a tha "caitheadh am beatha gun Dia anns an t-saoghal," Eoin viii. 47.; Iob xv. 4.; Salm xiv. 4.; agus lxxix. 6.; Ephes. ii. 12.; agus iv. 18.

9. Iadsan a tha gleidhe' *cuideachd amaideach, no olc*. Thug Dia barantas seachad gu 'n sgrios e mhuinntir so air fad, is nach d' theid iad gu brath asteach da aite comhnuidh, Seanr. xiii. 20.; agus ix. 6.; Salm xv. 4.

10. Iadsan a bhios *ri-fanaid* air diadhachd, is a' deana' sgeig is tair air daoine diadhaidh air an aidmheil naomha, 's air an giulan faicilleach? 's a tha deana' sporsa dhoibh fein do anmhuinneachd is do fhailinne nan creideach. Cluinnibh, a luchh-fanaid, 'ur binne eagalach. Seanr. xix. 29.; agus iii. 34. 2 Chron. xxxvi. 16.; Mat. xviii. 6.

A pheacaich, rannsuich gu curamach a dh' fheuchainn nach 'eil thu fein a measg aon seorta do 'n mhuinntir sin a chaidh ainmeachadh; oir ma 's e so do chor tha thu fathasd "an domblas-sath an t-searbhadais agus an cuibhreacha a pheacaidh;" oir tha gach seorta dhiu so a' giulan an comharra cho soilleir air clar an eudainn as nach 'eil aga' air bith nach clann do 'n bhas iad. Agus ma seadh, gu'n gabha' Dia truas d' ar co-thionail bochda! O cia beag an t-aire bhios air fhagail 'nuair a bhios na deich seortai' so air an toirt asda! Och! cia lion dorus, cia lion eudann air an eigin duinn a sgriobhadh "Gu 'n deanadh Dia trocair oirnn!" A dhaoine cionnus is urra' sibh a chur an ceill duibh fein gu bheil 'r staid gu math, 'nuair a tha Dia o neamh a' labhairt 'nur n-aghaidh, agus a barrantacha' dhuibh gu bheil sibh an staid damnaidh? Ceadichibh dhomh reusanacha' ribh ann am briathra Dhe

“Cionnus a dh' fheudas tu radh. Cha n eil mi salach?” Ier. ii. 23. “Feuch do shlighe sa ghleann, tuig ciod a rinn thu.” A dhuine nach 'eil do choguis fiosrach air do chuil-bhearta cealgach, air do chionta uaigneach, air do shlighe bhreugaich? Seadh nach 'eil no chairdean, do theaghlach, do choimhearsnaich, nam fianuisean air do dhearmad air aoradh Dhe, air do chleachda' sanntach, air do ghiulan mirunach agus far-madach? Nach feud iadsan a chi thu dol seachad a radh Sin struidhear costail; no, Sin misg'ear poiteil; fear-taghail droch cuideach? Sin duine droch-theangach; no, fear-fanaid, no duine aig a bheil caithe-beatha mi-theisteil?—Mo mhuinntir iomhuinn, sgrìobh Dia mar gu 'm b' ann le gath-greine, sa'n leabhar sin leis an toirear, breith oirbh, nach e bheag dheth so suaicheantas a chloinne-san; is nach d' theid aon neach do 'n mhuinntir so, ni 's lugha no bhios e air ath-nuadhacha' le gras an iompachaidh, gu sìorruidh as o dhamnadh ifrinn.

O nach gabhadh sibh os laimh a nis “aithreachas a dheanamh, agus pilleadh o 'ur nuile chionta, chum as nach deanadh aingidheachd 'ur milleadh!” Esec. viii. 30. Och, a pheacacha' cruaidh-chridheach! an eigin domh 'ur fagail mu dheire far an robh sibh? Am feum mi 'm poit'ear fhagail san tigh-osda? Am feum mi fear an t-sugrai' fhagail r'a mhacnus? Am feum mi am mi-runach fhagail na nimh; is fear nam breug no nam mionn a' cluiche ri bruaich an teine shìorruidh? Ma 's eigin, biodh fios agaibh uile, gu'n d 'fhuair sibh rabha', 's gu bheil mise saor o 'ur fuil. Agus, “co dhiu a dh' eisdeas daoine no nach eisd,” fagaidh mi na sgrioptura' so maille riu, an dara cuid mar thairneanaich g'

an dusgadh, no mar iaruin-losgai g' an cruadhacha' 's gam fagail gun mhothacha', Salm lxviii. 21. "Ceann a naimdhe bristidh Dia, agus claigeann greannach an duine sin a theid air aghaidh gu dana na aingidheachd." Seanr. xxix. 1. "An ti gheibh achasan gu minic, is a chruaidhicheas a mhuineal, di-mhilltear e gu h-obann, agus gun teasairgin." Caib. i. 24, &c. "A chionn gu 'n do ghlaodh mi, agus gu 'n do dhiult sibh, gu'n do shin mi 'mach mo lamh, is nach d' thug duine fainear, &c. Ni mise fanaid 'nuair a thig 'ur truaighe, 'nuair a thig 'ur leir-sgrios amhuil mar ioma'-ghaath.

Cha 'n 'eil teagamh nach 'eil moran a nis ga meas fein sonadh 's a' saoil sinn gu bheil gach ni ceart, a chionn nach feudar a bheag a chur as an leith do na peacaidh sin is soilleire 's is truime cionta, bha 'n ceart uair air an ainmeachadh. Ach is eigin domh innse' dhuibh gu bheil seort' eile do dhaoine neo-naomhaicht' ann, ge nach 'eil iad a giulan an comharai' air clar an eudainn mar a mhuinntir so; ach aig a bheil e ni 's falaichte, mar gu'm b' ann air an dearnaibh. Tha 'n dream so gu bitheanta ga mealla' fein cho math ri daoine' eile, 's air am meas nan fìor chriosdui'-ean 'nuair tha 'n cridhe fad na h-uine lan do ghaoid is do mhi-fhallaineachd. Tha moran diu dol roì 'n t-saoghal gun uirread as duine a chur amharuis orra', gus an toir bas agus breitheanas gach ni gu solus. Tha na fein-mhealltairean so mar gu'm b' ann a' teachd dìreach gu geata' fhlaithinis le lan earbsa ri dol astigh; is gidheadh tha iad air an druideadh amach air a cheann mu dheire, Mat. vii. 22.

Mo bhraithre ionmhuinn, guidheam oirbh aire shonraicht' a thoirt do na smuainte cudthromach

so, 's an ghleidhe' gu daingean 'nur cuimhne, "Gu bheil na miltean air an call le bhi toirt fasgai' do pheacaidh diomhair eigin, a tha, cha 'n e 'mhain, falaichte o dhaoine, eile, ach mar an ceudna uapa fein a chionn nach 'eil iad a' mion-rannsach an cridhe." Feudai' duine bhi saor o ghraineileachd fholais, is gidheadh basacha' le gaoid no galar faluichte. Ainmichidh mi a dhadheug do na peacaidh diomhair so leis am beil na milte anama air an sgrios. Rannsaichibh gu curamach, a dh' fheuchainn nach 'eil aon air bith do na comharan bais so ri fhaotainn oirbh; oir tha gach aon diu a' leigeil fhaicinn gu bheil neach air bith air am faighear iad fathasd gun ghras, gun iompachadh. Air an aobhar sin, mar is ionmhuinn leibh 'ur n-anama, leughaidh agus eisidibh na nithe a leanas le mor-fhaicill agus curam, 's le eud naomh mu 'ur tiomcholl fein, eagal gu faighear oirbh aon air bith do na comharan sin a theid ainmeachadh.

1. "Dall ain-eolais." O, cia lion anam truagh tha 'm peaca' so a' mille' gun fhios! Hos. iv. 6. 'nuair a tha iad a' saoil sinn gu bheil an cridhe ceart, is gu bheil iad air an rathad dhireach gu neamh! 'S e so am murtair a tha sgrios nam miltean gu samhach, is gun iad a' faicinn no mothachainn co 'n lamh a tha gan cosgairt. Ciod air bith leth-sgeul a th' agaibh airson 'ur n-ain-eolas, feudai' sibh fhacinn gur peaca' mill-teach do 'n anam e, Isai. xxvii. 11. 2 Thess. i. 8. 2 Cor. iv. 3. Nam faiceadh sibh lan tighe do dhaoine, air an stiuradh a lion, aon is aon, le 'n suilean codaichte, gu beul furnais theine, ' gun fhios aca c' ait an robh iad a' dol gus am bidh iad air an tilge' sios innte, nach bidh sibh air 'ur lionadh le gairr'-eisin leis an t-sealladh? Ach

nach goirte na sin smuaineach air ceudan anns na h-uile co-thional' a th' air an tilgeil do ifrinn gun fhios dhoibh le dall aineolas. O, bithibh air 'ur faicill an aghaidh a pheacai so. Na saoilibh gu'n gabh ni air bith 'ur leth-sgeul airson aineolais; tha sibh a gleidheadh 'ur murtair ann 'ur sgeith, ma 's e's gu bheil sibh a' toirt da fardaich.

2. "Bhi gleidhe' pairt do'n chridhe air ais o Chrìosd." An t-iomlan a threigsinn airson Chrìosd, "fuath thoirt do athair agus do mhathair, seadh agus do bheatha duine fein" air a shon "Is cruaidh an gnothach so," Luc. xiv. 26. Tha cuid a ni moran; ach cha bhi cuid aca do 'n chreidamh sin a dh' iarras gach aon ni orra. Gu brath cha toir iad iad fein gu builleach suas do Chrìosd, is cha bhi iad gu h-iomlan strìochdta dha. Is eigin doibh peaca' milis eigin a ghleidhe'; cha 'n 'eil toil aca iad fein a dhochann; no dealachadh ri 'm beatha, ri 'n cliu, ri 'n saorsa, ri 'm maoin, is ri 'n leithide sin do nithe. Tha moran mar so a' gabhail Chrìosd air thuiteamas, gun smuaineach, air chumhanta, 's gun fhuireach gus an cunnt iad an costus. Is mearachd so anns an steigh a mhilleas an t-iomlan, is a sgriosas gu siorruidh gach neach a bhios ciontach ann, Luc. xiv. 28. Mat. xiii. 21.

3. "Fuar-chrabha'." Tha moran gan toileachadh fein le taobh amach a' chreidei', Tha iad a' dol roi' gach saothair is dleasna's naomh on' leith amuigh; is an sin tha iad a' stad gun dol ni's faide, Mat. xxiii. 25. Tha 'm mearachd so a' mealla' dhaoine ni 's mò, 's gan sgrios ni's cinntiche na aingidheachd fhollais; amhuil as mar a rinn e air no Pharaisich, Mat. xxiii. 31. Tha iad ag eisdachd, a' trasg, ag urnuigh, a' toirt deirce seachad; is uime sin cha chreid iad nach

'eil an staid gu math, Luc. xviii. 11. Ach ged dhean iad so uile, as eugais obair a chridhe, agus cumhachd is beatha na diadhachd a ruigheachd air an anam, tha iad a' tuiteam air a cheann mu dheire do ifrinn, ged bu mhor an dochas agus an earbsa gu 'n robh iad air an t-slighe dhirich dh' ionnsui' neamh, Mat. vii. 22, 23. O cia eagalach an staid so, 'nuair nach 'eil feum air bith do dhuine 'na chreideimh, ach amhain gu' chruadhachadh na chionta, 's gu anam a mhille' le mearachd!

4. "Run agus crìoch mhearachdach ann an oibre mhath agus dhiadhaidh," Mat. xxiii. 25. B' e so sgrios an Pharaisich. O cia lionor anam truagh a th' air am mille' leis so, 's a tha tuiteam do ifrinn mu bheil iad a' faicinn am mearachd? Tha iad a' gnathachadh deadh oibre, 's an sin a' saoil sinn gu bheil gach ni ceart; is gun iad fad na h-uine toirt fainear gur ann o run saoghalt' agus feolar a tha so uile a' sruthadh. Tha e tuille 's fìor gu 'm beil am peaca' so air uairibh a faotainn greim air an duine fhior-iompaichte fein; ach an aite buadhachadh gu bitheanta, no riaghladh ann, tha e na chuis fhuath agus iris-leachaidh dha, Rom. xiv. 7. Ach 'nuair is e 'n t-aobhar mu bheil neach air bith a dol am bith-eantas mu thiomchioll dleasnais mhath agus dhiadhaidh a thoileachadh a choguis, a dh' fhao-tainn ainm bhi diadhaidh, a "chum as gu faichte le daoine e," a leigeil fhaciunn a ghibhtean agus a cheatfai', no sheachnadh iomradh sgainneileach a bhi mi-dhiadhai', no leithide sin; tha a chridhe fathasd cealgach agus mi-fhallain, Hos. x. 1. Sech. vii. 3, 6. O sibhs' aig a bheil deadh aidmheil! na 'm bu mhath leibh gun sibh fein a mhealla', feuchaibh nach e mhain gu bheil 'ur

n-oibre math ach mar an ceudna, seadh agus gu sonraichte, gu bheil 'ur run agus 'ur crìoch math cuideachd.

5. "Earbs' as 'ur fireantachd fein," Luc. xviii. 9. Is eucail so a sgriosas an t-anam, Rom. x. 3. 'Nuair tha daoine a' deanamh bun as am fireantachd fein tha iad gun amharus a' cur cul ri fireantachd Chrìosd. Mo chairden, tha faicill feumail dhuibh air gach aon taobh; oir feudai', cha 'n e 'mhain ur peacaidh, ach ur dleasnais mar an ceudna ur dite.' Theaga' nach d' thainig so riabh fainear dhuibh; gidheadh cha 'n 'eil ni air bith is cinntiche na gu'm feud duine a bhi air a sgrios le sgail fireantachd is le samhla' grais cho math as le peacaidh graineil agus follais. Is ann mar so a thachras, 'nuair tha earbsa aig duine gu'n dean oibre fein fhireanachadh 'm fianuis De, a cheartas a dhioladh, a chorruih a thraoghadh, 'fhabhar is a ghean-math a chosnadh, agus mai-theanas a thoilltinn; oir cìod so ach Crìosd a chur á dhreuchd, agus slanui'fhear a dheanamh d' ar grasan agus d' ar deanadas fein. Bithibh air 'ur faicill an aghaidh so, a luchd aidmheil, air lionmhoireachd no air feathas 'ur n-oibre, ni an aon ni so an t-iomlan a mhilleadh. Air an aobhar sin, 'nuair is saibhire 's is fear a ni sibh 'ur dleasnas, bithibh cinnteach nach earb sibh ni sam bith ri so, ach gu 'n leig sibh 'ur taice gu h-iomlan ri Crìosd. Measaibh 'ur fireantachd fein mar bhroineagan, Salm cxliii. 2. Phil. iii. 9. Isai. lxiv. 6. Neh. xiii. 22.

6. "Naimhdeas agus fuath os n-ìosail do ro-fhaicill is do theanndachd na diadhachd." Tha moran do dhaoine deadh-bheusach aig a bheil suim do chrabhadh is do ghiulan riaghailteach o 'n taobh amuigh, ach aig a bheil fìor-naimhdeas

do ro theanndachd, agus fuath do bheatha 's do chumhachd na diadhachd, Phil. iii. 6. le Gnìomh. ix. 1. Cha chord e riu bhi faicinn cuid do dhaoine tuille 's diadhaidh mar tha barail acasan, is a' cur tuille 's a choir do shaothair orra fein mu thiomchioll an creidimh. Tha iad a' diteadh na mor-fhaicill is an teas-chrabhaidh so, mar neo-nachas, mar amaideachd agus an-bharr eud. Ma chi iad searmonaiche ro-dhurachdach, no Criosduidhean fìor chrabhaidh, tha iad ga meas nan daoine neo-shuidhichte, 's air bheagan ceile.—Tha e soilleir nach 'eil speis aig a mhuinntir so do naomhachd mar naomhachd, (oir nam bith-eadh, bhiodh an speis bu mhò aca do 'n tomhas bu mhò dhi) 's air an aobhar sin tha iad gun ag' air bith mi-fhallain nan cridhe, cia math air bith a bharail a tha ac' orra fein.

7. “A bhi stad aig tomhas araid do dhiadhachd:” 'Nuair a bhios aca dìreach uirread as a shabhalas iad (nam barail fein) cha 'n 'eil iarruidh ac' air tuille; 's leis so tha iad a' nochdadh gu bheil iad fada goirid air fìor ghlas, a bhios a' sìor-bhrosnachadh dhaoine gu dol nì's faide air an aghaidh dh' ionnsuidh fòirfeachd, Phil. ii. 13. Seanr. iv. 8.

8. “An-bharr speis do 'n t-saoghal.” So comhara' cinnteach air cridhe neo-iompaichte, Marc. x. 22. 1 Eoin ii. 15.

Tha 'm peaca' so gu bitheanta ga fhalach fein fo sgail a chreidimh 's fo dheadh aidmheil, Luc. viii. 14. Seadh, tha 'm peaca' so cho mealltach as 'nuair a chi gach aon eile sannt agus saoghaltachd an duine, gu bheil e ionadh uair falaicht' air fein, le co-lìon dreach, is leth-sgeul, is aobhar, a tha e toirt da fein airson a ro-churam mu'n t-saoghal; is mar tha e dalladh a shul fein air

chor as nach leir dha'n truaighe sin gus a bheil e 'g imeachd. Cia lionar iadsan a' measg luchd-aidmheil a tha toirt tuille do 'n cridhe 's do 'n aigne do 'n t-saoghal na do Chrìosd; aig am bheil an air' air nithe talmhaidh:" agus mar sin a tha leigeil fhaicinn gu soilleir gu bheil iad fathasd anns an fheoil, is gu 'n crìochnaich iad ann an leir-sgrìos! Rom. viii. 8. Phil. iii. 19. Gidheadh, feoruich do 'n mhuinntir so, is innsidh iad dhuit gu danadh, gu bheil "speis agus meas ac' air Crìosd thar gach ni, 's nìor leige' Dia nach bitheadh!" ach fad na h-uine cha leir dhoibh gu bheil an inntin talmhaidh agus saoghalta, chionn nach 'eil iad a' mion-rannsacha' no toirt fainear oibreachaidh an cridhe. Nan ceasnaicheadh iad sin le curam, gheibheadh iad amach air ball gur anns an t-saoghal is mò th' aca do thlachd is do thoilinntin, Luc. xii. 19. is gur ann mu thiomchioll an t-saoghail fhaotainn agus a ghleidhe tha chuid is mò d' an saothair agus d' an iomaguin. Dearbha' ni 's cinntiche na so cha ruig sinn a leas iarruidh air duine bhi fathasd neo-iompaichte. Gu 'n deonuicheadh Dia nach bi chuid is mo do luchd-aidmheil air an sgrìos le lainh a pheacai' so, gun iad ga mhothacha', no ga thoirt fainear. Feudaidd daoine bhith, agus tha iad gu tric, air an cumail air an ais o Chrìosd, le an-bharr speis do thiolaca laghail, cho math as leis a chaithebeatha sin is mi-laghaile sam bith, Mat. xii. 5. Luc. xiv. 18—24.

8. "Mi-run laidir agus farmad an aghai' na muinntir sin a tha ri tair no ea-coir oirnn," Eoin ii 9. 11. O cia minic a chi sinn moran air a bheil coslas bhi diadhaidh a' cuimhneachadh ea-coir is a' gleidheadh iarmad feirge nan cridhe, seadh agus a' dioladh uile airson uile do 'n mhu-

inntir a rinn coire dhoibh, 's a' gabhail tlachd an dioghaltas, ge d' tha so calg-dhireadh an aghaidh iartais an t-soisgeil, eiseimpleir Chrìosd agus naduir Dhe, Rom. xii. 14, 17. 1. Pead. ii. 21, 23. Neh. ix. 17. Gu cinnteach far a bheil an t-olc so air ghoil anns a cridhe, 's a' faotainn cead tamh a ghabhail, gun na h-uile dhicheal a dheanamh air fhuathachadh, agus air a chlaoidh, ach air a chuideachadh, tha 'n duine fathasd ann am fìor dhombblas-sath an t-shearbhadais, agus ann am bas a pheacai', Mat. xviii. 34, 35. 1 Eoin iii. 14, 15.

A leughadair, am beil ni air bith dheth so a' beantuinn dhuit-sa? 'm bheil thu 'n aireamh pairt air bith do na chaidh ainmeacha'? O rannsaich agus rannsaich a ris; agus iarr gu soleimnt' air do choguis i dheanadh a dleasnais. Is an-aoibhinn dhuit gun amharus, ma 's e 's gu faighear thu 'n deigh gach aidmheil mhath a rinn thu fo chumhachd aineolais no sao-crabhaidh, an clabar an t-saoghail, an nimh a mhi ruin; air do lionadh le barail mhor air t-fhireantachd fein; do chreideamh cealgach; agus run mearachdach is crìoch thalmhaidh agad ann an seirbhis Dhe, no fuath agad do fhìor-theanndachd a lagha. Leigidh ni air bith dhiu' so fhaicinn gu 'm bu diomhain t-aidmheil, is nach robh thu fo chumhachd na diadhachd—Is amhuil a ni.

10. "Uabhar gun chlaoidh is gun chur fo chois."—'Nuair a tha daoine 'g iarruidh cliu dhaoine ni 's mò na cliu Dhe, 's a' leagail an cridhe air meas agus urram dhaoine, 's ni deirbhte gu bheil iad fathasd 'nam peacaidh, is gu bheil iad nan coigrich do fhìor-iompacha', Eoin xii. 43. Gal i. 10. 'Nuair nach 'eil daoine a' faicinn, a' gearan, no ag caoidh ardain an cridhe,

tha e soilleir gu bheil iad fathasd marbh ann am peacaidh. O, cia daingean agus laidir an greim a th' aig a pheaca' so gu diomhair air moran do cridheachan, a tha nan coigrich orra fein cho mor is nach 'eil fhios ac' air! Eoin ix. 40.

11. "An-bharr graidh do shochair agus do sholas," 2 Tim. iii. 4. Is dubh an suaicheantas so, 'Nuair tha daoine toirt do 'n fheoil gach ni is miann le', ga sasuchadh 's ga toileach', gun ni air bith aicheadh no dhiulta' dh'i; 'nuair a tha iad a' gabhail mor-thlachd nam broinn is nam blas a thoileacha'; ciod air bith coslas a th' air a mhuinntir sin bhi diadhaidh, tha iad gu h-iomlan mi-fhallain, Rom. xvi. 18. Tit. iii. 3. A bheatha sin a thoilicheas an fheoil, cha 'n 'eil e comasach gu'n toilich i Dia. "Iadsan 's le Criosd cheus iad an fheoil," is tha iad curamach gu cur na h-aghaidh, agus gu cumail fo chois mar namhaid, Gal. v. 24. 1 Cor. ix. 25—27.

12. Leisg-thearuinnteachd agus dochas dana' gun bhunachar, gu bheil an staid cheana ceart," Taisb. iii. 17. Tha moran a' glaothaich sith agus tearuinnteachd, 'nuair tha leir-sgrios a' teachd gu h-obann nan comhail, 1 Thess. v. 3. Is e so a chum na h-oighean amaideach nan cadal 'nuair bu choir dhoibh bhi 'g obair; air an leapaichean 'nuair bu choir dhoibh bhi 'sa mhargadh, Mat. xxv. 5, 10. Seanr. x. 5. Cha d' thug iad fainear gu 'n robh iad gun ola gus an d' thainig am fear nuadh-phosda! 's am feadh a chaidh iad a cheannach, bha 'n dorus air a dhruideadh. O b' fhearr gu 'm biodh na h-oighean so gun luchd-leanmhuinn aca! Ach cia an t-aite, seadh, cia an teaghlach, ach beag, anns nach 'eil iad ri fhaotainn? Tha daoine airson an reusain is faoine ulla' gu chur mar fhiacha orra fein gu

bheil an staid ceart; agus mar so cha 'n 'eil suil aca ri atharracha', 's tha iad a' basachadh nam peacaidh. Am beil sith agad? Feuch dhomh ciod an steigh air am beil i air a togail. Am beil barantas agad air a son o fhocal Dhe? an urradh thu comharan an fhior-chreid'ich a leigeil fhaicinn? am beil comhdach' agad gu bheil ni eigin annad nach 'eil ri fhaotainn 'sa chealgair? Mur 'eil, tha do shith na h-ion-eagail dhuit ni 's mo na aon trioblaid san t-saoghal; or cha 'n 'eil namhad air bith aig an anam is mo na 'n t-sith fheolair so, tha toirt buille-bais da, 'nuair a tha i ri gean is gaire na eudann.

Air leam gu'n cluinn mi nis mo luchd-eisdeachd a' glaothaich amach leis na deisciobuil, "Co mata a bhitheas air an sabhala'." Thoir amach as ar co-thional gach aon do na deich seortai' mi-dhiadhai' sin a chaidh ainmeacha' 'n toiseach; is thoir a ris amach gach aon do 'n da-sheorta-dheug chealgairean fein-mhealitch sin a chaidh ainmeacha' mu dheire, 's innis domh mu'r tearc am fuighleach a bhitheas na dheigh sin air an sabhala'? Cia beag an treud a bhios air am fagail' nuair a bhios iad so air fad air an cur a thaoibh leis na gobhair? Air mo shon fein deth, do 'n aireamh lionar a tha gam eisdeachd, cha 'n 'eil an fhiughair is lugh' agam aon fhaicinn gu brath air neamh dhiu', a tha ri fhaotainn am measg an da sheort 'ar fhichead sin a chaidh ainmeacha'; ni 's lugha na bhios iad air an toirt gu caochla' staid le aithreachas agus fìor iompacha'.

An co-chur. A nis, a choguis, dean thusa do dhleasnas: labhair amach, is ruigeadh do ghuth gu anam gach neach a leughas no dh' eisdeas na nithe so. Mu gheibh thu aon sam bith air do na

comharan sin a chaidh ainmeacha', 's eigin duit binn thoirt amach, na aghai' gu bheil e gun agadh neo-ghlan, Lebh. xiii. 44. Na gabh breug ad bheul, is na labhair sith risan aig nach 'eil sith o Dhia. Na toir claon-bhreith airson anamian air bith, is na deanadh fein-speis no baigh ris an fheoil do dhalladh. Tha mise mar mhaor o chuir neimh a' sparradh ort teachd a thoirt seachad do chomdaich. Tha mi ga d' ghairm an ainm Dhe gu dol maille rium a rannsachadh an tighe tha fo amharus. Mar a fhreagras tu air a shon, air do chunnart, innis gu firinneach a chor agus a staid dhasan tha leughadh an leabhair so no ga eisdeachd. A choguis, an e gu fan thu gu tur ad thosd na leithid so do àm? Tha mi ga d' mhiunnachadh air an Dia bheo gu 'n innis thu 'n fhirinn, Mat. xxvi. 63. Am beil an duine iompaichte, no nach 'eil? Am beil da rìreadh gradh, agus umhlachd, agus urram aige do Dhia thar gach ui, no nach 'eil? Thig, cuir a chuis gu bun.

Cia fhad a bhios an t-anam so air a chumail an amharus? O choguis, thig astigh le d' chomhdach. Am beil an duine so na dhuine nuadh, no nach 'eil? Cionnus tha thu ga mhothachadh? An d' thainig atharracha' mor agus iomlan air, no nach d' thainig? Ciod an t-àm, no 'n t-aite, no ciod na meadhona leis an deachaidh an t-arracha' iomlan so na h-ath-bhreith a thoirt m'an cuairt na anam? Innis, a choguis, no mur urradh thu dearbhadh a thoirt seachad o fhocal De gu bheil an obair deanta? An deachaidh an duine chur bharr a bhuinn fein; bharr an dochais mhealltaich agus na sith mhealltaich as an robh aon uair earbsa? An d' fhuair e geur-mhothachadh air a peacaidh, 's ris fein, is an d' thug e

suas e fein gu h-iomlan do losa Criosd? Co dhiu' tha chuis mar so, no tha e fathasd fo chumhachd ain-eolais agus an salchar na h-aingidheachd? Nach d' fhuair thu na lamhan buan-nachd an easionracais? Nach 'eil e ain-eolach air urnuigh? deardmadach air an fhocal, gradhach mu 'n t-saoghal? Nach do ghlac thu iomad uair ann am breig e? Nach 'eil thu faotinn a chridhe iomad uair air ghoil le mi-run, a' losg' le anamian, no ag aomadh gu sannt? Labhair gu soilleir mu thiomchioll gach ni chaidh ainmeachadh: an urradh thu 'n duine so, no bhean so, shaoradh o bhi measg aon air bith do 'n da sheort 'ar fhichead sin a chaidh a chur sios an ordugh. Ma tha e ri fhaotainn a measg aon diu, cuir a thaoibh e; cha 'n 'eil a chrannchur am measg nan naomh; is eigin da bhi air iompacha' 's air a dheanamh na nuadh-chreutair, air neo cha 'n fheud e air chor air bith dol asteach do rioghachd Dhe.

A mhuinntir ghradhach, na meallaibh sibh fein, is na cuiribh lamh 'nur n-anam le sibh fein a dhalla', 's le 'r suilean a dhruideadh air 'ur staid. Cuiribh cathair-bhreitheanais suas 'nur n-uchd fein, thugaibh am focal agus a choguis cuideachd: "Gus an lagh is gus an teisteadh," Isai. viii. 20. eisdibh ciod tha 'm focal ag radh mu thiomchioll 'ur staid: agus O guidheam oirbh na sguiribh gu brath do 'n rannsacha' gus am faic sibh 'ur staid gu soilleir. Is ionnan agus bas mearachd a dheana' sa ghnothach so. Agus thugaibh fainear gu bheil foill a chridhe, carrachd a bhuaireadair, agus mealltaireachd a pheacaidh, uile 'nur n-aghaidh, is a' co-chuideachadh a cheile chum an t-anam truagh a mhealladh, Ier. xvii. 9.; 2 Cor. xi. 3. Eabh. iii. 13. Seadh is tha e cho fhurasd

agus cho bitheanta le daoine bhi air am mealla' sa chuis so, 's gu bheil an tuiteamas is mo gu 'n d' theid sibhse cuideachd am mearrachd, ni 's lugha na bhios sibh ro fhaicilleach agus mion-aideach ann 'ur staid spioradail a rannsacha', 's ro-churamach gun bhaigh air bith a chumail ribh fein. Air an aobhar sin thugaibh ro-aire do 'n obair so: rannsaichibh 'ur cridhe gu ghrunnd: iarraibh 'ur caithe-beatha gu mion, mar gu 'm b' ann le coinnean agus thugaibh gach ni gu thomas air meigh an teampuill, focal De. Na biodh earbsadh agaibh as 'ur cridheachan fein. Rach-aibh dh'ionnsui' Dhia, "fear-sgrudai' cridhe 's airne cloinn nan daoine," chum 'ur rannsachadh 's 'ur fidsreachadh; 'ur ceasnachadh agus 'ur dearbhadh, Salm xxvi. 2. agus cxxxix. 23, 24. Ma 's e 's nach foghainn gach cuideachadh eile gus an gnothach so thoirt gu crich, is gu bheil sibh fathasd ann an agadh, leigibh ris 'ur staid gu h-iomlan ri ministear eigin diadhaidh agus dileas, Mal. ii. 7. Na gabhaibh fois gus an cuir sibh 'ur slainte shiorruidh as an agadh, 1 Pead. ii. 10.—O Thus' a sgrudas an cridhe, cuir an t-anam so dh' ionnsuidh na h-oibre so, agus cuidich leis e fein a rannsachadh?

CAIB. V.

A' feuchainn truaighe eagalaich na muinntir neo-iompaichte.

Is cho eagalach os ceann cainnt an staid sam beil gach aon anam neo-iompaichte, 's gur tric a smuainich mi nan rachadh agam air a chur an ceill do dhaoine nach robh iad fathasd air an athghintin, gu 'n robh m' obair deanta.

Ach tha fiosracha' goirt agam gu 'm beil spio-

rad cadail agus suain' air faotainn greim cho daingean air daoine mi-naomha (Rom. xi. 8. Mat. xiii. 15.) 's ge d' robh iad deirbhte gu bheil iad fathasd neo-iompaichte, gidheadh gu 'n suidh iad sios gu bitheanta nan neo-churam, gun a bheag do iomaguin. Tha 'n air' air a tarruing air falbh le solas feolar, le gnothaichean saoghalta, no le curam, anamianna, 's aigne talmhaidh, Luc. viii. 14. cho mor as gu bheil guth na coguis air a mhuchadh, air sheol as nach 'eil iad a toirt dha do fhreagradh ach athchuinge fhuar, no run faoin gu 'n dean iad uair-eigin aithreachas agus leasacha'-beatha, Gniomh. xxiv 15.

Air an aobhar so tha e ro-fheumail cha 'n e 'mhain gu'n leiginn fhaicinn do dhaoine gu bheil iad neo-iompaichte, ach mar an ceudna gun oidheirpichinn an toirt gu mothachadh air truaigh eagalaich an staid.

Ach tha mi faicinn cheana gu bheil a chuis so cruaidh orm. Ciod an teanga' tha comasach air meud an truaighe a leige' ris do oighreachan ifrinn, amach o theangai' an *duine shaibhir* a tha ga chlaoi' san lasair sin? Luc. xxi. 24. No co 's urra' truaighe na muinntir sin a chur an ceill "aig nach 'eil Dia anns an t-saoghal?" Ephes. ii. 12. Cha 'n urra' sinn so a chur an ceill, o nach aithne dhuinn an sonas neo-chrionnach a tha ri fhaotainn san Dia uile-bheannaichte sin o 'm beil daoine air an cumail amach le 'm peacaidh. "Co (arsa Maois) a thuigeas cumhachd t-fheirge?" Salm xc. 11. 'S cionnas a chuireas mis' an ceill an ni sin nach aithne dhomh? Gidheadh tha fios againn air gu leoir, shaoilemid, gu ball-chrith chur air neach air bith aig a bheil an deo 's lugha do bheatha spioradail no do mhothachadh.

Ach so far a bheil an cruai'-chas, gur ann ris a mhuinntir sin aig nach 'eil mothacha' thia mi nis a' dol a labhairt. So, mo thruaighe ! a chuid is measa do dhorainn dhaoine ; a bhi marbh, glan marbh, am peacadh agus ann an aingidheachd, Ephes. ii. 1.

Ge b' urra' mi Parras a leigeadh ris do 'n pheacach, no sealla' cho flatbail a thoirt da air rioghachd Neimh, as a thug an t-Aibhisteir d' ar Slanui-fhear air rioghachdan an t-saoghail agus air an gloir : no ge b' urradh mi 'n comhdach a tharruing bhar uachdar ifrinn, agus an fhurnais iochdrach a leige' ris le lan do uabhasan, Och ! cha 'n 'eil suilean aigesan gu so fhaicinn, Mat. xiii. 14, 15. Ge b' urra' mi maise na naomhachd agus gloir an t-soisgeil a chur gu h-iomlan an ceill, no ge b' urra' mi uabharrachd agus grain-ealachd a pheacaidh a sgaoile' ris da, cha mho is leir dhasan maise na diadhachd no graineil-eachd a pheacai', na 's leir do 'n duine dhall dat-han. Tha e na choigreach do bheatha Dhe, trid an ain-eolais a th' ann, a thaobh cruas a chridhe, Ephes. iv. 18. Cha 'n 'eil, is cha 'n fheud, eolas a bhi aig air nithe Dhe do bhri' gur ann air mhodh spioradail a thuigear iad, I Cor. ii. 14. Cha 'n fheud, a shuilean a bhi air am fosgladh air mhodh slainteil, ach a mhain le gras an iompachai', Gniomh. xxvi. 18. is ann do chloinn an dorchadais, I Eoin i. 6. seadh, an solus a th' annsan is dorchadas e," Mat. vi. 23.

An leugh mi do 'n duine so a bhinne, no 'n seid mi 'na chluais trompaid eagalach breitheanais De, a shaoileadh aon a bheireadh air a chluasan inosgladh, air uilt fuasgladh, 's air a ghluine bualadh air a cheile, mar a dh' eirich na gheilt fein do Bhelshasar ? Gidheadh, mo thru-

aighe! cha mhothaich e dhomh, cha 'n 'eil cluasan aige gu 'm chluinntinn. No 'n cuir mi suas binn-cheol, is an seinn mi oran Mhaois agus an Uain? Cha ghluais so cuideachd e. An tarruing mi e le fuaim bhinn, is le naidheachd air an t-soisgeul; leis gach cuire, co-fhurtachd agus gealla solasach agus priseil a th' ann? So uile cha druigh air, air mhodh slainteil, mur toir mi dha, maille ris an naidheachd, cluasan a chum a chluinntin, Mat. xiii. 15.

Cionnus mata, dhruigheas mi air na creatair-ean truagha sin ris a bheil mo ghnathach? co mhaothaicheas an cridhe cloiche! Sech. vii. 11, 12. no bheir do 'n cholainn mhairbh comas mothachaidh agus gluasaid? Co 's urra' so a dheanamh ach an Dia sin amhain ata "comasach air cloinn a thogail suas do Abraham as na clachan," Mat. iii. 9. "a dhuiseas na mairbh," 1 Cor. i. 9. agus "a leaghas na cnuic," Nah. i. 5. an Dia sin a bheir air uisge bruchdadh as a charraig chruaidh, Deut. viii. 15. is leis an ionmhuinn na h-oibre sin tha cosmhuil ris fein, mor agus miorbhuileach—os ceann dochais agus duil dhaoine: an Dia sin a dh' aitheas eaglais le cnamha tiorma, Esec. xxxvii. 4. 's a phlann-daicheas a gharra' le croinn chrionaich, Caib. xvii. 24.—is e-san a mhain tha comasach airson na h-oibre so. "Air an aobhar sin tha mis' a'lubadh mo ghluin ris an Dia is airde," Eph. iii. 14. agus mar a ghuidh ar Slanu'-fhear aig uaigh Lasarus, Eoin xi. 38, 41. is mar a ruith a bhan-Shunamiteach gu faigh Dhe airson a leinibh mhairbh. 2. Righ. iv. 25. is amhluidh tha 'ur ministear bronach-sa nis a'lubadh a ghluin os ceann 'ur n-uaighe, is ga'r giulan an glacaibh urnuigh, gus an Dia sin a mhain tha comasach air co-bhair oirbh.

“ O IEHOBAH uile-chhmhachdaich, a dh’ oibricheas agus gun chomas do neach air bith do bhacadh ! aig a bheil iuchair a bhais agus ifrinn, gabh thusa truas do na h-anama bochda sin tha marbh san aite so, ’s abair riu teachd amach as an uaigh, mar* a thubhairt thu ri Lasurus. O Sholuis gus nach feudar teachd am fagus, soillsich thus’ an dorchadas so, ’s orduich do ’n mhadainn dealradh air aite comhnuidh nam marbh sin ris am beil mis’ an dras a’ labhairt; oir is urra’ thusa suilean nam marbh fein fhosgla’. Thus’ a dhealbh a chluas, nach ann uait a thig comas eisdeachd ? abair ris na cluasan so, Ephphatha, agus bidh iad air am fosgla.’ Thoir suilean seachad a dh’ fhaicinn t-oirdheirceis, beul a bhlasad t-fhocail, tha millis mar mhill agus cubhraidh mar ola; ’s thoir mothacha’ seachad a thoirt fainear cia math t-fhabhar, cia trom do chorruich, is cia do-ghiulan eallach a pheacaidh. Thoir ordugh do d’ sheirbheisich fai’sneachd a dheana’ do na cnamhan tiorma, ’s biodh iad air an tionnda’, mar thachair dhoibh-san ris an do labhair am faidh, gu armailte bheo, agus anbharr lionmhor,” Esec. xxxvii. l. &c.

Ach is eigin domh dol a leige’ ris a mheud agus is urra’ mi do n’ diomhaireachd sin nach urra’ teanga’ sam bith a leige’ ris gu leoir, no cridhe sam bith a lan-thuigsinn.—Gu brath mata gus an iompaichear thu.

1. “ Tha ’n t-Uile-chumhachdach air a dhaighneacha’ fein a t-aghaidh.” Cha bheag an cuibhrionn do d’ thruaighe gu bheil thu gun Dia air bith anns, an t-saoghal, Ephes. ii. 12. Cia goirt tha Micah a’ caoidh, “ Thug sibh leibh mo dhée agus ciod tha agam-sa tuille ?” Breith. xviii. 24. ’S cia mò gu mor a dh’fheudas tus’ a

chaoidh gu bheil thu fein gun Dia; oir cha 'n fheud thu radh, gun an-danadas is mò, gu bheil pairt air bith agad dheth! Feudaiddh tus' a radh mu thiomchioll Dhia, mar thubhairt Seba mu thiomchioll Dhaibhidh, "Cha 'n 'eil cuid air bith againne an Daibhidh 's ni mò tha oighreachd againn ann am mac Iesse." 1 Sam. xxi. 1. Cia bronach agus goirt an acainn sin aig Saul na airc, "Tha na Philistich air eiridh am aghaidh, agus rinn Dia mo threigsinn!" 1 Sam. xxviii, 15. Ach ciod a ni sibhs' a pheacacha, san la sin an tig Dia gur n-amharc, no c' ait an teich sibh airson comhnadh? Isai. x. 3. Ciod a ni sibh san uair a thig na Philistich oirbh fein? 'nuair a ghabhas an saoghal gu brath a chead dhibh; is 'nuair is eigin duibhse cuideachd 'ur cead a ghabhail gu brath do 'n t-saoghal? Ciod an sin; a ni sibhs' aig nach 'eil Dia air bith gus an d' theid sibh? an gairm sibh air an sin no 'n glaoth sibh ris airson cuideachaidh? Och! cha ghabh e ribh, is cha toir e idir fainear sibh, Seanr. i. 28, 29. is an a chuireas e air falbh sibh le radh, "Cha b' aithne dhomh riamh sibh," Mat. vii. 23. Iadsan aig am beil fios ciod e Dia bhi aca ri dol d'a iounsuidh, Dia gu beatha fhaotainn uaithe; tha cail-eigin do fhios aca san cia truagh agus eagalach a ni bhi as eugais Dia. Is e so thug air an duine naomh sin glaothaich amach, "Biodh agam-sa Dia, air neo bio'm falamh: faigheam eolas air fein agus air a thoil; ciod is aill leis, agus cionnus a mealas mi e; air neo b' fhearr leam nach robh riamh tuigse agam gu eolas fhaotainn air aon ni eile."

Ach cha 'n e 'mhain gu bheil thu as eugais Dhia, ach tha Dia ann a t-agaidh, Esec. v. 8, 9. Nah. ii. 13. O nan seasadh Dia na thamh, ge

nach deanadh e cuideacha' sam bith leis a pheacach, cha bhiodh a staid cho anbharr truagh ged bheireadh Dia suas e gu toil a naimhdean, a dheana' ris na b' aill leo; ged bheireadh e thairis e do na ceusadairean, Mat. xviii. 34. a chum a bhi air a reubadh le aibhisteirean, cha bhiodh so cho leth eagalach. Ach cuiridh Dia e fein an aghaidh a pheacaich; agus creid e, "is eagalach an ni tuiteam ann an lamhan an De bheo," Eabh x. 31. Cha 'n eil caraid cosmhuil ris, no namhad coimeas da. Cho fhad is a tha neamh os ceann na talmhainn agus cumhachd neo-chrionnach os ceann neo-ni, 's co fhad is sin a tha e ni 's eagalaiche tuiteam an lamhan an De bheo, na 'n lamhan gach aibhisteir an ifrinn, is gach fia' bheathach air thalamh. Is e Dia fein a bhios na fhearclaoi' ort; is thig do sgrios o lathair an Tighearna, 2 Thess. i. 9. "Tha Tophet domhain agus farsuing, is tha corruich an Tighearna ga lasadh mar shruth pronnuisc," Isai. xxx. 33. Ma bhios Dia a t-aghaidh, co bhios air do shon? "Ma pheacaicheas duine an aghaidh duine eile, bheir am breithe' breitheanas air; ach ma pheacaicheas duine ad aghaidh Dhia, co labhras air a shon?" 1 Sam. ii. 25. "Tha thusa, thusa fein, ad chuis eagail; agus co sheasas ad lathair aon uair 's gum bi corruich oirt," Salm lxxvii. 7. "Co e 'n Dia sin a theasairgeas sibh as a lamhan-sa?" Dan iii. 15. An urra' Mamon? "Cha 'n 'eil buannachd air bith an saibhreas an là na feirge," Seanr. xi. 4. An urradh righre no daoine cumhachdach? Cha 'n urra': "glaodhaidh iad so ris na sleibhtean agus ris na creagan tuiteam orra, 's am falach o ghnuis an Ti tha na shuidhe air an righ-chathair, is o fheirg an Uain; oir thainig la mor fheirge-san, agus co 's urra' seasamh?" Taisb. vi. 15—17.

A pheacaich! shaoilinn gu feudadh so dol troimh do chridhe mar shaighid, fios fhaotainn gur e Dia do namhaid: O, c' ait an d' theid thu? c' ait an gabh thu fasgadh? cha 'n 'eil seol air bith agad air bhi tearuinte, gun t-airm a leaga' sios, gun mhaitheanas a ghuidhe, 's gun Chrìosd fhaotainn mar do charaid, a dheana' do shith ri Dia. Mur bitheadh so, dh' fheuda' tu teiche do 'n fhasach, is dol gu bas le bron, le an-dochas, agus le doilghios cridhe: ach ann an Crìosd tha e comasach dhuit trocair fhaotainn, seadh tha trocair ann ad thairgse, 's Dia bhi leat ni 's mò na tha e 'n dras a t-aghaidh. Ach mar treig thu do pheacaidh, is mur pill thu ri Dia gu iomlan le fìor-iompacha', tha corruich Dhe a' leantuinn riut is tha e 'g innse' gu bheil e t-aghaidh, mar a tha e 'g radh leis an fhaidh Esecail, caib. v. 8. "Uime sin mar so their an Tighearna Dia, Feuch, tha mise, eadhon mise fein a t-aghaidh."

1. "Tha a ghnuis a t-aghaidh." Salm xxxiv. 16. "Tha gnuis De 'n aghaidh nan daoibh', gu 'n cuimhn' a sgrios o 'n talamh." Mo thruaighe iadsan aig am bi gnuis Dhe nan aghaidh. 'Nuair nach d' rinn e ach sealltuinn air feachd nan Eiphiteach, cia uabhasach mar thachair dhoibh! Esec. xiv. 8. "Cuiridh mise mo ghnuis an aghaidh an duine sin, agus ni mi na chomhara' is na ghna'-fhocal e, agus gearrai' mi e 'mach a' meadhon mo phobuill, agus aithnichidh sibh gur mis' an Tighearna."

2. "Tha a chridhe na t-agaidh; oir is fuath leis gach uile luchd-dheanamh na h-eacorach. A dhuine, nach 'eil crith air do chridhe, nuair a smuainicheas tu gu bheil thu d' chuspair fuaith do 'n Uile-chumhachdach? Ier. xv. 1. "Ge do sheasadh Maois agus Samuel am lathair, gidheadh

cha bhiodh m' inntinn leis a phobull so ; tilg iad amach as mo shealla'," Sech. xi. 8. "Tha grain aig m' anamsa dhoibh-san, is tha fuath aig an anama-san dhomh-sa."

"Tha a lamh a t-aghaidh," 1 Salm. xii. 14, 15. 'Tha a bhuaidhean air fad a t-aghaidh.

(1.) 'Tha a cheartas mar chlaidhe lasrach air a rusgadh ann a t-aghaidh : "Ma gheuraicheas mi mo chlaidhe dealrach, is ma ghabhas mo lamh greim air breithenais, bheir mi dioghaltas do m' naimhde, agus luigheachd do 'n mhuinntir leis am fuathach mi, cuiridh mi mo shaighdean air mhisg le fuil," &c. Deut. xxxii. 41, 42.

Tha ceartas Dhe cho teann as nach saor e air chor air bith an ciontach, Exod. xxxiv. 7. Cha toir Dia maitheanas duit am fiacha', "cha mheas e air choir sam bith neochiontach thu." Exod. xx. 7. iarruidh e uait an t-iomlan, ni 's lugha na 's urradh thu leigeil fhaicinn o 'n sgrioptuir gu 'n d' thug Criosd dioladh air do shon, is gu bheil coir agads' air gach ni rinn e. Gus am faigh am peacach dusgadh as a chadal sin anns an robh an t-Aibhisteir ga luasga', cha leir dha gu bheil ceartas Dhe cho teann : tha e saoil sinn gu bheil e air a dheana' suas air fad do throcair. Tha ceartas Dhe cho teann as gu feum e dioladh fhaotainn gus an fheoirling dheireannach : "tha e glaothaich feirg agus corruich, trioblaid agus amhghair air gach aon anam a ni olc," Rom. ii. 8, 9. Tha e "mallacha' gach aon neach nach buanaich anns na h-uile nithe tha sgriobhta san lagh a chum an deana'," Gal. iii. 10. 'S 'nuair a shuidheas an ceartas so chum breitheanais a thoirt air a pheacach, O cia eagalach a bhios a bhinne ! "Ceanglaibh eadar lamhan agus chasan e, agus tilgibh ann iomall dorchadais e : an sin

bithidh gul agus giosgan fhiacal,” Mat. xxii. 13. “Imichibh uamsa a mhuinntir mhalluichte, dh’ionnsuidh teine siorruidh,” Mat. xxv. 41. So binne eagalach ceartais De; agus so an cruai’-cheartas leis an eigin duit-sa bhi air do dheuchainn, O pheacaich! agus mar is beo Dia, so a bhinne ’s eigin duit a chluinntin, mur dean thu aithreachas agus mur bi thu air t-iompachadh.

(2.) “Tha naomhachd Dhe lan naimhdeas na t-aghaidh,” Salm v. 4, 5. Cha ’n e ’mhain gu bheil corruich no diom aige riut air uairibh (mar a dh’ fheudas bhi aige r’a chloinn fein) ach tha fuath daingean, laidir, agus suidhichte aige dhuit. “Tha grain aige dhuit fein.” Sech. xi. 8. is do gach ni a ni thu, ge d’ robh e air aithne’ leis fein. Isai. i. 14. Mal. i. 10. Tha nadur Dhe cho naomh, as gur eigin fuath bhi aige do gach peacach air bith amach à Criosd.

O, cia mor an truaighe so, a bhi ’n taobh amach do ghean-math, seadh fo chorruich Dhe! Eccles. v. 6. Hos. ix. 15. Oir cha’n urra’ Dia, ni ’s lugha na mhuthas e a nadur, gun bhi t-aghaidh, is gun fhuath thoirt duit, mur bi thu air t-atharrachadh is air t-athnuadhacha’ le gras. O pheacaich! cionnus a dh’ fheudas tusa sealltuinn air glaine agus naomhachd Dhe! “Cha ’n ’eil na reulta glan na shealla-san,” Iob xxv. 5. “Tha e ga irisleachd fein a dh’ amharc air na nithe tha ga ’n deanadh air neamh,” Salm cxiii. 6. Agus cionnus a dh’ fheudas an Ti maomha, ’s an t-suil fhior-ghlan so, amharc ortsa?—’S cha mhò dh’ fheudas suil a bhi agad gun tagair Criosd do chuis; oir cha ’n ’eil cuid air bith agad dheth-san. Ma tha chuis mar so mata, nach ’eil thu nis ulla’ gu radh le eagal mar a rinn muinntir Bhethseis, “Co dh’ fhheudas

seasamh an lathair an Tighearna De naomha so!"
1 Sam. vi. 20.

(3.) "Tha cumhachd Dhe mar chanan mill-teach air a shocrachadh a t-aghaidh." Tha gloir cumhachd Dhe ri bhi air a foillseachadh an sgrios na muinntir sin nach 'eil a' toirt geill do 'n t-soisgeul, 2 Thess. i. 8, 9. Ni e "a chumhachd aithnichte' annta," Rom. ix. 22. a leigheil fhaicinn cho uabhasach is urradh e 'n claidh. Airson na chriche so tha e g' an togail suas "a chum as gu foillsich e annta a chumhachd," Rom. ix. 17. O dhuine! am beil thusa comasach air cur an aghaidh do Chruthui'-fhir? An seas a chuisseag an aghaidh corrain a bhuaniche? no 'n duilleag sheargta roi' sguaba' na garbh dhoininn?

A pheacaich, tha cumhachd agus fearg Dhe ann a t-aghaidh; Salm xc. 11. agus 'nuair a bhios cumhachd agus corruich ag oibreacha' le cheile, 's truagh aon duine air an tuit iad. B' fhearr dhuit an domhan air fad a dh'eiridh ann a t-aghaidh, na Dia na aonar a bhi 'n corruich riut. "Tairneanach a chumhachdsan co dh' fheudas a thuigsinn," Iob xxvi. 14. Mo thruaighe e-san d'an eigin so a thuigsinn le bhi ga fhulang gu siorruidh! "Ma ni e stri ris, cha 'n urradh e freagra' thoirt da airson aon ann am mile: tha e glic an cridhe, 's treun an neart, co riabh a chruadhaich e fein na aghaidh 's a thug buaidh air? Is e dh' atharraicheas na sleibhtean 's gun fhios ac' air, is a thionndas iad bun os ceann na chorruidh; is e chrathras an talamh as aite, 's a chuireas air chrith a phuist: ma bheir e aithne do 'n ghrein cha 'n eirich i; 's tha na reultan air an glasadh suas leis! Feuch, bheir e leis, agus co dh' fheudas a bhacadh; no co their ris, Ciod a tha thu deana'? Mur pill Dia air falbh a

chorruich, cromai' na treun uaibhreich sios fo'," Iob ix. 3, &c. Agus am beil thus' iomchuidh air blar a chumail ri leithid so do namhaid? O! thugaibh fainear so, sibhs' a tha deanamh dearmaid air Dia, eagal gun reub e sibh'nur bloidean 's gun neach a bhi ann g'ur teasairginn," Salm l. 22. Striochdaibh do throcair; cha seasa' duslach agus luaithre 'n aghaidh an uile-chumhachdaich: na cuiribh dreasan agus droighean roimhe sa chath, mun d' theid e rompa 's mun loisg e le cheil' iad; ach deanaibh greim air a neart, agus "deannaibh sith ris, Isai. xxvii. 4, 5. "Mo thruaighe e-san a ni stri' r'a Chruthui'-fhear," Isai. xiv. 9.

(4.) "Tha gliocas De ann an tì air do mhillleadh." "Mur pill thu, chuir Dia faobhar air a chlaidhe, lub e a bhogha, dheasaich e shaighde', 's rinn e acfhuinn-bhais air fad ullamh," Salm vii. 12, 13.—Tha comhairle Dhe ann a t-aghaidh, a dhealbh do sgrios, Ier. xviii. 11. Ni e fanaid ort 'nuair a thig la do theinn ort, Salm xxxvii. 13. Tha e faicinn gu bheil an latha dluth anns an tuit thu gu leir-sgrios obann, as nach 'eil gu brath tearnadh.

(5.) "Tha firinn Dhe air toirt mionn a t'-aghaidh," Salm xcv. 11. Mata e-san fìor, is eigin duit basacha' ma theid thu air t-aghaidh, Luc. xiii. 3. Mur breugaichear e-san na fhocal, is eigin duit dol am mugha mur dean thu aithreachas, Esec. xxxiii. 11. "Mur creid sinne, gidheadh tha e-san a' fantuinn firinneach, cha 'n 'eil e 'n comas da e fein aicheadh," 2 Tim:ii. 13. tha e firinneach 'na bhagraidh cho math agus 'na gheallaidh, mar a dhearbhas e 'nar sgrios ni 's lugha na chreideas sinn. Dh' innis Dia cho soilleir as a dheanadh cainnt e "Mur nigh esan

thu nach 'eil cuid agad maille ris," Eoin xiii. 8. "ma chaitheas tu do bheatha reir na feola' gu faigh thu bas," Rom. viii. 13. is mur bi thu air t-iompachadh, "nach d' theid thu air chor sam bith a steach do rioghachd neimh," Mat. xviii. 3. Agus, ma chreideas no nach creid thusa e, seasaidh Dia ri fhocal. Mar tha ghealla' neo-chaochlaideach agus a mhionn, nan co-fhurtachd laidir do 'n dream a chreideas, Eabh. vi. 18. is amhluidh tha iad nan uabhas eagalach do 'n dream nach creid. Innis domh, O peacaich, ciod i do bharrail air bagraidh uabhasach Dhe, th' air an cur sios a t-aghaidh? Am beil no nach 'eil thu creidsinn gu bheil iad fìor? Mur 'eil, cha Chriosdui' thu ach mi-chreideach: is air an aobhar sin buini' dhuit cul a chur ri ainm agus ri dochas a Chriosduidh. Ach ma tha thu g'an creidsinn, O cia cruaidh agus dolubai' do cridhe, 'nuair a tha thu siubhal nios agus sios am fois, 'n tra tha thu faicinn firinn Dhe mionnaicht' agus leagta ri d' sgrios! air chor as ma 's urradh an t-Uile-chumhachdach, gu 'm bi thu cho cinnteach air do mhilleadh 's air do dhamnadh. O dhuine? tha leabhar Dhe gu h-iomlan a' togail fianuis a t-aghaidh, am fad as a tha thu gun naomhacha'; tha e ga d' dhiteadh anns gach earrainn, is tha e dhuit cosmhuil ri rola Eseciel, "sgriobht' an taobh amach agus astigh le tuireadh, is le bron, is le truaighe," Esec. ii. 10. 's cha 'n 'eil ni dhiu so nach lean thu agus nach glac thu (Deut. xxviii. 15.) ni 's lugha na ni thu aithreachas. "Theid neamh agus talamh thairis, ach cha d' theid aon lide no aon phuinc do na nithe so thairis, gun bhi air an co-lionadh," Mat. v. 18.

A nis cuir so uile ri cheile, is innis domh mur 'eil staid ua muinntir neo-iompaichte truagh agus

eagalach da rireadh. Mar tha sinn a' leughadh mu thiomchioll cuid a cheangail aid fein le mionnan agus mallucha gu marbhadh iad Pol, is amhluidh, O pheacaich, (eisd so le h-eagal) tha uile bhuaidhean an De uile-chumhachdaich air an ceangal le mionn' gu thus' a mhilleadh, Eabh. iii. 16. O dhuine! ciod a ni thu? c' ait an teich thu? ma 's urra' uile fhiosracha' Dhe t-fhaotainn amach, cha d' theid thu as; ma sheasas an Dia fìor r'a mhionna, is eigin gu 'm basaich thusa, ni 's lugha na chreideas tu, 's a ni thu aithreachas: ma tha do neart aig an Uile-chumhachdach na's urra' do chlaoidh, bithidh tu lan-thruagh a' t'anam is a'd' chorp, fad saoghal nan saoghal, ni 's lugha' na bhacas tu an dorainn so le grad iompachadh.

II. "Tha cruthachadh Dhe gu h-ìomlan a' t-aghaidh." "Tha 'n cruthachadh uile (arsa Pol) ag osnaich agus am pein mar mhnaoi ri saothair," Rom. viii. 22. Agus c' airson tha 'n cruthachadh 'g osnaich, ach airson a mhi-ghnathachai' oillteil da' m bheil e buailteach ann am fritheala' do anamianna dhaoine peacach? C'airson tha e 'g osnaich ach airson saorsa o 'n mhi-ghnathacha' so; oir cha 'n ann le thoil a tha 'n cruthachadh fo leithid so do dhaorsa? Rom. vii. 19—21. Nam biodh cainnt agus reusan aig na bruidean is aig a marbh-chruthacha', ghlaodhadh iad amach fo 'n daorsa do-ghinlan so leis am beil iad air am mi-ghnathacha' le droch dhaoine, fad' an aghaidh an naduir agus na criche sin gus an do chruthaich Dia iad. Am fad is a bhios Tighearn nam feachd a't-aghaidh, bi cinnteach gu 'm bi feachd an Tighearna ann a t-aghaidh cuideachd. Gus an dean thu cumhnanta do shith ri Dia, cha toir Dia gu brath dhuit cumhnanta sith ris a chruthacha', Iob xxii. 21—24; Hos. ii. 18—20.

III. “Tha aig an leomhan bheucach a lanchumhachd os do cheann.” 1 Pead. v. 8. Tha thu glaist’ ann an iongan an leomhain sin tha ulla’ gu slugadh ; tha thu ’n rib an aibhisteir, aig am beil thu air do bheoghlaca’ chum a thoile, 2 Tim. ii. 26. Is e so an spiorad tha ’g oibreachadh an cloinn na h-easumhlachd, Ephes. ii. 2. Is ann da tha iad nan traillean, agus is i thoil a tha iad a’ deanamh. ’S e-san fear-riaghlai’ dorchadais an t-saoghail so, Ephes. vi. 12. aig am beil uachdranachd os ceann pheacach dorchach agus ain-eolach. Is truagh leibh na h-Innseanaich tha toirt aoradh do ’n Aibhisteir, ach cha ’n ’eil sibh a’ toirt fainear gu bheil sibh fein ris an ni cheudna ; oir is i so truaighe choitcheann na muinntir mhi-naomh air fad, gur e ’n t-Aibhisteir is Dia dhoibh, 2 Cor. iv. 4. Cha ’n e gu bheil na ’n aire urram no aoradh a thoirt da, oir bheir iad dulan do aon neach a theireadh e ; gidheadh tha iad fad na h-uine ri seirbhis da ; a falbh agus a’ teachd air a smeide, ’s a’ caitheadh am beatha fo uachdranachd agus fo lagh. “Is seirbhisich sibh do ’n ti sin d’ am bheil sibh a’ toirt seirbhis agus umhlachd,” Rom. vi. 16. Cha ’n e seirbhis a thoirt do ’n Aibhisteir, ach a phrodhait fein, a tha ’n run a bhreugair, gidheadh is e so maighistir a tha ga bhrosnacha, ged nach ’eil e ga fhaicinn, is a cur na chridhe nan nithe sin a tha e labhairt, Gnìomh. v. 3. Eoin viii. 44. ’Nuair a reic Iudas a mhaighistir airson airgid, is ’nuair a spuil na Caldeanaich ’s na Sabeanaich Iob, is cinnteach nach e ’n t-Aibhisteir a thoileachadh an run a bh’ aca na dheanadh, ach an cridhe sanntach fein a shasachadh ; gidheadh is e-san a bhrosnaich iad dh’ionnsui’ na h-oibre, ’s a chuir air an aghaidh iad nan aingidheachd, Eoin xiii. 27. Iob. i. 12,

15, 17. Feudai' daoine bhi nam fìor-thraillean do 'n Aibhisteir is gun iad fein a bhi ga thoirt fainear, is a bhi fo' shlabhruidh aigesan 'nuair a tha iad gu h-amaideach a' saoil sinn gu bheil iad saor agus sona, 2 Pead. ii. 19.

Am beil thu fathasd an ain-eolas, gun bhi air do thionndadh o dhorchadas gu solus? mata, tha thu fo chumhachd an Aibhisteir, Gniomh. xvi. 18. Am beil thu ann ad chaithe-beatha cleachdta ri peaca' sam bith a chur an gnìomh le d' thoil agus le d' fhiosracha'? ma tha, bi cinnteach gur ann do'n Aibhisteir a bhuineas tu, 1 Eoin iii. 8. Am beil do chaithe-beatha ann an stri, no am farmad, no am mi-run; gu deimhin ma tha 's e-san is athair dhuit, Eoin viii. 40, 41. O mata cia eagalach do chor! oir ciod air bith solas a bheir Satan da thraillean san t-saoghal so, Tit. iii. 3. cha 'n 'eil e ga dheanadh ach a chum am mealladh na dheigh gu truaighe shiorruidh san t-saoghal eile. Tha an nathair (mar a thainig i gu h-Eubh) a' teachd à t-ionnsuidh le ubhal na beul, ach cha leir dhuit an gath basmhor a th' air a chul. Esan a tha 'n dras ga d' bhuaireadh ni e do chlaoi' fathasd. O, nach b' urra' mi fheuchainn duit cia duaichnidh am maighstir da'm beil thu toirt seirbhis, cia trailleil t-obair, is cia neo-ìochdmhor an t-an-tighearna sin a tha thu toilleacha', leis nach 'eil ni air bith cho taitneach ri bhi ga d' bhrosnacha' gus an obair sin a ni do sgrios agus do dhamnadh cinnteach, agus ri bhi deana' na furnais sin ni 's teoithe 's ni 's teoithe anns an eigin duitse bhi ga d' losga' fad mhillte do mhillte aimsir.

IV. "Tha cionnta do pheacai' na luidhe air do mhuin mar bheinn, am fad as a tha thu neo-iompaichte." Anam thruaigh! cha 'n 'eil thusa

ga mhothachadh so, ni 's mò na mhothaicheas a cholann mharbh an leac a tha na luidhe orra: agus is e thu bhi marbh mar so tha fagail do thruaighe iomlan. Gun iompachadh cha 'n fheud aon do d' pheacaidh bhi air an dubhadh amach, Gnìomh. iii. 19. tha iad uil' air chunntas a t-aghaidh. Tha iompacha' is maitheanas do ghnath ceangailte, r'a cheile. A mhuinntir nach 'eil air an naomhacha' cha 'n 'eil iad air chor air bith air am firineacha' no air an saoradh, 1 Cor. vi. 11; 1 Pead. i. 2; Eabh. ix. 14. O cia eaglach an ni bhi a'm fiacha do Dhia! Mur 'eil thus' a' faicinn so, feoruich do 'n pheacach a fhuair sealladh air a chionta: O cia trom a chridhe, cia goirt a ghearan, cia beag fhois, gus am beil mothachadh aige gu bheil Dia reidh ris?

Cia suarach air bith so leats' an dras, mothaidhidh tu aon la gur trom an t-uallach cionta' a pheacai' gun bhi air a mhaitheadh. Is clach uabhasach so, mu 'm feudar a radh, "ge b' e neach a thuiteas orra gu 'n bristear e; ach ge b' e air an tuit ise, ni i min-luaithe dheth," Mat. xxi. 44. Cia goirt a bhuin toilteannas a pheacai' ri 'r Slanui'-fhear beannaichte? dh' fhaisg e 'n fhuil amach as a chuislean, is chráidh e gu ruig am bas na anam e: 's ma rinn e so 'sa gheig uir, ciod nach dean e 'sa chrann sheargta?

O smuainich na thra' air do staid! An urradh thu sealltuinn air a bhagra' sin gun bhall-chrith, "basaichi' sibh 'nur peacaidh?" Eoin viii. 24. O b' fhearr dhuit am bas a b' eagalaich air bith fhaotainn, na basach ann ad pheacaidh. Nan deanadh am bas, 'nuair a bheir e air falbh t-uile cho-fhurtachd, do pheacai' thoirt air falbh cuid-eachd, bu rud-eigin do shòlas e; ach leanai' do pheacai' thu 'nuair a threigeas do chairdean thu,

is 'nuair a ghabhas do sholais shaoghalt' air fad an cead dhiot. Cha 'n fhaigh do pheacai' bas maille riut, 2 Cor. v. 10. Taisb. xx. 12. mar a gheibh na fiacha' bas leis a priosunach; ach leanaidh iad gu breitheanas chum do dhiteadh, is gu ifrinn a chum do chlaoidh. B' fhearr dhuit co-lion aibhisteir agus droch spiorad a bhi mu d' thiomchioll na do pheacaidh a luidhe ort an sin, is a dheana' greim ort. O cia anbharr a phein a bheir iad sin duit! O seall air t-fhiachaibh na thra'; feuch cia mor a tha thu 'm fiacha do lagh Dhe 's do gach aon da aitheantean; tha ullamh air fad gu greim a dheanamh ort mar am priosunach! Is ciod a ni thu 'nuair a dh' eireas iad uile na t-agaidh! O fosgail suile' do choguis a dh' fhaicinn so, a chum as gu 'n leige' tu dhiot gach earbs' air bith asad fein, as gu 'n teicheadh tu dh' ionnsuidh Chrìosd "airson didein, a chum greim dheanamh air an dochas a chuireadh romhad," Eabh. xi. 18.

V. "Ann ad staid neo-iompaichte, that t-ana-mianna ceann-laidir ga d' chumail a' d' thraill bhochd fo smachd." Gu brath gus a bheil thu air do thoirt fo cheanglaiche ri Dia, tha thu 'na d' sheirbheiseach is 'na d' thraill do 'n pheacadh, Eoin viii. 34, 36. Tit. iii. 3. Rom. vi. 12, 14, 16, 17. Nis cha'n 'eil ain-tighearn air bith ann coimeas do 'n pheacadh. O cia eagalach is graineil an obair gus an cuir e sheirbhisich! Nach cradhadh e cridhe duine bhi faicinn buidheann do thruaghana bochda g' m pianadh 's g' an saracha' fein a' tionail connai' gu iad fein a losga? 'S nach e so 's gna'-obair do uille thraillean a pheacaidh? Anns a cheart àm sa bheil iad aoibhneach le duais na h-eacorach is a' seinn nan sòlas peacach, cha 'n 'eil iad ach a'

carnadh feirg suas dhoibh fein airson an teine shiorruidh, a' cur tuille connai' nam furnais, agus a' deanamh na lasrach ni 's braise le bhi tilgeil ol' innte. Co bheireadh seirbhis do 'n mhaighistir sin aig nach 'eil obair ach traillealachd, is aig nach 'eil duais ach bas siorruidh ! Rom. vi. 23.

Nach bu thruagh an sealladh e-san air an robh seilbh aig *legion* do dheamhain ! Nach cràidheadh e do chridhe bhi ga fhaicinn am measg nan tuama', ga lot fein is ga reubadh ? Marc. v. 5. Is i so do staid-sa, 's i so t-obair ; tha gach aon bhuille dh' ionnsuidh do chridhe, 1 Tim. vi. 10. Tha gun amharus do choguis an dras na cadal, ach 'nuair a ni bas agus breitheanas do dhusgadh, an sin mothaichidh tu goimh agus cradh gach aon do na lotan so.

VI. "Tha furnais dioghaltais shiorruidh air a teasacha' deas fa d' chomhair," Isai. xxx. 33. Tha ifrinn agus leir-sgrìos a' fosgladh am beoil fa d' chomhair, is a' sgaoileadh an gial gu farsuing as a cheile chum do shlugadh, caib. v. 14. ga d' fhaicinn air a bhruaich, is a' feitheamh gus an tuit thu stigh. Ma tha fearg duine "mar bheucaich leomhain," Seanr. xx. 2. "ni 's truime na ghaineamh, caib. xxvii. 3. ciod i corruich Dhe uile-chnmhachdaich ? Ma bha furnais lasrach Nebuchadnesair, 'nuair a chaidh a deanamh seachd uaire ni bu teoithe, cho bras as gu 'n do loisg i iadsan a thainig dlu' dhi chum an triuir chloinne chur innte, Dan. iii. 19, 22. cia anbharr teith amhuinn loisgeach fraoch-feirge 'n Uile-chumhachdaich ! Mal. iv. 1. "Am feud do chridhe fulang, no do lamhan bhi laidir anns an la sam buin mise riut, arsa an Tighearna Dia ?" Esec. xxii. 14. An urradh thu giulan le lasair shiorruidh ? an urradh thu conuidh ghabhail an

teine caitheach ? Isai. xxxiii. 14. O pheacaich ! ma 's duine thu, mur clach gun mhothachadh thu, stad an so, agus beachd-smuainich : smuainich c' ait a bheil thu na d' sheasamh ; direach air bruaich na furnais so, “ Mar is beo an Tigh-hearna, 's mar is beo t-anam, cha 'n 'eil ach ceum eadar thu 's a bhi innte,” 1 Sam. xx. 3. Cha 'n 'eil fios agad 'nuair a luidheas tu san oidhche nach bi thu innte mu 'n tig a mhadainn, is cha 'n 'eil fios agad 'sa mhadainn nach bi thu innte mu 'n tig an oidhche. Am bi thu cho danadh 's gu 'n cuir thu so an neo-bhrìgh ? Am buainich thu ann an staid cho eagalach, mar nach biodh tu idir an cunnart ? Ach ma chuireas tu uait na nithe so, 's gun abair thu “ Cha 'n 'eil gnothach agam-sa ris so ;” seall a ris air a' chaibdeil roimhe so, agus innis da rìreadh, am beil aon sam bith do na comharan a chaidh ainmeacha' 'n sin ri fhaotainn ortsa ? Na druid do shuilean, na meall thu fein ; faic do thruaighe am fad 's a bhios comas agad a bacadh. Smuainich cìod a bhi do dhiobarrach graineil, a d' ghin mhal-luichte, a d' shoitheach feirge, sam bi Dia 'm fad is beo e, a' sior thaomadh amach a chorruidh Rom. ix. 22.

VII. “ Gun iompachadh tha 'n lagh a' dortadh gach aon do bhagraidhean agus do mhallachdan ort,” Gal. iii. 10. Deut. xxviii. O cia uabhasach tairneanach an lagha ! tha e lāsadh teine 's pronnuisc na t-eudann ; tha a bhriathra mar chlaidhean ruisgte, 's mar shaighde geur air an sathadh anns a' chridhe. Tha e gun tamh a' glaodhach dioghaltais, is ag iarraidh *ceartais* : tha e labhairt blair is bais na t-aghaidh. O na phlàighean uabhasach, is na bais eagalach leis a bheil an canan marbhtach so air a luchdachadh ! (leugh

Duet. xxviii. 15, &c.) is tusa mar bhall-amais dìreach fa chomhair na h-urchair. “O dhuine, thoir ort gu d’ dhaighneachd laidir,” Sech. ix. 12. teich o d’ pheacaidh, greas dh’ ionnsuidh na cathair dhìdein agus an naomh-ionaid, Eabh. xiii. 13. eadhon dh’ ionnsuidh an Tighearn Iosa Crìosd; falaich thu fein ann-san, air neo tha thu cailte, gun dochas gu brath ri teasairginn.

VIII. “Tha ’n soisgeul fein a toirt damnaì’ siorruidh mar bhinne ’mach na t-aghaidh, ’s ga cheangal gu daingean air t-anam,” Marc. xvi. 16. Ma dh’ fhanas tu san staid ’s am beil thu gun aithreachas gun iompacha’, biodh fios agad gu ’m beil an soisgeul a’ toirt binne moran ni ’s eagalaiche ’mach na t-aghaidh na tha bristeadh a’ cheud chumhnainte. Is nach eagalach an gnothach an soisgeul fein a bhi seideadh amach bhagraidhean a’ t-aghaidh agus ga d’ dhamnadh? “An Tighearna bhi ’g eigheach a’ t-aghaidh o shliabh Shìoin? Ioel iii. 16. Cluinn briathran eagalach Dhe: “An ti nach creid bithidh e air a dhamna’. Mur dean sibh aithreachas theid sibh uil’ am mugha’, Luc. xiii. 3. Is e so an damna’, gun d’ thainig solus do ’n t-saoghal, agus gu bheil barrachd graidh aig daoine do ’n dorchadas no do ’n t-solus, Eoin iii. 19. an ti nach ’eil a’ creidsinn tha fearg Dhe gabhail conuidh air, Eoin iii. 36. Ma bha ’m focal a labhradh le h-aingle seasmhach, is gu ’n d’ fhuair gach uile bhriseadh agus easumhlachd diol-tuarasdail dlìgheach, cionnas a theid sinne as ma ni sinn dì-mheas air slainte cho mhor? Eabh. ii. 2, 3. An ti rinn tair air lagh Mhaois, bhasaich e gun trocair; cia mor is measa na sin am peanas air am measar e-san toilltinneach a shaltair fo chois Mac Dhe?” Eabh. x. 28, 29.

An co-chur. Agus am beil so gun amharus fìor? an e so gu beachd do chor?—Cha chinn-tiche gu bheil Dia ann, na gur e. Is nach fearr dhuit mata do shuilean fhosgladh agus fhaicinn am fad as a dh'fheudas tu a leigheas, na thu fein a dhalladh agus a chruadhachadh gus am moth-aich thu fa dheire na nithe uabhasach sin nach 'eil thu 'n dras a' creidsinn. Ma tha so uile fìor, ciod is ciall duit a bhi ri moille na leithid do chunnart?

Eisd ciod tha Dia 'g radh; “Nach 'eil eagal agaibh romham-sa, ars an Tighearna, nach 'eil ball-chridh oirbh am lathair?” Ier. v. 22. O dhaoine peacach an cuir sibh an neo-bhrìgh an fhearg a tha ri teachd? Mat. iii. 7. Tha mi cinnteach gu bheil àm a' teachd anns nach meas sibh cho suarach i. Ach ciod so? tha na deamhain a' creidsinn agus a crithneacha', Seum. ii. 19. 's am beil sibhs' air 'ur cruadhachadh ni 's mò na iadsan? An ruith sibh air bile na creige? An cluich sibh aig toll na nathrach? An cuir sibh 'ur lamh ann nead na nathrach nimhe? An danns' sibh air na h'eibhlean gus an loisgear sibh? no 'n dean sibh cluiche ri corruich caithteach, mar gu 'm biodh sibh co-dheas an d' theid no nach d' theid sibh as uaiphe? O cuthach gun a choimeas! Laimh ris so is duine glic fear cuthaich Sholaimh, a thilgeas leusan teine, saighdean agus bàs, is a their “Am beil mi ach ri sugradh is ri fearas-chuideachd?” Seanr. xxvi. 18. Cha 'n 'eil neach sam bith cho mor air boile ris a pheacach thoileil, Luc. xv. 17. a tha mairsinn na staid neo-iompaichte, gun umhail air bith, mar gu 'm biodh a chor gu lan cheart. An duine a ruitheas gu beul an chanain, is a thilgeas anam air falbh an cluiche no 'n spurt, tha e ciallach, suidhichte,

tuigseach, air a choimeas ris an neach sin tha fathasd a' dol air aghaidh na aingidheachd, Salm lxviii. 21. oir "tha e sineadh amach a lamh an aghaidh Dhia, 's ga neartacha' fein an aghaidh an Uile-chumhachdaich: tha e ruith na chomhail eadhon air a mhuineal, air copaibh tiugha a sgeithe," Iob xv. 25, 25. An gliocas a bhi ri sugra' ris an dara bas, no dol le danadas do 'n loch sin tha losgadh le teine 's pronnusc? Taisb. xxi. 8. Ciod a their mi? Cha 'n urra' mi cainnt fhaotainn no coimeas, leis an cuir mi an ceill cuthach oillteil an anama sin tha dol air aghaidh le danadas na pheacaidh.

Duisg, Duisg, Eph. v. 15. O pheacaich! eirich, is gabh gu teicheadh: Cha 'n 'eil ach aon dorus air am feud thu dol as, agus is e sin dorus cumhainn an iompachaidh agus an fhior-aithreachais. Mur pill thu gu neochealgach o t-uile pheacaidh, mur tig thu dh' ionnsuidh Iosa Chriosd, mur gabh thu e-san mar "an Tighearna t-fhireantachdsa," 's mur glais thu maille ris ann an naomhachd is ann an nuadhachd beatha; mar is beo Dia, cha chinntiche gu bheil thu 'n dras an taobh amach do ifrinn, na gu 'm bi thu 'n ceann beagan do laithean 's do dh' oidhchean an taobh astigh dh'i. O socruich do chridhe gu smuaineach' air do staid. Nach airidh do shonas no do thruaighe bhith-bhuan air cail-eigin do smuaineacha'? Gabh ath-shealladh air truaighe na muinntir neo-iompaichte. Mur do labhair an Tighearna leam-sa, na toir feart orm; ach ma 's e da rìreadh focal Dhe gu bheil an truaighe so air do cheann smuainich ciod an cor anns a bheil thu. Am feud duine na cheill fuireach na leithid so do staid, gun na h-uile cabhag na chomas a dheana' gu dol as o leir-sgrios? O dhuine! co

chuir drui'eachd ort, Gal. iii. 1. 'nuair a tha thu comasach air sealltuinn romhad air do chor a thaobh an t-saoghail so, air do chunnart fhaicinn roimh laimh, is air do dhorainn a sheachnadh; ach mu thiomchioll gnothaiche cudthromach na siorruidheachd, tha thu caoin-shuarach agus fuar, mar nach buineadh iad idir dhuit?—Ciod so, an ni faoin dhuitsa buaidhean Dhe bhi air fad leagta ri d' mhilleadh? An urradh thu bhi ceart as eugais 'fhabhair? an urradh thu dol as o laimh, no giulan le chorruch? am beil thu cluinntin a chruthachaidh ag osnaich fodhad, agus ifrinn a' miananaich gu d' shlugadh, 's an saoil thu fathasd gu'm beil do chor gu math? Am beil thu 'n sas ann an spoig an leomhain bheucaich, fo chumhachd a pheacaidh, ann am priosun grain-eil air do chuibhreacha' le anamianna 's ag oibreacha' damnai' dhuit fein; is nach ion duit smuaineachadh air na nithe so? An cuir thu an neo-bhrigh uile uabhasan an lagha, a mhallachdan, a bhagraidhean, is a bhuillean basmhor, mar nach biodh annta ach cluiche cloinne-bige? An dean thu fanaid air ifrinn agus leir-sgrios; no 'n ol thu cupan searbh fraoch-fheirge an Uile-chumhachdaich?

“Crioslaich suas a nis thu fein mar dhuine? feoruichi' mise dhiot, agus thoir dhomh freagairt,” Iob xl. 7. Am beil targaid sam bith agad a ni do dhion o bhuillean do Chruthui'-fhir? An saoil thu gur cuiseagan a shaighde, no gur conna' mosgain a lanna' marbhtach? Am beil thusa cho uaibhreach as gu 'm meas thu gathan mar asbhuan, is gu'n dean thu fanaid air 'nuair a chrathas e a lann? Am beil thu cho saor do eagal as gu 'n dean thu spid air a shaighde cor-rannach; Iob xli. Am beil thu cosmhuil ris an

each a bhreabas an talamh, is a ni aoibhneas na neart, a' dol an comhail nam fear fo'n armaibh? Am beil thu deana' fanaid air eagal, is cho saor do gheilt as nach pill thu air t-ais o chlaidhe Dhe, nuair a tha' shaighde ga 'n crathadh a' t-aghaidh, a shleagh loimreach agus a ghath? Iob xxxix. 21—23. Ach mur dean aon chuid bagradh no gairm an fhocail do dhusga' no do chur fo gheilt, tha mi beachdacha gu 'n dean bas agus breitheanas e. O ciod a ni thu 'nuair thig Dia na chorruich amach a t-aghaidh, 's a dh' fhuilingeas tu na nithe sin a tha thu 'n dras a' leughadh 's a' cluinntin? Ma 's e is 'nuair a chaidh naimhdean Dhaniel a thilgeil an garaidh nan leomhan, iad fein is am mnai is an clann, gu'n d' rinn na leomhain an slugadh 's gach cnaimh dhiu bhriste mu 'n d' rainig iad iochdar na garai', Dan. vi. 24. ciod a thachras dhuitsa 'nuair a thuiteas tu 'n lamhan an De bheo, 's a bhruthas agus a mhion-phronnas e thu 'na chorruich a' d mhuile bloidean?

O mata na dean stri ri Dia? “Dean aithreachas agus bi air t-iompachadh,” 's mar sin cha tig aon ni ort do na nithe so, Isai. lv. 6, 7. “Iarruibhs' an Tighearn am feadh ata e ri fhao-tainn; gairmibh air am feadh ata e 'm fogus: Treigeadh an t-aingidh a shlighe, is an duine eacorach a smuainte? pilleadh e chum an Tighearna 's ni e trocair air, is a chum ar De-ne, oir bheir e maitheanas seachad gu saibhir.”

CAIB. VI.

Anns a bheil Seolanna gu iompachadh.

MARC. x. 17.—“Agus thainig neach na ruith, agus leig se e fein air a ghluinibh dha, agus dh' fheoruch e dheth, A mhaighstir mhaith, ciod a ni mi chum gu sealbhaich mi a bheatha mhairtheanach?

MU'N leugh thu na Seolanna so, tha mi 'g earail ort, seadh, tha mi sparradh ort am fianuis Dhe 's nan aingeal naomha, gu 'n cuir thu romhad an leantuinn (cho fad as a bhios do choguis cinn-teach gu bheil iad freagarach do fhocal De 's do staid t-anama) 's gun iarr thu cuideachadh is beannacha' Dhe chum an deanamh eifeachdach. Agus mar a dh'iarr mis an Tighearna, 's mar a chuir mi mo chomhairle r'a fhocal ciod na seolanna a bheirinn duit-sa, 's amhluidh dh'fheumas tusa na seolanna so ghabhail le suim, le h-urram, agus le run geill a thoirt doibh, mar is airidh focal an De bheo air fhaotainn.

A nis mata thoir aire; Suidhich do chridhe "air na h-uile bhriathra sin mu 'm beil mise toirt fianuis duit air an la 'n diugh; oir cha ni faoin so, tha t-anam ann earbsa ris," Deut. xxxii. 46. Is i so crìoch gach ni chaidh a labhairt gu ruige so, a chum as gu 'n cuireadh iad thu air pilleadh agus air gnathachadh na meadhona sin a dh'orduich Dia chum t-iompachaidh. Cha chuirinn dragh oirbh, is cha "chlaoidhinn roi' an àm sibh," le shealladh thoirt duibh air 'ur truaighe shiorruidh, ach amhain air ghaol as gu 'n tugainn oirbh dol as uaipe. Nam biodh sibh cheana ceangailte 'nur truaighe gun chomas leasachai', bu trèair leigeil leibh, is gun an co'-fhurtachd bronach sin a th' agaibh san t-saoghal so a bhuintuinn uaibh. Ach feudaidd sibh fathasd a bhi sonadh, mur cuir sibh le 'r deoin cul ri meadhona na slainte. Feuch, tha Mise a' cumail an doruis fosgailte dhuibh; eiribh, gabhaibh an ruaig: tha mi cur slighe na beatha roimhibh, gluaisibh innte, is "bithidh sibh beo, agus cha'n fhaigh sibh bas," Deut. xxx. 19. Ier. iv. 16. Is goirt leam a smuaineachadh gu 'n dean sibh sibh

fein a mhurt, is a thilgeil do ifrinn, 'nuair tha Dia 's daoine glaothaich ribh mar a rinn Peadar ann an cuis eile r'a mhaighistir, "Caomhainn thu fein."

Eisd mata, O pheacaich! is mar bu mhath leat bhi air t-iompachadh 's air do shabhaladh, lean gu curamach na seolanna so tha thu dol a dh' fhaotainn.

Seola' I. Dean thu fein cinnteach nach feud thu gu brath dol do neamh anns an staid neo-iompaichte sin sam beil thu. "An urradh neach air bith eil' ach Criosd do shabhala'? is tha esan ag innseadh dhuit nach sabhail e gu brath thu, mur bi thu air t-athghintean agus air t-iompachadh, Mat. xviii. 3. Eoin iii. 3. Nach esan aig a bheil iuchraiche neimh? is am feud thusa faotainn astigh gun a chomas? Oir cha toir e-san comas do neach air bith dol astigh gun bhi air atharrachadh, air iompachadh, air ath-nuadhachadh.

Seola' II. Dean dicheall air sealladh ceart agus geur-mhothacha' fhaotainn air do pheacaidh." Gus am bi daoine sgith agus tromluchdaichte, air am biorradh nan cridhe, 's tinn leis a pheaca', cha tig iad dh' ionnsuidh Chriosd, na shlighe fein, a dh' fhaotainn fois is leighis; agus cha mho dh' fheoruicheas iad le suim, "Ciod a ni sin?" Mat. xi. 28. Gniomh. ii. 37.; Mat. ix. 12. Is eigin doibh iad fein a mheas nan daoine marbha mu 'n tig iad dh' ionnsuidh Chriosd a dh' fhaotainn beatha, Eoin v. 40. Oidheirpich air an aobhar sin do pheacaidh air fad a chur an ordugh fa d' chomhair; na biodh eagal ort am faicinn, is deanadh do spiorad sgruda' geur gam faotainn amach, Salm lxxvii. 6. Rannsuich do chridhe 's do chaithe-beatha;

mion-cheasnuich thu fein agus t-uile shlighe, Salm cxix. 59. chum as gu faic thu gu soilleir do staid. Iar comhnadh Spioraid De, (agus mothacha' air do dhoille fein) oir is i obair-san gu h-araid do pheacaidh leigeadh ris duit, Eoin xvi. 8. Sgaoil an t-iomlan an lathair do choguis, gus an guil do chridhe 's do shuilean. Na sguir a dheanamh stri ri Dia 's ri t-ànam fein, gus an eigin duit glaothaich amach o iochdar do chridhe mar a rinn fear-coimhead a phriosuin, "Ciod a ni mi chum 's gu sabhalar mi? Gniomh. xvi. 30. Chum na criche so.

"Smuainich air lionmhoireachd do pheacaidh." Dh' fhailnich cridhe Dhaibhidh 'nuair a smuainich e air so, 's a thug e fainear gu'n robh a pheacai' ni bu lionmhoire na falt a chinn, Salm xl. 12. Thug so air ath-chuinge chur suas airson lionmhoireachd trocaire chaomha' Dhe, Salm li. 1. Cha 'n 'eil a chairbhinn mharbh ni 's graineile le cnuinhean gluasadach na tha 'n t-anam minnaomha le anamianna salach. Tha 'n ceann, an cridhe, na suilean is am beul, gu h-iomlan lan diu. Seall air t-ais; ciod an t-aite, no ciod an t-àm anns nach robh thu ri peaca'? Seall astigh; ciod an ceatfa anama no cuirp a th' agad nach 'eil air a phuinseanacha' le peacadh! Ciod an dleasnas a rinn thu riabh nach robh cuid do 'n phuinsean so air a mheasga' leis? O, cia anmhor a nis na fiacha' am beil thu, an deigh bhi ga mheudacha' gach mionaid do d' bheatha, 's gun a pheighin bu lugha dheth riabh air a dhìoladh; is gun chomas agad an dras cuideachd a bheag a dhìoladh dheth? Seall air truaill' eachd do naduir; seall air mi-ghnathacha do bheatha. Cuimhnich do pheacai' dearmaid, do pheacai' deanadais, peacai do smuainte, do bhriathra, 's

do ghluiomhara, peacai' t-oige, agus t-aoise. Na bi cosmhuil ri aon a chaidh troimh a mhaoin, is air am beil 'eagal dol a rannsachadh a leabhar cunntais. Leugh teistias do choguis gu curamach; feumaidh, na leabhraiche so bhi, luath no mall, air am fosgladh, Taisb. xx. 12.

“Smuainich air gach ni tha 'g an-tromachadh do pheacai', gur iad naimhdean De, do bheatha, is naimhdean beatha t-anama; seadh, agus naimhde coitcheann a chinne-daoine uile.” Cionnus a tha Daibhidh, Esra, Daniel, agus an Leibhitich ag an-tromachadh am peacaidh, o 'n eas-onoir do Dhia, 's o 'n ea-coir ata iad a' deanamh d'a lagh, d'a throcair, is do gach rabhadh a thug e seachad nan aghaidh? Neh. ix. Dan. ix. Esra ix. O, 'n cron a rinn am peacadh san t-saoghal! Se so an namhaid a thug asteach am bas, a spull is a thraillich an cinne-daoine, a chuidich an t-aibhisteir, is a chladhaich ifrinn, Rom. v. 12.; 2 Pead. iii. 4.; Eoin viii. 34. Is e so an namhaid tha cur an t-saoghail thar a cheile, tha cur ea-sith eadar an duine 's na creatairean, eadar duine 's duine, seadh eadar duine 's e fein? a' cur a chuirp an aghaidh an anama, na toil an aghaidh an reusain, na h-anamiann an aghaidh na coguis; seadh, ni 's measa na so air fad, a' cur naimhdeas eadar Dia agus an duine, le bhi fagail a pheacaich araon fuathach le Dia agus fuathach uime, Sech. ix. 8. O dhuine! cionnus a dh' fheudas am peacadh bhi cho faoin a' d' shuilean? Is e so an namhaid a dhoirt fuil Mhic De; a reic e, a rinn fanaid air, a sgiurs e, a thilg sileadh na eudann, a lot a lamhan, a reub a thaobh, a bhruth 'anam, a bhris a chorp, is nach do sguir ga chradh gus 'n do cheangail, gus 'n do dhit, gus 'n do thairn'ich, gus 'n do cheus, agus gus 'n

do chuir e gu naire follais e, Isai. liii. 4—6. So am puinnsean nimheil sin, a tha cho laidir is gu 'n d' rinn aon bhraon deth (a thuit air freamh a chinne daoine) an sliochd air fad a mhilleadh, Rom. v. 18, 19. So am mort-fhear fuilteach sin a mharbh na faidhean, a loisg na fianuisean, a chuir gu bas na h-abstoil, na prìomh-athraiche, 's na h-uile rìghrean agus uachdarain. Is e so a sgrios bailtean a shluig rioghachdan, is a chuir crìoch air moran chinneach. Cìod air bith an ionstrumaint, is e 'm peacadh bha do ghnath ris a mhilleadh, Rom. vi. 23. Am beil thu fathasd a saòilsinn gur nì faoin e? Nam biodh Adhamh is a shliochd air fad air an togail as an uaighean, is an cuirp air an carnadh suas ri neamh, is gu'n rannsuicheadh 'mach cìod am mort-fhear an-ìochdmhor a bha ciontach anns na bha an so do fhuil? gheibhte mach gu 'n robh an cionta gu h-ìomlan ann an sgeith a pheacaidh. Smuainich air nadur a pheacaidh gus am bi eagal agus grain aig do chridhe dha; agus smuainich air uamharrachd agus an-tromachadh gach aon do d' pheacaidh fein: mar tha iad an aghaidh gach rabhaidh a fhuair thu o Dhia, an aghaidh t-ath-chuinge fein, an aghaidh trocair, an aghaidh cronuchaidh, an aghaidh soluis, an aghaidh graidh, an aghaidh do bhriathran fein do gheallaidhean, do bhoidean, agus do chumhnantan, &c. Agair do chridhe gu teann airson na nithe so, gus an gabh e naire dheth fein, is an treig e gach barail fhaoin a th' aige air fhìreantachd fein; Ezra ix. 6.

“Smuainich air toillteannas a pheacaidh.” Tha e glaothaich suas ri neamh; tha e 'g iarruidh dìoghaltais, Gen. xviii. 21. Is e 'dhiol tuarasdail bas agus damnadh; tha e tarruing

mallachd Dhe air an anam is air a chorp, Gal. iii. 10.; Deut. xxviii. Tha 'n aon is suaraiche do d' bhriathra no do d' smuainte peacach ga d' fhagail buailteach do fheirg is do chorruich shiorruidh an De uile-chumnachdaich, Rom. ii. 8, 9.; Mat. xii. 36. O mata cia an-bharr an tuallach feirge, cia anbharr an cudrom mhallachd, is an t-ionmhas dioghaltais a tha na milte do mhilltean peacaidh a chuir thu an gninnmh a' toill tinn Rom. ii. 5. Seum. v. 3. O, guidheam ort' thoir breith ort fein, mu 'n toir Dia breitheanas ort, 1 Cor. ix. 31.

“Smuainich air sailchead agus air graineil-eachd a pheacaidh.” Tha e duaichnidh mar if-rinn; fìor iomhaigh agus coslas an Aibhisteir air a tharruing air anam, I Eoin iii. 8, 10. Chuir-eadh e barrachd oilt ort thu fein fhacinn ann an graineileachd do naduir na ged fhaiceadh tu 'n t-Aibhisteir. Cha 'n 'eil otrach air bhith cho salach, cha 'n 'eil cairbhinn cho breun, no plaigh no loibhre sam bith cho oillteil ris a pheacadh, anns a bheil thusa ga d' aornagaich fein, is ga d' fhagail ni 's graineile le Dia na dh' fheudas ni air bith sa' chruthachadh bhi leatsa, Iob xv. 15, 16.—An gabhadh tu losgann a' t-uchd? an tugadh tu speis d'i? feuch, ni 's graineile na tha sin duitsa, tha thusa do naomhachd fhiorghlain De, Mat. xxiii. 33. gus am beil thu air do ghlanadh le fuil Iosa, is le cumhadh grais na n-ath-ghineamhuinn.

“Os ceann na h-uile peacadh, thoir aire shonraichte do 'n dithis so; peachda gin, no truaill' eachd naduir, agus am peachda sin anns an usa leat tuiteam.” 1. Truaill'eachd naduir. Is diomhain a bhi gearra' nam meanglan mur d' theid an fhreamh a spionadh à bun. Is diomh-

ain a bhi taomadh an t-struthainn mur teid cosg chur air an tobar. Rachadh t-aithreachas (mar a rinn aithreachas Dhaibhidh) gu ruig freamh a pheacaidh, Salm li. 5. Cha tig an cridhe 'm feasd gu staid cheart gus am bi lan-mhothach' aig air uahamharrachd a pheacaidh ghin. Air so socruich do chridhe; 's e so tha gad dheana' mall gus na h-uile ni math, agus so-aomaidh gus na h-uile do-bheart. Rom. vii. 15. 'S e so tha sgaoile claon-bhreith, dorchadais, uabhair agus mi-chreideimh air feadh t-inntin; naimhdeas, neo-shuidheachas, aindeoineachd air feadh do thoile; mi-mhothachadh, mairbhead, neo-dhilsead air feadh do choguis; agus laisge 's di-chuimhn air do mheodhair. Is e so, an aon fhocal, a chuir gach aon chuibhle do t-anam as a riaghailt, is a rinn e, 'n aite bhi na ionad conuidh aig naomhachd, na thorr aingidheachd is na ifrinn pheacaich, Seum. iii. 6. Is e so a shalaich, a thruaill, agus a thug mi-bhuil as do bhallaibh: a thionndaidh iad gu bhi nan ionstrumainte do eas-ionracas, agus nan seirbhisich do 'n pheacadh, Rom. vi. 19. Is e so a lion an ceann le innleachdan saoghalta agus truailidh, Mic. ii. 1. an lamh le ea-ceairt, Isai. i. 15. an t-suil le sannt is macnus, 2 Pead. ii. 14. agus an teanga le puinnsean nimheil, Seum. iii. 8. 'S e dh' fhosgail a' chluas gu breugan, miodal agus coradh salach, is a dhruid i 'n aghaidh teagaisg na beatha, Sech. vii. 11, 12. Is e dh' fhag do chridhe na ionad deilbh aimhleis, na thorr aingidheachd, Mat. xv. 19. air chor as gu bheil e gun tamh 'a bruchdadh amach uile, 2 Pead. ii. 14. cho nadurra is cho bitheant' is a chuireas tobar amach uisge, Ier. vi. 7. no thilgeas an fhairge suas a salchar, Isai. lvii. 20. Agus am beil thu fathast

toilichte leat fein, is a saòilsinn gu bheil do chridhe ceart; O, na sguir gu brath a smuaineachadh air do thruaill'eachd nadurra gus an caoidh thu, cosmhuil ri Ephraim, do staid, Ier. xxxi. 18. is am buail thú air t-uchd le naire 's le bron, mar a rinn am Publicanach, Luc. xviii. 13 a' gabhail grain diot fein mar rinn Iob, is a' deanamh aithreachais ann an duslach agus an luathre. Iob. xlii. 2.

2, "Smuainich air a pheachda sin do'm beil thu 'm bitheantas buailteach, agus anns an usa na cheile leat tuiteam?" faigh amach na h-uile ni tha ga 'n an-tromachadh: 's leig ris do d' chridhe gach aon bhagradh thug Dia na aghaidh. Fograidh aithreachas air falbh gach aon pheacadh, ach gu sonraichte ruaigidh e 'n leannan peacaidh d' am bi barrachd speis againn, is bheir e oidheirp thar gach ni air cur as da, Salm xviii. 23. O, dean dicheall air a pheacadh so dheanamh fuathach do t-anam, agus dublaich t-fhaicill agus t-oidheirp na aghaidh, a chion gur e so tha toirt na h-easonoir is mò do Dhia, 's ga d' chuir fein sa chunnart is mo cuideachd.

Seola III. "Thoir oidheirp do ghnath air geur-mhothachadh bhi aig do chridhe air do thruaighe." Leugh a ris agus a ris an caibdeil air thoiseach air so, agus dean mar gu 'm b' ann a sgriobhadh air do chridhe. O, beachdaich air do thruaighe gus an glaoth do chridhe 'mach airson Chrìosd, cho durachdach as a dheanadh duine bhiodh ga bhathadh airson teasairginn. Is eigin do dhaoine an cunnart fhaicinn, agus an tinneas is an truaigh a mhothachadh, air neo is leigh gu 'n mheas nan suilean Crìosd, Mat. ix. 12. 'Nuair a bhios an ciontach air a ruagadh le dioghaltair fala 's ann an si a ni e dian-cha-

bhag gu cathair na didein. Is eigin do dhaoine bhi air an toirt a dh'aindeoin dh'ionusuidh Chrìosd, air neo cha treig iad an ionracas fein, is cha tig iad. 'S ann le fìor-eigin agus airc a bha am mac struidheil air aontachadh gu pileadh, Luc. xv. 16, 17. Am fad as a shaoileas Laodicea i fein a bhi beartach agus saibhir, is gun fheum air aon ni, cha 'n 'eil saod orra math a dheanamh: is eigin d'i bhi lan-mhothachail gu bheil i truagh, agus dall, agus bochd, agus lomnochd, mu'n gabh i os laimh teachd dh' ionnsuidh Chrìosd airson òir, agus eudaich, agus sabh-shulg'a leighas, Taisb. iii. 17, 28. Air an aobhar sin cum suilean do choguis fosgailt' a dh' fhaicinn do thruaighe cho soilleir, is cho an-mhor as a dh' fheudas tu. Na tugadh uabhas air bith ort do shuilean a dhruideadh air an t-sealladh. Is fearr dhuit an truaighe tha feitheamh riut fhaicinn an dras na mothacha' na dheigh so.

Seola IV. "Cum do ghnath ann ad aire nach 'eil neart no innleachd air bith agad air thu fein a shabhaladh." Na smuainich gu brath gu 'n dean t'urnuigh, do leugh'a', t'eisdeachd, t'aidmheil agus do leasachadh, air chor air bith do leigheas. Feumaidh tu na nithe so ghnathachadh gu curamach, ach tha thu cailte mur d' theid thu ni 's faide, Rom. x. 3. Ma leigeas tu do thaic ri ni air bith ach Crìosd, dh' fhalbh thu, Gniomh. iv. 12. Is eigin duit cul a chur ri d' ghliocas fein, ri t'fhireantachd fein, ri 'd neart fein, agus thu fein a thilgeil gu h-iomlan air Crìosd mar a thilgeas snamhaich e fein air an uisge, air neo cha 'n fheud thu bhi air do thearnadh. Am fad as a bhios earbs' aig daoine asda fein, agus as an deadh oibre, cha tig iad air mhodh slainteil dh' ionnsuidh Chrìosd, Luc. xviii. 9. Phil. iii. 3. Is

eigin duit fhaicinn nach 'eil na do bhuannachd ach calldach agus aolach, nach 'eil a' d' neartach anmhuinneachd, 's a' t'fhireantachd ach otrach agus broineaga' mu 'm feud co-cheangal teann air bith bhi eadar thu fein agus Crìosd, Phil. iii. 7, 8, 9. 2 Cor. iii. 5. Isai. lxiv. 6. An urradh a choluin mharbh cuibhreachan a bhais fhuasgladh, 's a h-eudach-mairbh a chrathadh dhith? an sin feudaiddh thusa thu fein a leigheas, a tha marbh am peacadh 's ann eas-aontas, gun chomas air bith air aon seirbhis thaitneach a thoirt do d' Chruthai'-fhear anns an staid sin, Rom. viii. 8. Eabh. xi. 6. Air an aobhar sin 'nuair a theid thu gu urnuigh, gu smuaineach, no dleasnas air bith eile gus a bheil thu air do sheoladh, imich amach asad fein, is leig do thaic ri co'nadh an spioraid, a' cuimhneachadh nach feud thu, ann ad neart fein, ni air bith a dheanamh bhios taitneach le Dia. Gidheadh na dearmad uair air bith do dhleasnas agus do dhicheall fein. Luidh aig an tobar, agus feith ris an Spiorad 'na shlighe fein. 'Nuair a bha 'n caillteanach a leughadh 's ann an sin a chuir an Spiorad naomh Philip d'a ionnsuidh, Gniomh. viii. 28, 29. 'Nuair a bha na deisciobuil ri urnuigh, caib. iv. 31. 'nuair a bha Cornelius agus a chairdean ag eiseachd, caib. x. 44. 's ann an sin a thuirling an Spiorad naomh orra 's a lion e air fad iad. Oidheirpich thu fein thoirt suas do Chrìosd; gnath-oidheirpich urnuigh agus smuaineach; oidheirpich so a dheanamh cho math agus is urradh thu, mile agus mile uair; is nuair a bhios tu ri dicheall air do dhleasnas a choilionadh cho math as a dh' fheudas tu; thig Spiorad an Tighearn ort, agus cuidichidh e leat an ni sin a dheanamh nach 'eil thu air chor air bith murrach air a dheana' le d' neart fein, Seanr. i. 23.

Seola V. “ Air ball cur cul ri t-uile pheacaidh.” Ma bheir thu suas thu fein do chleachdadh aon pheacaidh tha thu caillte, Rom. vi. 17. Is diomhain duit suil a bhi agad ri beatha o Chriosd ni 's lugha na threigeas tu aingidheachd, 2 Tim. ii. 19. Treig do pheacaidh air neo cha 'n fhaigh thu trocair, Seanr. xxviii. 13. Mur bi thu air t-fhuasgladh o d' pheacaidh cha 'n fheud thu bhi air do cheangal ri Criosd. Nam bu mhath leat solas fhaotainn air neamh, na gleidh Delilah ni 's faide na d' uchd. Is eigin duit do pheacaidh a threigsinn no t'anam a chall; ma choigleas tu urrad as aon pheacadh, bi cinnteach nach coigil Dia thusa. Na toisich ri leth-sgeul air bith a ghabhail; an dara cuid is eigin do d' pheacaidh basachadh, no 's eigin duitsa basachadh air an son, Salm lxviii. 21. Ma cheadaicheas tu dhuit fein ach aon pheaca', cia suarach, cia diomhair air bith e, ge do thagair thu eigin, is ge d' robh mile lethsgheul agad air a shon, is eigin do bheatha t-anama dioladh airson beath' a pheacaidh sin; Esec. xviii. 21. agus baralaich fein mur bi e tuille 's daor air a cheannach?

O pheacaich! eisd agus thoir fairear: Ma threigeas tu do pheacai', bheir Dia dhuit a Mhac. Is nach math a mhalairt so? Tha mis' a' toirt fianuis duit air an la so, ma bhasaicheas tu, nach e chionn Slanui'-fhear a bhi air a dheasachadh, 's beatha air a tairgse dhuit is coireach ris, ach a chionn gu 'n do roighnich thu (leis na h-Iudhaich) mort-fhear air thoiseach air Slanui'-fhear, peaca' air thoiseach air Criosd; is gu 'n tug thu barrachd speis do dhorchadas na do sholus, Eoin iii. 19. Rannsuich mata do chridhe le coinneal, mar a rinn na h-Iudhaich an tighean roimh 'n chaisg airson laibhinn: dean dicheall air do pheac-

caidh fhaotainn amach: imich do d' sheomar uaigneis agus cnuasaich do shlighe:—Ciod an tole a bha mi gnathacha? Ciod an dleasnas a thaobh Dhia air an robh mi deanamh dearmaid? Ciod am peaca' san robh mi cionntach an ag-haidh mo choimhearsnaich?—Buail a nis mata na gathan ann an cridhe do pheacaidh amhlui' mar bhuin Ioab ri Absalom 2 Sam. xviii. 14.

Na seas air chor air bith ag amharc air do pheacadh, no ga thionnda mar ghreim milis fo d' theangaidh, Iob xx. 12. ach tilg amach e mar phuinnsean le fuath agus le h-eagal. Och! ciod a bhuannachd a bheir do pheacai' dhuit gu 'm biodh e cho cruaidh leat an cuiteacha'? ni iad miodal riut, ach marbhaidh iad thu; ni iad gair' a' t'eudann, ach gearraidh iad do sgornan; ruisgidh iad claidhe' Dhe a' t-aghaidh, is tairngidh iad corruich an Uile-chumhachdaich air do cheann. Fosglaidh iad ifrinn air do shon, is carnaidh iad conna' suas innte chum do losgadh. Feuch a chrìoch a dheasaich iad fa 'd chomhair; O buin riu mar a bhuineadh ri Haman; thoir an sgrios sin orra fein, a' b'aill leosan a thoirt ortsa' uait iad, ceus iad, is biodh Criosd amhain na Thighearn ort.

Seola VI. “Dean roghain sholeinntean agus shiorruidh do Dhia, mar do phorsan agus mar do shonas;” Deut. xxvi. 17. Leis gach uil' aoradh agus urram a'd' chomas aidich an Tighearna mar do Dhia. Cuir an saoghal le a ghloir, le onoir, le sholas agus le inbhe air an dara laimh; agus cuir Dia, le uile shochoire is le uile bhuidhean air an laimh eile; 's feuch gu 'n dean thu gu ciallach suidhichte do roghain, Iosh. xxiv. 15. Gabh t-fhois amhain an Dia, vi. 68. suidh sìos fo a sgaile, Caint. ii. 3. tionndaidh a gheallana agus a

bhuaidhean a mheigh an aghaidh an t-saoghail gu h-ìomlan. Socruich air do chridhe gur leoir am porsan dhuitsa Dia; 's nach feud thu bhi truagh am fad as a bhios e-san agad. Gabh e mar do sgiath, agus mar do dhuais anbharr mor. Is fearr dhuitsa Dia na aonar na 'n saoghal gu h-ìomlan; is air an aobhar sin dean thu fein lanthoilichte leis. Roighnicheadh daoine eile urram agus inbhe 'n t-saoghail, ach iarr thusa do shonas ann an gean-math Dhe, 's ann an dealradh a ghnuis a bhi air a thogail air t-anam, Salm iv. 6, 7.

A pheacaich thruaigh! chlaon thu o Dhia, agus bhrosnuich thu a chorruich is a chumhachd na t-aghaidh; gidheadh biodh fios agad, a thaobh ro-mheud saibhreis a ghrais gu bheil e tairgse bhi na Dhia dhuit ann an Crìosd, 2 Cor. vi. 17, 18. Ciod mata tha thu 'g radh ris so? An aill leat an Tighearn a bhi na Dhia dhuit? Ma 's aill, thig d'a ionnsuidh trid Chrìosd agus gheibh thu e, Eoin xiv. 6. cuir cul ris gach solas, prodhaid, agus cliu peacach d'am beil thu striochda, 1 Thess. i. 9. tilg iad so as an cathair agus cuir gloir Dhe suas ann ad chridhe nan aite. Thoir dha, mar is cubhaidh do Dhia fhaotainn, an t-ait is urramaiche ann ad aigne, ann ad mheas, ann ad run, oir cha 'n fhuiling e ni sam bith a chur an coimeas ris. Rom. i. 24. Salm lxxiii. 25.

Seola VII. "Gabh ris an Tighearn Iosa, na uile oifigibh, le uile mhi-ghoireas, mar do Thighearna-sa 's mar do "Shlanui'-fhear." Air na cumhnantan so amhain tha Crìosd ri fhaotainn. A pheacaich, rinn thu thu fein a sgrios gu buileach; tha thu bait' ann an doimhne truaighe, as nach 'eil thu comasach air thu fein a theasairginn; ach tha Iosa Crìosd comasach agus ullamh gu cuideacha' leat, is gu saor ga thairgse' fein

duit, Eabh. vii. 25. Eoin iii. 36. Cia lionar air bith do pheacaidh, air meud an uamharrachd, no air fhad 's gan robh iad a' cur dragh ort, gidheadh tha maitheanas agus slaint' agad gu cinn-teach ri fhaotainn, mur cuir thu gu h-amaideach cul ris an tairgse so tha mis' an ainm Dhe toirt seachad dhuit. Tha 'n Tighearn losa ag iar-rui' ort sealltuin airsan is a bhi air do shabhala', Isai. xlv. 22. "teachd d'a ionnsuidh-san, is nach cuir e air chor air bith cul riut," Eoin vi. 37. seadh, tha e guidhe' ort a bhi reidh ris, 2 Cor. v. 20. Tha e glaothaich anns na sraidean, tha e bualadh aig do dhorus, a' furail ort gabhail ris agus do bheatha a chaitheadh maille ris Seanr. i. 20. Taisb. iii 20. Ma bhasaicheas tu, is ann a chionn nach b'aill leat teachd d'a ionnsuidh-san airson beatha, Eoin v. 40.

A nis gabh an Slanui'-fhear so th' air a thairgse dhuit, is tha thu air do dheanamh suas gu siorruidh; a nis thoir do thoil suas da, is cha 'n urradh an saoghal gu h-iomlan 'ur sgairachdainn. Na seas amach airson gu bheil thu neo-airdh; tha mis' ag innse' dhuit nach 'eil ni san t-saoghal is urra' do sgrios mur 'eil thu neo-thoileach. Labhair mata; am beil thu deonach bhi air do cheangal ri Crìosd? am beil thu toileach gabhail leis anns gach aon daimh agus dreuchd, mar do Rìgh, mar do Shagairt, agus mar t'Fhaidh? An aill leat e cuideachd leis gach uile mhighoireas agus dochair a dh'fheudas a bhi na dheigh? Nà gabh Crìosd le buille-tuairmeis; ach suidh sios an toiseach, agus cunnt an cosdus. Am beil thu toileach gach ni th' agad a thilge' sios aig a chasan? am beil thu toileach dol troi' gach aon chunnart air a shon agus maille ris? am beil thu toileach do chrannchur a bhi maille ris, ciod air bhith

a thachras? am beil thu toileach “thu fein aich-eadh, do chrann-ceusaidh thogail, agus e san a leantuinn? Am beil thu toileach gu suidhichte, gu saor, agus gu daingean dlu-leantuinn ris anns na h-uile staid, agus anns an h-uile àm; Ma ’s e ’s gu bheil, m’ anams’ airson t-anam-sa, nach d’ theid thu gu siorruidh am mugha, ach gu bheil thu air t-aiseag o bhas gu beatha, Eoin iii. 16. So a chuis ris a bheil do slainte gu h-araid an earbsa, thu bhi ann an cumhnanta daingean mar so ri Iosa Criosd; agus air an aobhar sin ma tha gradh agad dhuit fein, feuch gu ’m bi thu dileas do Dhia agus do t-anam fein sa ghnothach so.

Seola VIII. “Thoir suas t-uile chumhachd, t-uile cheatfaidh, is thu fein gu h-iomlan dhasan.” Cosmhuil riusan a “Thug eadhon iad fein do ’n Tighearna,” 2 Cor. viii. 5. “Thugaibh ’ur cuirp nam “beo-iobairt suas do Dhia,” Rom. xii. 1. Tha ’n Tighearn ag iarraidh, cha ’n e ’ur cuid, ach sibh fein. Air an aobhar sin thoir suas dhasan do chorp le uile bhallaibh, agus t-anam le uile cheatfaidh, a chum as gu ’m biodh e san air a ghlorachadh ann ad chorp agus ann ad spiorad, oir buinidh iad araon dhasan, 1 Cor. vi. 20.

A ris: is eigin duit gach ni bhuineas duit san t-saoghal a thoirt suas dasan. Ma ghleidheas tu ni sam bith air ais o Chrìosd, ni sin do mhilleadh, Luc. xiv. 33. Mur treig thu na h-uile nithe (an run is an deasacha’ do chridhe) cha ’n fheud thu bhi d’ dheisciobul dhasan. Is eigin duit fuath thoirt do t’athair agus do d’ mhathair, agus do d’ bheatha fein cuideachd, ann an coimeas risan, agus cho fad as a sheasas iad na aghaidh, Mat. x. 37. Luc. xiv. 26, &c. Ann an aon fhocal, is eigin duit *thu fein thoirt suas da*, ’s gach ni tha agad, gun a bheag a chumail air ais, air neo cha ’n fheud thu cuid sam bith a bhi agad annsan.

Seola IX. “Dean roghainn do lagh is do aith-eanta Chriosd mar riaghailt do smuainte, do bhriathra, is do ghnìomhara,” Salm cxix. 30. ‘S i so roghainn gach neach a bhios air fhior-iompachadh : ach an so, feumaidh tu na trì nithe so thoirt fainear.

1. “Is eigin duit an roighneachadh air fad.” Cha ’n fheud thu gu brath dol do neamh le bhi toirt umhlachd amhain do chuid diu’ : leugh Salm cxix. 6, 128, 160. Esec. xviii. 21. Na saoileadh neach air bith gur leoir a chuid is ea-truime, ’s is usa dheana’ do aitheanta Dhe thoirt fainear, is na dleasnais sin tha draghail, no cosdail, no mithaitneach le ’r nadur a leigeadh seachad. Feu-maidh tu an t-iomlan diu’ ghabhail, air neo gun bheag idir. An duine a bhios air fhior iompachadh, ge d’ robh an fhaicill is mò air mu na dleasnais is cudthromiche, gidheadh tha suim aig a choguis cuideachd do na peacaidh is lugha, ’s do gach aon dleasnas, Salm cxix. 6, 113. Mat. xxiii. 23.

2. Cha ’n e a mhain gu feum thu ’n coimhead gu h-iomlan, ach mar an ceudna “anns gach aon àm ;” an docair is an socair ; am fliuch is an tioram. Tha ’m fìor-iompachan tulchuisseach na shlighe, seasaidh e daingean aig a roghainn, cha tionndaidh e chul’aobh ris a ghaoith, is cha ghabh e cleachduinn an t-saoghail air son a chreideimh. “Ghreimich mi ri d’ theistear ; coimheadaidh mi do reachd gu brath gu crìch mo shaoghail. Ghabh mi t-aith-eanta mar ’m oighreachd gu sìorruidh ; bheir mi do ghnath fainear do statuisear,” Salm cxix. 31, 33, 44, 111, 117. A nis cha ’n ann gu faoin a dh’ fheumas tu so a chuir romhad, ach gu suidhichte ’s gu daingean. Thuirt am mac eas-umhail “Theid mi, Thighearna,” ach cha dea

chaidh e, Mat. xxi. 30. Bu mhath a gheall iadsan a thubhairt, “Gach ni labhras an Tigh-earn ar Dia riutsa, ni sinne e.” Agus theagamh gu ’n robh an run a reir an aidmheil : ach ’nuair a thainig a chuis gu ait a deuchainn, bha e soilleir nach robh an cridhe togarrach gu dheanamh mar a gheall iad, Deut. v. 27, 29.

3. “Thoir fainear na dleasnais araid sin is mo tha ’n aghaidh do chridhe, ’s na peacaidh araid sin d’ am mò do speis ; agus feuch am beil do chridhe leagta ris a cheud chuid a dheanamh, ’s a chuid eil’ a sheachnadh.” Ciod tha thu ’g radh ri d’ leannan peacaidh ; ri d’ pheaca’ prodhai-teach ? Ciod tha thu ’g radh ri dleasnais chosdail, chunnartach, agus shearbh do d’ nadur ? Mu tha thu stad an so, is nach ’eil thu cur romhad, le gras Dhe, an fheoil aicheadh is dol air t-aghaidh, tha do chridhe fathasd mi-fhallain agus cealgach, Salm xviii. 23. agus cxix. 6.

Seola’ X. “Thoir faicill nach cuir thu dail ann ad iompachadh, ’s gu ’n cuir thu mu thiom-chioll gu grad agus durachdach.” “Rinn mi deifir, is cha d’ rinn mi moille,” arsa Daibhidh, Salm cxix. 60. Cuimhnich le ball-chrith air staid nan oighean amaideach nach d’ thainig gus an robh dorus na trocair air a dhruideadh, Mat. xxv. 11. agus air Felics a chuir Pol air falbh gu àm eile, nach deachaidh riamh a dheonachadh dha, Gniomh. xxvi. 25. O thig a stigh, am feadh a theirear ris *an diugh*, eagal gu ’m bi na nithe sin a bhuineas do d’ shith air am falach gu siorruidh o d’ shuilean.” An dras tha trocair a’ suirdh-eadh ort ; an dras tha Criosd a’ feitheamh gu bhi grasmhor dhuit, agus Spiorad Dhe ri stri’ riut : an dras tha coguis ga d’ bhrosnachadh ; an dras tha am marga’ fosgailte ’s feudaidd tu ola fhaot-

ainn ri cheannach : an dras tha Criosd air a chur gu saor ann ad thairgse. O grad dhean greim air cuire na trocair. O ! gabh ris an dras nam b' aill leat a dheana' gu sìorruidh. Ma chuireas tu cul ris a chuire so, feudai' Dia mionnacha' na fhearg nach blais thu gu brath d' a shuipeir, Luc. xiv. 24.

Seola' XI. “ Feith gu coinneasach air an fhocal, mar mheadhon t-iompachaidh,” Seum. i. 18. 19. ; 1 Cor. iv. 15. Feith, tha mi 'g radh, cha 'n ann amhain gu bitheant', ach gu coinneasach ; le togradh, run, dochas agus fiughair gu 'm bi thu air t-iompachadh leis. Do gach aon searmoin bu choir dhuit dol le leithid so do smuainte ; “ O, tha dochas agam gu 'n d' thig Dia nis asteach ; tha dochas agam gur e 'n diugh an t-àm, gur e so an duine leis an toir Dia dhathigh mi.” 'Nuair tha thu teachd dh' ionnsuidh 'or-duighean, tog do chridhe suas mar so ri Dia ; “ A Thighearna, gu ma h-i so an t-sabaid, gu ma h-e so an t-àm sam faigh mise gras gu m' ath-nuadhachadh. O biodh e air a radh, gu 'n robh air an la so neach air a bhreith dhuitsa !”

Seola' XII. “ Aontaich leis an Spiorad san uair an toisich e ri oibreachadh air do chridhe.” 'Nuair a thoisicheas e ri d' pheacaidh is ri d' staid a leigeadh ris duit, O feuch nach caisg thu e ; ach oibrich maille ris, agus guidh air Dia an geur-mhothacha' so thoirt air aghaidh a chum iompachaidh. “ Na mùch an Spiorad,” 1 Thes. v. 29. *Na cuir doilghios* air bith, no bacadh air. Feuch nach caisg thu oibreacha' no gheur-mhothachadh, le droch cuideachd no le damhair ghnothaiche saoghalta. 'Nuair a mhothaicheas tu trioblaid air bith ort fein air son peacaidh, no eagal air bith mu thiomchioll do staid shìorruidh,

guidh air Dia nach dealaich iad so gu brath ri d' choguis, gus an tarruing iad air falbh do chridhe gu buileach o pheaca', is an toir iad thairis e dh' ionnsuidh Chrìosd. Abair ris, "A Thighearna gabh air t-aghaidh le t-obair, agus na sguir 'na meadhon. Ma tha thu faicinn nach 'eil mise fathasd air mo lot gu leoir, is nach 'eil mi fo bhrìste-chridhe gu leoir air son mo pheacaidh, lot mi, Thighearna, ni 's doimhne; ruig iochdar mo thruaill' eachd, agus claidh gu tur mo pheacaidh." Mar so thoir thu fein suas do dh' oibreachadh an Spioraid, agus sgaoil do shiùil a ghhlacadh a ghaoithe.

Seola' XIII. "Cleachd urnuigh dhurachdach ri Dia, gu curamach agus gu coilionta." An ti nach 'eil ri urnuigh, cha 'n 'eil ann ach peacach mi-naomh aingidh. Iob xv. 4. is an ti nach 'eil coiliont' ann an urnuigh, cha 'n 'eil ann ach cealgair, Iob xxvii. 10. Is e aon do na ceud nithe sam beil iompacha' soilleir, gu 'n cuir e daoine gu urnuigh, Gnìomh. ix. 11. Air an aobhar sin cuir thusa mu thiomchioll an dleasnais so: na leig le latha dol tharad anns nach cuir thu 'thaobh cail-eigin do uine, moch agus anmoch, air son aora' suidhichte agus soleimnte a thoirt do Dhia ann an uaigneas. Air an doigh cheudna gach aon latha, gairm do theaghlach ri cheile gu coilionta, gu aoradh thoirt do Dhia maille riut. Mo thruaigh thusa ma gheibhear do theaghlach-sa 'n aireamh nan teaghlaiche sin nach 'eil a' gairm air Dia, Ier. x. 25. Ach cuimhnich nach ruig crabha' fuar agus marbh leth an rathaid gu neamh. Bi durachdach agus dian-leantuinneach. Bheir dian-leanmhuinn agus stridh amach buaidh; ach as eugais so cha toir thu gu brath amach rioghachd neimh, Mat. xi. 12. Feumaidh

tu cruai'-spairn a dheanamh gu dol asteach, Luc. xiii. 24. agus gleachd le deoir agus ath-chuinge, cosmhuil ri Iacob, ma b' aill leat gu 'n rachadh tu air falbh le beannacha', Gen. xxxii. 24. le Hos. xxii. 4. As eugais grais, tha thu gu siorruidh cailte, is air an aobhar sin is eigin duit cuir mu thiomchioll, agus a chur romhad nach gabh thu diultadh. An duine sin tha leagta ris so fhaotainn, d' an cainnt, "Is eigin domh gras fhaotainn, is gu brath cha sguir mi gus am faigh mi e; iarruidh mi, feithidh mi, gleachdaidh mi ri Dia 's ri mo chridhe fein, gus an dean e m' ath-nuadhachadh le cumhachd a ghrais:—is e so an duine th' air an rathad dhireach gu gras fhaotainn.

Seola' XIV. "Treig do dhroch chuideachd, Seanr. ix. 5. agus seachainn gach aobhar agus cion-fath peacaidh." Seanr. xxiii. 31. Cha phill thu gu brath o pheaca' gus an seachainn thu gach slighe 's gach buaire' tha ga d' tharruing d'a ionnsuidh. Gu brath gus an aicheadh thu thu fein an fhad so, cha bhi suil agam ri d'iompachadh. Ma bhios tu ri cluich' air a bhruaich, is a' cur do chois ann am beul an rib, theid t-anam gu cinnteach a ghlacadh. 'Nuair a bheir freasdal De sinn an luib buairidh nach b' urra' sinn a sheachnadh. feudaidh suil a bhi againn ri comhnadh araid, ann an gnathacha' nam meadhona: ach 'nuair a bhuaireas sinn Dia, le ruith do 'r deoin am builsgean cunnairt, cha 'n 'eil e gealltuinn na leithid sin do bhuaire' gu'n cum e suas sinn. Agus do na h-uile buaireadh, cha mhor gu bheil aon air bith is cunnairtaiche 's is measa na droch chuideachd. O cia tric a mhilleadh leis so a mhuinntir a b' fhearr coslas! O na h-anama, na teaghlaiche, na h-oighreachda, is na bailtean

a chaidh a mhillheadh leis so ! cia lion peacach truagh, bha air an dusgadh, is air an soillseachadh, dìreach ullamh gus an t-Aibhisteir a threig-sinn, is an deigh an cas a shaoradh as a rib ; ach a bha na dheigh sin air fad air an tarruing air an ais, agus air an deanamh nan cloinn do ifrinn seachd nairean ni 's mò na bha iad roimhe ? Ann an aon fhocal, cha 'n 'eil earbsa air bith agam asad, ni 's lugha na chrathas tu dhìot do dhroch chuideachd. Tha Criosd ag radh riut mar thuirt e aon uair ann seadh eile, “ Ma tha thu 'g am iarruidh-sa, leig leo sin falbh,” Eoin xviii. 8. Ris so tha t-anam an earbsa : treig iad sin, air neo cha 'n fheud thu bhi beo, Seanr. ix. 6. Am bi thu ni 's measa na 'n t-ainmhidh, gu'n ruithe' tu air t-aghaidh 's tu faicinn an Tighearna le claidhe ruisgte san t-slighe ? Aireamh xxii. 33. Biodh na briathra so air am bualadh gu domhain air do choguis, *Sgriosar companach nan amadan*, Seanr. xiii. 20. Labhair Dia so, agus co bhacas e ? 'S an ruith thus' an comhair do chinn gu leir-sgrios, an deigh do Dhia co-lion rabhadh thoirt duit ? Ma dh' atharraicheas Dia m' feasd do chridhe, chithear e o mhutha do chuideachd. O, fuathaich agus seachainn an slochd a shluig co-lion mìle anam sìos gu truaighe. Bithidh e cruaidh ort gun amharus dol as ; bithidh do chompanaich ri fanaid air do chrabhadh, 's ag oidheirpeachadh do lionadh le fuath an aghaidh diadhachd ; mar ni mi-sholasach agus tuirseach. Gnathaichidh iad gach mìodal agus mealladh nan innleachd ; ach cuimhnich thusa rabhadh an Spioraid naoimh : “ A mhic, ma bhrosnuicheas peacaich thu, na h-aontaich leo : ma their iad riut, Thig leinne, tilg do chrannchur asteach 'nar measg : na h-inich anns an t-slighe maille riu ;

cum do chas air a h-ais o 'n casan ; seachainn e, na siubhail ann, pill uaithe, agus imich romhad : oir tha slighe nan aingidh mar dhorchadas, cha 'n 'eil fios aca ciod tha toirt tuislidh dhoibh : tha iad a' luidhe 'm plaid airson fala, is a' luidhe 'n uaigneas airson an anama fein," Seanr. i. 10—18. agus iv. 14—19.

Mar so dh' innis mi dhuit ciod is eigin duit a dheanamh chum bhi air do shabhala'. Nach toir thu geill do ghuth an Tighearna ? nach eirich thu 's nach cuir thu mu thiomchioll na h-oibre ? O dhuine, ciod am freagra' bheir thu seachad, no ciod an leth-sgeul a bhios agad, ma bhasaicheas tu le h-aingealtachd air a cheann mu dheire, 'n deigh dhuit eolas fhaotainn air slighe na beatha ! Cha 'n 'eil eagal orm gu n' d' theid thu air seacharan, mur dean do neo-churam agus do leisg fein do mhille', le dearmad a dheanamh air na meadhona sin a chaidh cho soilleir a sheoladh dhuit. Duisg mata, O lunndaire, is leig air t-obair ; toisich agus bi deanamh, is bithidh an Tighearna maille riut.

CAIB. VII.

Anns a bheil Argumainte gu Iompachadh.

Ged bu leoir na chaidh a chur an ceill cheana, mu thiomchioll *feumalachd an iompachaidh, agus truaighe na muinntir neo-iompaichte*, gu thoirt air creatair reusant' air bith cur mu thiomchioll grad philleadh ri Dia, gidheadh o'n tha fios agam gu bheil cridhe 'n duine cho aingidh agus do-lubaidh, mheas mi iomchuidh cuid argumainte gu iompacha', thoirt seachad an deigh nam meadhona is nan seolanna a chaidh ainmeacha' cheana.

“A Thighearna, na treig mi nis ann am oid-

heirp dheireannach: mata anam air bith a leugh gu ruige so, is nach d' fhuair fathasd mothachadh; nis a Thighearna, dean greim air agus dean t-obair. A nis glac a chridhe, is dean stri ris, gus an abair e, *Thug thu buaidh, oir is treise thu na mise.*—A Thighearna, nach d' rinn thu dhiomhsa iasgair dhaoine, agus shaothraich mi fad na h-uine, is cha do ghlac mi bheag. Och! gu 'n caithinn mo spionnadh gun ni air bith do bhuannachd! Anis 'nuair tha mi toirt na h-urchair mu dheireadh. seas thus a Thighearna Iosa air an traigh, agus seol dhomh cionus agus c' ait an sgaoil mi no lion. Cuidich leam na h-anama sin air a bheil mi 'n toir a chuartachd le argumaint, cho laidir 's nach feud iad dol as. A nis, a Thighearna, thoir dhomh tarruing phailt! O Thighearna Dhia; cuimhnich orm, guidheam ort, agus neartaich mi ach an aon uair so, O mo Dhia!"

O cia lionar na h-argumainte dh' fheudainn a ghnathachadh sa ghnathach so? Ma tha gliocas air bith san t-saoghal, is e so e, aithreachas a dheanamh 's teachd asteach: ma tha ni air bith ceart, ma tha ni air bith reusanta, is e so e: 's ma tha ni sam bith anns an t-saoghal, a tha cuthach agus amaideach agus mi-reusanta, is e thu bhi *dol air t-aghaidh ann ad staid neo-iompaichte.* Guidheam ort mata, mur bu mhath leat thu fein a sgrios gu toileil, suidh sios, agus cudromich, leis na chaidh a radh cheana, na h-argumainte so leanas.

1. "Tha 'n Dia chruthaich thu go ro ghrasmhor a toirt cuiridh dhuit."

(1.) "Tha a nadur iochdmhor agus trocair-each ga d' chuireadh." O cia iochdmhor agus teo-chridheach Dia; cia pailt, os ceann a bheag

air bit'h is urra' sinn a' smuainteadh, a throcair! Tha i ni 's airde na neamh ciod a dh' fheudas sinne dheanamh? ni's doimhne na ifrinn ciod a dh' fheudas sinne thuigsinn? Iob ix. 7, 8, 9. "Tha e lan do iochd agus do ghras; fad-fhulangach, agus saibhir ann an trocair," Salm lxxxvi. 15. Nach laidir an argumaint so gu peacaich a tharruing d'a ionnsuidh? "Phillibh ris an Tighearna ar Dia oir tha e iochdmhor agus trocaireach, mall a chum feirge, agus saibhir ann an gras." "Co an Dia is cosmhuil riutsa, a mhaith-eas aingidheachd?" Mic. vii. 18.—O pheacacha', faicibh ciod an Dia ris a bheil 'ur gnothach: ma 's e 's gu 'n dean sibhs' ach pilleadh, "pillidh e-san a ris agus ni e iochd oirbh; ceannsuichidh e 'ur n-eas-aontais, agus tilgidh e 'ur peacaidh ann an doimhne na fairge," *rann* 19. Pillibh riumsa, arsa Tighearna nam feart, agus pillidh mise ribhsa," Mal. iii. 7. Sech. i. 3. Cha 'n e idir meud na baralach a th' aig peacaich air trocair Dhe tha gam milleadh, ach gu bheil iad dichuimhneach air a cheartas, agus earbsach à trocair air sheol nach 'eil i air a gealltuinn. Ged tha throcair os ceann smuainte, Isai. lv. 9. mor, 1 Chron. xxi. 13. lionmhor, Neh. ix. 19. caomh, Salm xxv. 6. cinnteach, Isai. lv. 3. siorruidh, Salm ciii. 17. Isai. liv. 8. gheibh thusa coir air an iomlan, mas e 's gu 'm pill thu—Am beil thu toileach teachd asteach mata? Feuch, chuir Dia uabhasan a thaoibh, chuir e suas cathair throcair tha e sineadh amach slat-shuaicheanteis a shith: bean d'i agus bi beo. An deanadh duine trocaireach a namhaid a mharbhadh, agus e na luidhe aig a chasan, ag aideachadh a chionta, 's a' guidhe trocair? Nach lugha gu mor a ni Dia nan gras?—Cuimhnich ciod eainm, Exod. xxxiv. 7. agus fiosrachadh nan naomh, Neh. ix. 17.

(2.) “Tha na h-uile gairm agus gealladh solasach a tha e toirt duit ga d’ chuireadh.” O cia durachdach tha throcair ga ’d leantuinn! cia teann, cia togarrach tha i ’n toir ort! “Pill, O Israeil chul-sleamhnach, ars’ an Tighearna, agus cha toir mis’ air mo chorruidh tuiteam ort; oir tha mi trocaireach ars’ an Tighearna, ’s cha ghleidh mi gu siorruidh mo chorruidh; amhain aidich do chionta. Pillibh, O chlann-chul-sleamhnach, ars’ an Tighearna, oir tha mise posda ribh; pillibh, agus leighisidh mi ’ur cul-sleamhnachaidh.” Ier. iii. 11—14. 22. “Mar is beo mi, ars’ an Tighearna Dia, cha ’n ’eil tlachd agamsa am bas an aingidh, ach is i mo roghainn gu’m pilleadh e o shlighe, is gu ’m biodh e’ beo. Pillibh, pillibh o ’r droch shlighean c’air son a bhasaicheas sibh, O thigh Israeil?” Esec. xxxiii. 11. “Ma philleas an t-aingidh o uile pheacaidh a chuir e ’n gnìomh, is gu ’n coimhid e mo reachdsa uile, ’s gu ’n dean e an ni sin a tha dleasnach agus ceart, bithidh e gun amharus beo, cha ’n fhaigh e bas. Cha toirear iomradh ris air uile pheacaidh a chuir e ’n gnìomh; na fhireantachd a rinn e bithidh e beo. Pillibh, agus tionndaibh o ’r peacaidh, ’s mar sin cha dean aingidheachd ’ur sgrios. Cuiribh air falbh ’ur n-uile pheacaidh, is deanaibh dhuibh fein cridhe nuadh agus spiorad nuadh, oir c’ air son a bhasaicheas sibh; O thigh Israeil, oir cha ’n ’eil tlachd agams’ am bas an neach a bhasaicheas, ars’ an Tighearna Dia, air an aobhar sin pillibh sibh fein, agus bithibh beo? Esec. xviii. 21, 23, 30—32.

O cia trocaireach na briathra so! guth Dhe, agus cha ’n e guth duine! Cha ’n e so beus dhaoine, gu ’n iarradh an t-uachdaran an deigh an trail a chuir corruich air. O gun eise’ tusa

'n diugh a ghuth, 'nuair tha e ga d' leantuinn agus a furail trocair ort!

2. "Tha geataidh neimh air am fosgladh dhuit, is na dorsan siorruidh air an sgaoile' gu farsuing, a chum as gu feuda' tu dol asteach do rioghachd Dhe," Tha Criosd a nis a' labhairt ruit mar a rinn Iesebel ri Ahab, "Eirich agus gabh seilbh," 1 Rìgh. xxi. 15. Gabh sealladh do ghloir an t-saoghail eile mar tha i air a leigeadh ris san t-soisgeul, dirich Pìsgah, sliabh nan geallaidhean, is tog suas do shuil gu deas is gu tuath, gu 'n ear is gu 'n iar, is faic am fear-ann math sin tha 'n taobh thall do Iordan, is an sliabh math sin; feuch parras De, air uisgeacha' le struthan gloire. Eirich, agus imich feadh an fhearainn, air fhad agus air a leud, oir am fear-ann a tha thu faicinn, bheir Dia gu siorruidh dhuit e, mas e 's gum pill thu, Gen. xii. 14, 15, 17. Ceadaich dhomh a radh riut, mar thuirt Pol ri Agrippa, "Am beil thu creidsinn nam Faidhean?" Ma tha thu da rìreadh a creidsinn, dean ach sealla' ghabhail do "na nithe gloir-mhor sin a th' air labhairt mu thiomchioll cath-air an De bheo." Salm lxxxvii. 3. is biodh fios agad gu bheil iad sin uile an so air an tairgse dhuit an ainm Dhe: cho cinnteach as is beo Dia, buinidh iad gu siorruidh dhuitsa, ma philleas tu, is ma bhios tu air t-iompachadh.

Feuch a chathair sin aig a bheil gloir mar sholus, agus Dia mar theampull! Feuch a geatai' sgaoilte, 's gach aon a faotainn cuireadh gu saor gu dol asteach! "O amadana. is mall-chridheach gu creidsinn!" an cuir sibh cul ri gloir shiorruidh? an diult sibh dol asteach gu parras, 'nuair tha 'n claidhe lasrach sin a chuireadh aon uair gu' r cunail amach, an dras, mar

gu 'm b' ann, g' ar n-iomain astigh? Ma dhiultas, an dara cuid cha 'n 'eil creideamh agaibh, air neo cha 'n 'eil ciall agaibh.

Nach dean sibh ach aire thoirt do na nithe sin, a th' air an tairgseadh dhuibh: “rioghachd gloire,” 1 Thess. ii. 12. “rioghachd shith,” Rom. xiv. 17. “rioghachd shiorruidh,” 2 Pead. i. 11. O! rioghachd bheannaichte gun amharus! an so gabhaidh tu comhnuidh; an so riaghlaidh tu gu siorruidh, agus cuiridh Dia thu na d' shuidhe air rìgh-chathair-gloir, Mat. xix. 28. Cuiridh e le laimh fein crun rioghail air do cheann, is cha 'n e crun sgithich; oir san aite sin cha bhi peacadh, 's ni mó bhios fulangas, Taisb. xxi. 27. agus xxii. 3—5. “Cha 'n e crun oir (oir cha bhi meas air bith air so san la sin,) ach “crun beatha,” Seum. i. 12. ‘crun fireantachd,” 2 Tim. iv. 8. “crun gloire.” 1 Pead. v. 4. seath, “cuiridh tu umad gloir mar thrusgan,” 1 Cor. xv. 43. agus “dealruidh tu mar a' ghrian 'sna speuran, ann an gloir t-Athar,” Mat. xiii. 43. Amhaire a nis air do cholainn ghraineil, air a chrèidh sin a bhios na lòn do na daolan; bithidh a cheart fheoil, a cheart chrè so ni 's dealruiche na na reultan, Dan. xii. 13.—An athghoird, bithidh tu air do dheanamh “cosmhuil ri Aingle Dhe,” Luc. xx. 36. agus dearcaidh tu air a ghnus-san ann am fireantachd,” Salm xvii. 15. Amhaire a nis an taobh astigh dhìot, agus innis domh, Am beil thu fathasd a' creidsinn? Mur 'eil, is eigin do d' choguis a radh gur *ana-creideach* thu, oir is e so Focal De.

Ach ma their thu gu bheil thu creidsinn, innis domh nis, ciod e do run. An gabh thu ris an ni so tha d' thairgse mar do shonas? An cuir thu cul ri d' phrodhait pheacaich, ri d' sholas toir-

misgte? An saltair thu air urram an t-saoghail; an spion thu thu fein á glacan do sholais? Am beil thu toileach gabhail ri masladh 's ri bochdainn, ma tharlas iad ort anns an t-slighe gu neamh, agus Criosd a leantuinn le caithe-beatha iriosal agus fein-aich'eil? Ma tha, is leats' an t-ìomlan, agus is leat e gu sìorruidh.

Nach gloirmhor mata na bheil a'd' thairgse? Nach airidh air damna' e-san a theid air aghaidh 's a bhasaicheas, 'nuair tha so uil' aig airson a thogail? An gabh thu Dia air fhocal? An leig thu uait do ghreim do 'n t-saoghal, an glan thu do lamhan o 'n peacadh, 's an dean thu greim air a bheatha mhairtheannaich? Mur dean, innseadh do choguis duit mur 'eil thu air dhìobhail ceille, 'nuair a tha thu deana' dearmaid air roghainn cho math, leis am feudadh tu bhi sonadh gu sìorruidh.

3. "Bheir Dia sochairean do-labhairt duit san t-saoghal a tha lathair, 1 Cor. iii. 22. Eabh. xii. 22—24. Ge d' robh iomlaineachd do shonais air a ghleidheadh gu saoghal eile, gidheadh bheir Dia dhuit nithe nach 'eil suarach an laimh."

Saoraidh e o thrailleachd thu, Eoin viii. 36. spionaidh e thu á glac an leomhain; Col. i. 13. bruthaidh an nathair do shail, ach bruthaidh tusa a' ceann, Gen. iii. 15. saoraidh e thu o 'n t-saoghal olc a tha lathair, Gal. i. 4. Cha dean socair do sgrios, agus cha dean docair do sgaradh uaithe-san, Rom. viii. 35—38. saoraidh e o chumhachd na h-uaigne thu, Salm xlix. 15. agus ni e rìgh nan uamhas na theachdaire sìth dhuit. Bheir e air falbh am mallachd o 'n chranncheusaidh; Salm cxix. 71. bheir e air docair agus trioblaid fein am mol a sheideadh air falbh, is an inntin a ghlanadh, Dan. xii. 10. Isai. xxvii. 9.

Ni e do thearnadh o dhiteadh an lagha, 's am mallachd a thionndadh gu bhi na bheannachadh dhuit, Rom. vi. 14. Gal. iii. 24. Is ann aige tha iuchraichean a' bhais agus na h-ifrinn, agus is e a dhruideas agus cha 'n urra' neach fosgladh, Taisb. iii. 7. agus i. 18. druididh e am beul so, mar a rinn e aon uair beul nan leomhan, Dan. vi. 22. air chor as nach bi thus' air do chiuradh leis an dara bàs, Taisb. ii. 11.

Ach cha'n e 'mhain gu 'n saor e o thruaighe thu; bheir e dhuit mar an ceudna sochairean do-labhairt. Bheir e e-fein duit; bithidh e na charaid agus ua Athair dhuit, 2 Cor. vi. 18. is grian agus is sgiath dhuit e, Salm lxxxiv. 12. ann an aon fhocal, bidh e na Dhia dhuit, Gen. xvii. 7. agus ciod tuille dh' fheudar a radh? Ni e dhuit gach ni dh' fheudas Dia fein a dheanamh. Esan aig am bi rìgh mar athair no mar charaid, bidh suil aige ri gìbh-tean rioghail uaithe. Ach ciod iad prionnsaidh agus rìghre talmhaidh air an coimeas ri Dia! Mar tha esan neochrìoch-nach an glòir is an cumhachd os ceann an dus-laich so, is amhlui' bheir e da reir sin sonas neochrìoch-nach d'a luchd-muinntir os ceann na 's urradh iadsan a thoirt do 'n mhuinntir da 'm beil speis aca. "Bheir e dhuibh gras is glòir, is cha chum e uaibh aon ni math." Salm lxxxiv. 11. Gabhaidh e sibh nur n-oighreachan air a gheallana, Eabh. vi. 17. agus daighnichidh e leibh a chumhnanta gu sìorruidh, Ier. xxxii. 40. Ni e 'ur saoradh o gach ni is urradh an lagh, a choguis, no an t-Aibhisteir a chur 'nur n-aghaidh, Rom. viii. 33, 34. Bheir e dhuibh saor-chomas teachd na fhianuis, gabhaidh e ri 'r pearsa, is eisidh e 'ur n-urnuigh, Eph. iii. 12. agus i. 6. I Eoin v. 14. Gabhaidh e comhnuidh maille

ribh, bheir e dhuibh a run, agus cumaidh e co-chomunn coiliont agus cairdeil ri 'r n-anam, Eoin xiii. 23. agus xxv. 15. 1 Eoin i. 3. Bidh a chluas fosgailte, bidh a dhorus fosgailte, is bidh a stòr fosgailte 's gach aon àm dhuibh. Bidh a bheannachadh do ghnath maille ribh, agus bheir e air na h-uile nithe co-oibreacha' chum 'ur maith, Salm cxv. 13. Rom. viii. 28.

4. "Tha cumhnanta na trocair air a thoirt cho iosal air 'ur son as tha e comasach." Chrom Dia air son pheacach cho iosal as a dh' fheudadh e. Cha 'n fheud e bhi na ughdair peacaidh, no smal a tharruing air gloir a naomhachd; agus, gun so a dheanamh, cionnus a dh' fheudadh e teachd ni b' isle na rinn e? Leig e dheth nithe ea-comasach a cheud chumhnainte, Ier. iii. 23. Marc. v. 36. Gnìomh. xvi. 31 agus iii. 19. Sean. xviii. 13. Cha 'n 'eil e ag iarraidh oirbh ni air bith mi reusanta no ea-comasach mar chumhnanta beatha. Fo'n cheud chumhnant bha dà ni mar fhiacha oirbh; 1. "Lan-dioladh a thoirt do cheartas De air son peacai' na h-uine chaidh seachad." 2. "Umhlachd fhoirfe agus iomlan a thoirt nur pearsaibh fein do gach puinc do 'n lagh anns an uine ri teachd." Bha iad so le cheile neo-chomasach dhuinne, Rom. viii. 3. ach feuch cho trocaireach as a rinn Dia an isleachadh. An lan-dioladh sin a dh' fheudadh e iarraidh oirnn, tha e toileach a ghabhail o 'n Urras sin a rinn e fein a dheasacha', 2 Cor. v. 10. Tha e 'g innseadh gu 'n d' fhuair e dioladh, Iob xxxiii. 24. 1 Tim. ii. 6. is nach 'eil e 'g iarraidh ni air bith oirbh ach gabhail r' a Mhac, is gu 'm bi e "na fhireantachd agus na shaoirse dhuibh," Eoin i. 12. 1 Cor. i. 30. Agus airson umhlachd san uine ri teachd, tha e toileach aontacha' le 'r

n-anmhuinneachd, is gun bhi ro-theann gu 'r failinn a chomhrachadh. Cha 'n 'eil e seasamh aig foirfeachd mar chumhnanta beatha. Ge d' tha e 'g innseadh gur e so a dhlighe, tha e toil-each treibh-dhireas a ghabhail na aite, Gen. xvii. 1. Seanr. xi. 20. Ged nach urradh thu do fhiacha air fad a phaighe', gabhaidh e uait a reir do chomais; an toil airson a' ghnìomh, agus an run airson a' choilionaiddh, 2 Cor. viii. 12. 2 Chron. vi. 8. Eabh. xi. 17. Seadh, ma thig sibh da ionnsuidh trid Chrìosd, is gu 'n socruich sibh 'ur cridhe chum a thoileachadh, is gu 'n dean sibh 'ur n-uile dhìcheall na sheirbhis, bheir e cliu agus duais dhuibh, ge d' robh an saoitheach air a mhillleadh 'nur lamhan.

O! smuanaichibh air iochd 'ur Cruthai'-fhir; leigibh dhomh a radh ribh mar a thuirt a sheirbhiseach ri Naaman, O athair, nan abradh am Faidh riut nì mor-eigin a dheanamh, nach deanadh tu e? nach mò gu mor na sin 'nuair tha e ag radh riut a mhain Ionnnail agus bi glan? 2 Rìgh. v. 13. Nan iarradh Dia nì eigin teann, cruaidh, agus eagalach air do laimh-sa chum dol as o dhamnadh sìorruidh, nach deanadh tu e? Ge d' iarradh e ort do laithean air fad a chaithe' ri bron ann am fuar-fhasaich, thu fein a chlaoidh le gort, no toradh do chuirp a thoirt seachad air son peaca' t'anama," nach gabhadh tu gu toileach slainte sìorruidh, ge b' e so fein an cumhnant? Nan deanadh do Chruthai'-fhear air an do chuir thu corruich, do chumail rè aon bhliadhna, air leabaidh chraidh, agus an sin iarruidh ort do pheacaidh threigsinn, gabhail ri Crìosd, agus seirbhis a thoirt da car beagan do bhliadhnai', mar tha e cur mar fhiach ort san t-soisgeul air neo luidhe san staid so fad saoghal nan saoghal,

nach gabhadh tu gu toileach an cuirè, gun fhuireach fada san ioma'-chomhairle? O pheacaich, pill agus bi beo; c'ar son a bhasaicheas tu, 'nuair tha beatha ri faotainn air son a gabhail; 'nuair tha trocair, mar gu 'm b' ann, a griosadh ort gun diultadh? Nam b' urradh thu radh gun amharus, "A thighearna, bha fios agam gu 'm bu duine cruaidh thu?" Mat. xxv. 24. Bha ni-eigin do lethsgheil agad; ach 'nuair a dh' islich Dia neimh e fein cho mor, is a chom e cho iosal, co is urradh smid a radh as do leth, mas e 's na dheigh sin uile gu 'n seas thu amach?—Os-barr.

5. "Far am beil thusa lag, tha Dia tairgse dhuit grais chum do dheanamh comasach." "Shin mi 'mach mo lamh, is cha d' thug aon neach fainear," Seanr. i. 24. Ge d' tha thu air do thilgeadh san t-slochd thruaighe sin, as nach urradh thu fein gu brath teachd amach, gidheadh tha Criosd a' tairgse comhnadh leat; tha e sineadh amach a laimhe dhuit, is ma bhasaicheas tu 's ann a chionn gu bheil thu cur cuil r'a chuidh-eacha'. "Feuch, tha mis' am sheasamh aig an dorus agus a' bualadh, ma dh' fhosglas neach air bith dhomb, thig mi 'steach," Taisb. iii. 20. Ciod e ge d' robh thu bochd agus truagh, agus dall, agus ruisgte; tha Criosd a tairgse leighis air son gach aon do t-uireasuidh, tha e furail ort 'fhireantachd agus a ghrais. "Camhairlicheam dhuit or a cheannach uamsa, chum as gum bi thu saibhir; agus trusgan geal, a chum as gu'n codaichear thu; agus ung-sa do shuile le sàbh-shùl a chum as gur leir dhuit." Taisb. iii. 17, 18. Am beil thu cur an ceill gu bheil so cruaidh a chionn nach 'eil agad ni air bith leis an ceannaich thu? Ma tha, biodh fios agad gu bheil an ceannach so, "gun airgiod agus gun luach,"

Isai. lv. i. Tha e ri fhaotainn le 'iarraidh agus le 'ghuidhe, trid gnathachadh durachdach agus coilointa nam meadhona sin a dh' orduich Dia, Seanr. ii. 3. 4. Tha Dia 'g iarruidh ort eolas a ghabhail air, agus eagal a bhi agad roimhe. Am beil thu 'g radh gu bheil t'inntinn dall is do chridhe cruaidh air chor as nach 'eil thu coma-sach air so a dheanamh! Tha mi 'g innse' dhuit gu bheil Dia tairgse t'inntinn a shoilseachadh, 's eagal-san a chur ann do chridhe: ma 's e so do roghainn, Seanr. i. 29. "Do bhrìgh gu 'n d' fhuathaich iad eolas, agus nach do roighnich iad eagal an Tighearna;" so far a bheil an fhàilinn. Air chor as ma bhios daoine nan coigrich air Dia, agus aineolach, gur ann a chionn nach 'eil "toil aca eolas a ghabhail air a shlighe," Iob xx. 14. "Ma tha thu 'g eigheach an deigh eolais, ma tha thu 'ga iarruidh mar airgiod, &c. an sin tuigidh tu eagal an Tighearna, is gheibh thu eolas Dhe," Seanr. ii. 3—5. Nach math an tairgse so? "pillibh air m' ahasan-sa, feuch, doirtidh mi mach mo Spiorad chugaibh Seanr. i. 23. Ge nach urradh sibh ni air bith a dheanamh uaibh fein, gidheadh feudaidd sibh na h-uile nithe dheanamh le Spiorad-san ga'r cuideachadh; is tha e tairgse dhuibh a chomhnadh trid gnathachadh dicheallach air na meadhona. Tha Dia 'g iarraidh oirbh "sibh fein ionnlad agus a ghlanadh," Isai. i. 16. tha sibhs' ag radh gu bheil sibh cho neo-chomasach air so, as a tha 'n liopard air a bhreice chur uaithe. Ier. xiii. 23. Ach tha Dia tairgse 'ur glanadh, air chor as ma bhios sibh salach an deigh sin gur h-ann le'r n-antoil fein a thachras e. Esec. xxiv. 13. "ghlan mis' thu, agus cha robh thu glan," Ier. xiii. 27. O Ierusalem, nach bi thu air do dheanamh glan? c'uin

idir a bhitheas e?" Tha Dia a' feitheamh gus an aill leibh bhi air'ur glanadh, gus an gabh sibh a thairgse, is gus an leig sibh leis na nithe sin a dheanamh annaibh agus air 'ur son, nach urra' sibh a dheanamh air 'ur son fein. Cha'n 'eil fios agaibh ciod a ni Dia air 'ur n-athchuinge, ma leanas sibh e gun fhois, agus ma bhvanaicheadh sibh ann an urnuigh, Luc. xi. 8. agus xviii. 5. Ge d' eisd e ribh tamull, gidheadh bheir e freagra' dhuibh an àm iomchuidh, is ni e mu dheire' tro'air oirbh; oir cha d' iar neach riabh gnuis De Iacoib an diomhain, Isai. xlv. 19.

CO-DHUNADH AN IOMLAIN.

A NIS, mo bhraithre, leigibh ris domh 'ur n-inntinn ciod tha sibh a' cur roimhibh a dheanamh? An d' theid sibh air 'ur n-aghaidh 's am basaich sibh? no, an cuir sibh mu thiomchioll iompachaidh iomlain agus grad, is an dean sibh greim air a bheatha mhaireannaich? Cia fhad a ni sibh moille ann an Sodom? "Cia fhad a sheasas sibh eadar dà bharail?" I Rìgh xviii. 21. Am beil sibh fathasd an aga' co dhiu' is e Criosd no Barrabas, co dhiu' is e sòlas no claidh, co dhiu' is e fearann Chabuil, I Rìgh ix. 13. no parras De, roghainn is taitniche?—Am feud thu bhi 'n amharus air bith co dhiu' is fearr Abana agus Phaphar, aimhnichean Dhamascuis, na uile shrutha Edein; no co dhiu' is fearr clabar a pheacaidh na uisge na beatha, glan mar ghloine, teachd amach o ri-chathair Dhe is an Uain? An urradh an saoghal gun amharus na nithe sin a dheanamh air do shon a ni Criosd? An seas e laimh riut fad siorruidheachd? An d' theid solas, fearann,

ionmhas agus urram sios do 'n uaigh leat? Salm xlix. 17. 1 Tim. vi. 7. Mur d' theid, nach iomchuidh sealltainn mu 'n cuairt air son ni-eigin a leannas riut? Ciod is ciall duit a bhi san ioma'-chomhairle mar so, air t-ais agus air t-aghaidh? A chlann amaideach! cia fhad a dh' fhanas sibh mar so an eadar-roinn? An eigin domh 'ur fagail air a cheann mu dheireadh cosmhuil ri Agrippa, gun bhi ach dluth air bhi'nur Criosduidhean? Ma dh' fhagas mi 'n so sibh, tha sibh gu brath cailte; mur Criosdui'ean sibh idir. Tha leth-run agaibh 'ur caithe-beatha neo-churamach a leigeadh dhibh, is cuir mu thiomchioll giulain naomha agus fhaicilich; b' fhearr leibh gu 'm biodh sibh cosmhuil ri cuid eile, 's gu 'm b' urradh sibh a dheanamh mar ni iadsan; ach cia fhad a dh' fhanas sibh aig a leithid so do run faoin is do ghuidhe diomhain? C' uin a thig sibh gu run lan, daingean, agus tul-chuiseach a bhi 'nur Criosduidhean da rireadh? Nach 'eil sibh faicinn mar tha n' t-Aibhisteir ga 'r mealladh le bhi toirt oirbh dail a chur 'nur n-iompachadh? Cia fhad a chum e cheana sibh an slighe an aimhleis? Cia lion bliadhna bha sibh a' cur roimhibh leasachadh? Ciod nan deanadh Dia 'ur gearradh sios anns an uine so?

Guidheam oirbh, na cuiribh air falbh mi gun fhreagradh; na tugaibh iomradh air an uine ri teachd; is eigin domh 'ur toil fhaotainn air ball. Mur 'eil 'ur run suidhichte nis, 'nuair tha Dia ri stri' ribh, tha e moran ni 's ea-coslaiche gu m' bi sibh toileach na dheigh so, 'nuair a bhios na smuainte so air dealachadh ribh, is a bhios sibh air 'ur cruadhachadh trid mealltaireachd a pheacaidh. An sin sibh dhomh 'ur lamhan? an toir sibh seilbh do 'n Tighearn Iosa gu h-ullamh is

gu h-ìomlan ? Am beil sibh toileach sibh fein a nasgadh an cumhnanta ris ? Ciod tha sibh ag radh ? Ma tha sibh fathasd a' cur dail sa' chuis, chaill mise mo shaothair, is thig gach ni rinn mi gu neo-bhrìgh. Guidheam oirbh, na leigibh dha so tachairt: thigibh; tilgibh asteach 'ur crann-chur; deanaibh roghainn: "So an t-àm taitneach, so latha na shlainte; an diugh ma dh' eisdeas sibh a ghuth."—Cuim' nach b' e so an la o 'n tionnsgain do shonas ? Cuim' an gabhadh tu do dhanadas fuireach la ni 's faide sa' chunnart eagalach sa' bheil thu ? Ciod nan iarraidh Dia air an oidhche so uait t'anam ? "O gu 'm b' aithne dhuit, ann ad la so fein, na nithe a bhuineas do d' shith, mu 'm bi iad iar am falach o d' shuilean," Luc. xix. 42. Is e so do la, is cha 'n 'eil ann ach la, Eoin ix. 4. Fhuair daoine eil' an latha fein, is fhuair iad na dheigh sin am binne, 's tha thus' a nis air do thoirt dh' ionnsuidh an t-saoghail a thilgeil do chrannchuir air son siorruidheachd. Cuimhnich gur ann ri d' ghiulan an dras tha do chor fad saoghal nan saoghal an earbsa. Mur dean thu roghainn ghlic an dras, tha thu caillte gu siorruidh. Bi faicilleach mata mu d' roghainn, oir bithidh do chor da reir gu siorruidh suthainn, Luc. x. 42. agus xvi 25. Seanr. i. 27—29.

Is am beil so gun amharus fìor ? Am beil beatha agus bas a'd roghainn ? Seadh, tha e cho fìor as a dh' fheudas fìrinn a bhith, Deut. xiii. 14. c'arson mata nach bi thusa sonadh ? Ciod ach do dhearmad, no do dhiulta' toileil fein is urradh do bhacadh. "Feuch an so tha uisge," (ars' an Caillteanach ri Philip) "ciod a bhacas mise gu bhi air mo bhaiste'?" Air an doigh cheudna, feudaiddh mise radh riutsa, Feuch an so

tha Criosd, an so trocair, maitheanas agus beatha; ciod a bhacas tusa bhi air do shaoradh, is air do shabhaladh; O pheacaich! an loisg thusa, is do mhaitheanas a'd' thairgse? Nach toir thu suas thu fein do Chriosd, nach cuir thu cul ri d' pheacaidh, nach aicheadh thu thu fein, is nach tog thu a'chuing is an crann-ceusaidh, agus theid an latha leat. Seadh, ma ni thu so, is leat Criosd, maitheanas, sith beatha, sonas, na h-uile nithe. 'S nach math is fhiach dhuit gabhail ri leithid so do thairgse? C'arson a sheasas tu an aga', no an ioma'-chomhairle? Am beil agadh air bith nach fearr Dia na diomhanas, agus gloir na peacadh? C'arson a threigeas tu do shonas, is a pheacaicheas tu 'n aghaidh t-ana-ma fein? C' uin a chrathas tu dhìot do leisg, is a chuireas tu do leth-sgeula air chul? "Na dean uaill as an la-maireach," oir cha 'n 'eil fios agad c'ait am feud an oidhche nochd do thasgaidh, Seanr. xxvii. 1-

A mhuinntir mo ghraidh, tha 'n Spiorad naomh an dras a' stri ribh, ach cha dean e stri ribh an comhnuidh.—Nach do mhothaich thu, dhuine, do chridhe blath leis an fhocal, is nach beag nach do chuireadh mar fhiacha' ort do pheacaidh a threigsin is teachd dh' ionnsuidh Dhe? Nach do mhothaich thu cuid do smuainte math a' gluasad a'd' chridhe, bha toirt rabhadh dhuit air do chunnart, is ag innseadh dhut c' ait an crìochnaich do ghiulan mi-fhaicilleach agus aingidh? Theagamh gu bheil thu cosmhuil ris an leanabh Samuel, aig nach robh fios, 'nuair a ghlaodh Dia ris aon uair, agus a ris, gu 'm b' e guth a Thighearna bh' ann, 1 Sam. iii. 6. 7. Gidheadh is iad na smuainte so cuire, gairm, agus stridh an Spiorad: O, ceap an ceol-mara, agus aithnich latha do shith.

An dras tha 'n Tighearn Iosa, le glacaibh sga-oilte, ullamh gu gabhail riut; agus 'a guidheamh, ort leinne teachd d'a ionnsuidh. Cia durachdach, cia trocaireach, cia iochdmhor tha e glaothaich riut! Cia grad tha 'n eaglais a' mosgladh le fuaim a ghutha? " 'S e guth mo ghraidh ata ann!" Caint. ii. 8. O, an cum thusa cluas bhodhar r'a ghuth? Cha 'n e an guth sin a bhristeas na cedair, is a bheir air na sleibhtean clisgeadh, a chuireas an fhasach air chrith, 's a sga-oileas an dealanach, leis a bheil e labhairt riut; cha mho is e tairneanach Shinai th' ann, ach guth ciuin agus samhach; cha 'n e guth sleibh Ebail, guth mallachaidh agus uamhais a th' ann, ach guth sleibh Gerisim, guth beannachaidh, agus aitsgeula, Deut. xxvii. 12, 13. Cha 'n e guth na trompaid no a' chogaidh a th' ann, ach teachdair-eachd sith o Rìgh na sith, Eph. vi. 15. 2 Cor. v. 18, 20. Shaoilinn, 'nuair tha a' chuis mar so, gun abradh tusa leis an leannan, " Dh' fhailnich mo chridhe 'nuair a labhair e," Caint. v. 6. Feudaidh mi radh riut, O pheacaich, mar thubhairt Marta, r'a piuthair, " Tha am Maighistir a' teachd, agus tha e ga d' ghairm." Eoin xi. 28. O, eirich a nis gu grad le Muire, 's thig d'a ionnsuidh. Cia solasach agus cia saor a chuire! " Ma tha tart air neach air bith, thigeadh e m' ionnsuidhsa agus oladh e," Eoin vii. 37. Seanr. i. 21. Tha e fosgladh a thaoibh gu iocshlaint' a thoirt do gach neach, is cha 'n eil e bacadh aon, " Co air bith leis an aill, thigeadh e is gabhadh e uisge na beatha gu saor," Taisb. xxii. 17. Co air bith ata glic thigeadh e 'steach an so. Thigibh, ithibh do m' aran, olaibh do 'n fhion a mheasg mi," Seanr. ix. 4—6. " Thigibh a m' ionnsuidh-sa, &c. gabhaibh mo chuing oirbh,

agus foghlumibh uam, agus gheibh sibh fois do 'r n-anama," Mat. xi. 28, 29. "An ti thig am ionnsuidh, cha tilg mi air chor sam bith amach e," Eoin vi. 37. Cia goirt a tha e caoidh na muinntir tha cur cul ris? "O Ierusalem, Ierusalem! cia minic a b' ail leam do chlann a chruinneachadh r' a cheile mar a chruinneachas cearc a h-eoin f'a sgiathan agus cha b' aill leibh!" Mat. xxiii. 39. "Feuch mise, feuch mise, sgaoil mi 'mach mo lamhan fad an la do chinneach easumhal," Isai. lxxv. 1, 2. O, tilgibh sibh fein a nis fa dheireadh ann an glacaibh a ghraidh, agus bithidh gu brath tearuinte.

Feuch, O chlann nan daoine, dh' fhosgail an Tighearn losa a nis am prìosun, is tha e teachd do 'r n-ionnsuidh mar na h-uachdarain dh' ionnsuidh nan abstol, Gnìomh. xvi. 39. agus a' guidhe' oirbh teachd amach. Nam b' ann a parras, no a luchairt a bhiodh Crìosd ga 'r gairm, cha b' ioghnadh ged nach biodh sibh toileach; (is gidheadh cia furasd a bha Adhamh air a mhealladh as a sin!) Ach is ann o 'r prìosun, a dhaoine, o 'r geimhlibh, o aimhleas agus o dhorchadas, a tha e ga 'r gairm, Isai. xlii. 6, 7. agus an e nach tig sibh? Tha e ga 'r gairm gu saoirse, Gal. v. 13. agus nach eisd sibh ris? Tha a chuing eathrom, a lagh furasd, a sheirbhis saor, Mat. xi. 30. Seum. i. 25. 1 Cor. vii. 22. Agus cia beag air bith tlachd th' agaibh an dras do shlighe Dhe, ma chreideas sibh e fein, mothachaidh sibh gu goirid gu 'm beil i lan do shith agus do sholas, blaisidh sibh aoibhneas do-labhairt, agus gheibh sibh sonas neo-chrìochnach innte, Sean. iii. 17. Salm cxix. 103. 111. 165. 1 Pead. i. 8.

A mhuinntir ionmhuinn, is duilich leam dealachadh ribh; cha 'n 'eil fios agam cionnus a bheir mi thairis sibh. Tha mi nis ullamh gu co'-

dhunadh, ach bu mhiannach, leam mu 'n sguir mi an cumhnanta so a nasgadh eadar Criosd agus sibh-se, mu 'n d' theid mi air m' ais a dh' ionnsuidh mo mhaighistir, le gearan goirt gu 'n do chuir sibh cul ri m' theachdaireachd. Ach is suarach cul a chuir rium-sa, tha sibh a' cur cuil ri trocair Dhe, ri iochd an t-Slanui'-fhir, is ri gras an Spioraid, Gniomh. vii. 11.

Ach ge do ghlaodh mi fada ribh is ge do dhiult sibh, an aon uair so fathasd togaidh mi suas mo ghuth mar thrompaid, agus glaodhaidh mi o ionada arda a' bhaile, mu 'n toir mi 'n eigh thruagh agus dheireannach gu 'n do leig mi gu buileach dhìom sibh. Aon uair eile glaodhaidh mi 'n deigh pheacach gun mhothachadh, chum is ma tha e comasach gu 'n duiosginn iad: "O thalaimh, a thalaimh, a thalaimh, cluinn briathra 'n Tighearna," Ier. xxii. 29. Mur 'eil sibh leagta ri basachadh, thugaibh aire, mar gu 'm b' ann, do 'n chuire dheireannach a gheibh sibh o throcair. Feuch, an ainm Dhe, tha mis gu follas a reic na teachdaireachd ribh. "Eisdibh rium, O chlann, eisdibh ri teagasg, agus bithibh glic, is na cuiribh cul ris," Seanr. viii. 32, 33.

Ho! gach aon air am beil tart, thigibh a chum nan uisgeachan; agus esan aig nach 'eil airgiod; thigibh, ceannaichibh agus ithibh; seadh, thigibh, ceannaichibh fion agus bainne, gun airgiod agus gun luach. C'arson a chaitheas sibh 'ur n-airgiod airson sin nach aran, agus 'ur saothair airson an ni sin nach sasaich? Eisdibh gu durachdach riumsa, agus ithibh an ni math, agus biodh 'ur n-anam lan do sholas. Aomaibh 'ur cluas agus thigibh am ionnsuidh sa; eisdibh, agus mairidh 'ur n-anam beo, is ni mise cumhnanta siorruidh ribh, eadhon trocaire cinnteach Dhaibhidh, Isai. lv. 1—3.

Ho! gach neach tha tinn le gne air bith eacail

no craidh, Mat. iv. 23, 24. no th' air a bhuaire' le droch spiorad, ardan, feirg, no anamiann, no sannt, thigibh a chum an Leigh, is thugaibh leibh 'ur daoine tinne; feuch an so tha esan "a leighiseas gach gne thinneis, agus gach gne eacail a measg a phobuill."

Ho ! gach aon tha am peacadh, gach aon a tha am buaire, gach aon a tha 'n cruai'chas air bith no an trioblaid, cruinnichibh sibh fein a chum Chrìosd, agus bithidh e na Chaipitean oirbh ; tearnaidh e sibh o theanndachd an lagha, agus saoraidh e sibh o dhioghaltas. Feuch, tha e na thearuinteachd chinnteachdhuibh is na aite-didein, Eabh. vi. 18. Salm xlviii. 3. Cuiribh uaibh bhur peacadh, is teichibh da ionnsuidh mu 'n glacar sibh le corruich an Uile-chumhachdaich.

Ho ! gach peacach ain-eolach, thig agus ceannuich sàbh-shùl a chum as gu 'r leir dhut, 'Taisb. iii. 18. Cuir uait gach lethsgèul; tha thu gu sìorruidh cailte, ma dh' fhanas tu sa' bheachd 's am beil thu, 2. Cor. iv. 3. Ach gabh ri Crìosd mar t'fhaidh, agus bheir e solus dhuit, Isai. xlii. 6. Eph. v. 14. Glaodh ris airson eolais, rannsuich 'fhocal, meoruich steidh do chreidimh, irislich thu fein na lathair, agus teagaisgidh e dhut a shlighe, is ni e glic thu chum slainte, Mat. xiii. 36. Luc. viii. 9. Eoin v. 49. Ach mur gnathaich thu gu durachdach na meadhona, is gu 'n suidh thu sìos gu lunnach, a chionn nach 'eil agad ach aon talant, ni e do dhite' mar sheirbhiseach leisg agus aingidh, Mat. xxv. 24, 26.

Ho ! gach peacach ain-diadhaidh, ciod air bith thu, thig a steach agus bi beo : pill ris an Tigh-earna, agus ni e trocair ort. O, gabh os laimh pilleadh agus teachd, thus' a shalaich do bheul le mallachadh, is le mionnan, is le breugan ; bithidh gach gne pheacaidh agus blasphemì " air

am maitheadh dhuit.” Marc. iii. 28. ma philleas tu gu h-ìomlan, is ma thig thu dh’ ionnsuidh Chrìosd, ge do bha thu cho neo-ghlan ri Magdalen, “ cuir uait do neo-ghlaine as do shealladh, is t-adhaltrus o d’ chridhe,” ’s thoir suas thu fein do Chrìosd mar shoitheach naomha, iomchuidh airson a sheirbhis ! agus an sin ge d’ robh do pheacai’ mar scarlaid bithidh iad mar olainn, is ge d’ robh iad mar chorcar bithidh iad geal mar shneachda, Luc. vii. 47 ; Isai. i. 18. Eabh. ix. 14.

Eisdibh, O mhisgeara, “ cia fhad a bhitheas sibh air mhisg ; cuiribh uaibh ’ur deoch laidir,” 1 Sam. i. 14. Ge do bha sibh roimhe so ga ’r n-aorneagaich nar salaiche fein, pillibh a nis le h-aithreachas, agus cuiribh gu buileach cul ri ’r n-anamianna, ’s bithidh sibh air ’ur failteachadh leis an Tighearn, 2 Cor. vi. 17. Thugaibh suas sibh fein do Chrìosd, a chum ’ur beatha a chaithe gu measara, gu cothromach, agus gu diadhaidh : deanaibh greim air fhìreantachd-san, strìochdaibh da uachdranachd, is cia graineil air bith a bha sibh, ni esan ’ur n-ionnlad agus ’ur glanadh, Taisb. i. 5.

Eisdibh, O chuideachd dhiomhain, aig am beil tlachd an companas aingidh agus amaideach, a chum ’ur beatha a chluich air falbh an aighear is an sugradh, thigibh a steach air iarrtas gliocais ; roighnichibh i fein agus a slighe, is mairidh sibh beo, Seanr. ix. 5, 6.

Eisdibh, O luchd fanaid, eisdibh guth an Tighearna ; ge do rinn sibh fanaid air diadhachd, is air a luchd aidmheil, ge do rinn sibh tair air Chrìosd agus air a shlighe, gidheadh ribhse tha e glaodhaich sibh fein a chruinneachadh fo sgiathan a throcair, Seanr. i. 22, 23. Ann an aon fhocal, ge d’ robh sibh am measg na cuid is measa do ’n

aireamh mhi-dhiadhaidh, 1 Cor. vi. 9, 10. gidh-eadh air dhuibh fìor-iompachadh, bithidh sibh air 'ur naomhachadh an ainm an Tighearn Iosa, agus le Spiorad ar Dia-ne, rann 11.

Ho ! gach fear aidhmheil fuar agus saobh-chrabbach, thusa nach 'eil ach ad Chrìosduidh meadh-bhlath agus leth-bhrnich, is a tha stad ann an coslas na diadhachd, thoir thairis d' bhacaiche 's do d' leth-dheanadas, bi ann ad Chrìosduidh gu h-iomlan, bi eudmhor agus dean aithreachas ; agus an sin cia graineil air bith a bha thu le Crìosd roimhe so, bithidh tu nis ann ad thoilinntinn d'a chridhe, Taisb. vii. 16, 19, 20.

A nis thugaibh fianuis gu 'n deachaidh trocair a thairgse dhuibh. “Tha mi gairm neamh agus talamh gu fianuis a thogail 'nur n-aghaidh air an la 'n diugh, gu 'n do chuir mi mu 'r coinneamh beatha agus bas, beannachadh agus inallachadh ; uime sin roighnichibh beatha, chum as gu mair sibh beo,” Deut. xxx. 19. Cha 'n urradh mis' ach cuire' thoirt duibh agus rabhadh : cha 'n urra' mi 'ur n-eigneachadh gu bhi sonadh, na 'm b' urradh dheanain e. Ciod mata m' freagradh chuireas sibh leamsa dh' ionnsuidh mo mhaighstir ? Leigibh dhomh labhairt ribh ann am briathra sheirbhisich mhath Abraham, “Agus a nis ma bhuineas sibh gu caoimhneil agus firinneach ri m' mhaighstir, innsibh dhomh,” Gen. xxiv. 49.—O gu freagradh sibhs' a nis cho taitneach as a rinn Rebecca, xxiv. rann. 57, 58. “Agus thubhairt iad gairmidh sinn a mhaighdean, agus feoraichidh sinn d'a beul fein. Agus ghairm iad Rebeca, 's thubhairt iad rithe, An d' theid thu leis an duine so ? agus thubhairt ise, Theid mi leis.”—O gu faighinnsa 'm freagradh ceudna uaibhse ! C' arson is eigin domhsa 'ur diteadh.

Mat. x. 14, 15. 'nuair tha mi 'n ti cho mor air 'ur sabhaladh? C' arson a bhios gach cuireadh 's gach strì tha trocair a' deanamh ribh, air an tionndadh gu bhi 'nan an-tromachadh d' ur cionntadh 's nan co-chuideachadh d'ur truaighe? Thugaibh fein breitheanas: an saoil sibh nach bi diteadh na muinntir sin an-bhar eagalach, a theid air an aghaidh nam peacaidh, an deigh na h-uile meadhon agus dicheall a bhi air an gnathachadh chum am pilleadh? Cha 'n 'eil aga' air bith nach bi e ni 's "so-iomchaire do Thirus agus do Shidon, seadh, do Shodom agus do Ghomorrha, ann an la a bhreitheanais, na dhuibhse," Mat. xi. 22, 24.

A mhuinntir mo ghraidh, ma tha iochd air bith agaibh air 'ur n-anama truagha, grad dheanaibh greim air an trocair sin a tha 'nur tairgse: na cuiribh sibh fein ann tuille cunnairt, agus na tugaibh dhuinne tuille peine. Mata ughdaras air bith aig an Dia a chruthaich sibh os 'ur ceann, thugaibh geil da aithne, 's thigibh asteach: Mur b' aill leibh tarcuis a dheanamh air gras agus dorus na trocair a dhruideadh oirbh fein, grad dheanaibh aithreachas agus bithibh air 'ur n-iompachadh. Na leigibh le neamh seasamh fosgailt' air 'ur son an diomhain: na leigibh leis an Tighearn Iosa gach seud priseil a th' aige chur m' 'ur coinneamh, is iarruidh oirbh ceannach gun airgiod agus gun luach, an diomhain; na leigibh le 'mhinistearan is le 'spiorad stri' a dheanamh ribh an diomhain; is 'ur fagail mu dheire' gun iompachadh; air eagal gu 'n d' thig am binne so amach 'nur n-aghaidh, "Tha na builg air an losgadh, tha 'n luaith air a càithe' leis an teine, tha 'm fear-leughaidh a leughadh an diomhain, oir cha 'n 'eil na h-aingidh air an tarruing as:

droch airgiod, goiridh daoine riu, do bhrìgh gu 'n do dhiult an 'Tighearn iad," Ier. vi. 29, 30.

O Athair nan uile spiorad, gabh thus' a' d' lainh fein an cridhe sin tha tuille 's cruaidh air mo shonsa, creatair lag agus ea-treoirach. Na sguir thusa ge do sguir mise: ni an lide is lugha uaitse an gnothach; oir cha 'n 'eil ni sam bith cruaidh air do chumhachd. O thus' aig a bheil iuchair Dhaibhidh; a dh' fhosgla agus cha 'n urradh neach druideadh, fosgail thus' an cridhe so mar a rinn thu cridhe Lidia, 's leig le Rìgh na gloire dol asteach, chum gu 'n gabhadh e seilbh air an anam. Na leig leis a bhuaireadair a mhealladh le neochuram, no le dail; na leig dha glideacha' as an aite so, no shuil thoirt bharr nam briathra so, gus an gabh e run suidhichte gu 'n treig e pheaca', 's an dean e greim air beatha, air na cumhnantan sin air a bheil thusa ga tairgse. Ann a t-ainm-sa, O Thighearna Dhe, thionnsgain mise san t-saothair so, agus ann a t-ainm tha ma nis ga co-dhunadh. Na leig do 'n uine sin a bhuillich mi m' a thiomchioll, a bhi gu buileach air a call; na leig do gach smuainte, do gach curam, is do gach saothair a ghabh mi, bhi air fad an diomhain. A Thighearna, cuir do lamh a steach agus bean ri cridhe na ti tha ga leughadh so, no ga eisdeachd, agus cuir d'a ionn-suidh do Spiorad, mar a chuir thu Philip dh' ionn-suidh a Chaillteanaich 'nuair a bha e na charbad a' leughadh an fhocail; is ge nach bi fios agams' air gu brath am fad is beo mi, gidheadh guidheam ort, O Thighearna Dhia, faicear air an *la sin*, anns an gairmear sinn uile gu cunntas, gu 'n robh cuid do anama air an iompachadh leis an obair so, agus deonuich gu 'm feud cuid seasamh suas an sin agus a radh gu 'n do chuir na h-argumainte so iompachd orra gu pilleadh riutsa. *Amen, Amen.*

EARAL ARAID DO CHEANNARDA THEAGHLAICHEAN.

A MHUINNIR ionmhuinn, cha 'n 'eil fughair agam 'ur toirt gu brath gu slainte as eugais naomhachaidh, no gu 'n d' theid am feasd 'ur cur an seilbh sonais mur bi sibh an toiseach naomha. Tha fios aig Dia nach 'eil an dochas is lugh' agam gu 'm faic mi aon aghaidh agaibh gu brath an neamh, mur bi sibh air 'ur n-iompachadh is air 'ur naomhachadh, is air 'ur cleachdadh ri diadhachd. Guidheam oirbh mata, bithibh diadhaidh 'nur pearsa fein, agus diadhaidh n'ur teaghlaichean.

1. N'ur pearsa fein. Feuchaibh gur e u'r curam, araid Criosd a chur suas 'nur cridheachan; feuchaibh gu strìochd 'ur gnothaiche saoghalta air fad dhasan; is gu 'm bi sibh fein is gach ni bhuineas duibh deas gach àm a' feitheamh air a sheirbhis. Ma bheir sibh d' 'ur deoin, am bith-eantas, agus le fios duibh, fardach do pheaca' sam bith, tha sibh cailte, Salm lxviii. 21. Esec. xviii. 10. Feuch gu 'n gabh sibh gu neochealgach lagh Chriosd mar riaghailt 'ur smuainte, briathra, agus gnìomhara. Strìochdaibh an duine gu h-iomlan, eadar cholann agus inntinn gu dileas dasan, Salm cxix. 34. Rom. vi 13. Mur 'eil fìor speis agaibh do aitheantan Dhe gu leir, cha 'n 'eil 'ur cridhe fallain, Salm cxix. 6. O, thugaibh gach oidheirp gu iomhaigh Dhe fhaotainn air a bualadh oirbh an taobh astigh. Toisichibh aig a chridhe, air neo tha sibh a' togail gun aon steidh. Deanaibh dicheall air atharrachadh slainteil fhaotainn o 'n taobh astigh, air neo 's diomhain gach seirbhis a ni sibh o 'n taobh amach. Oidheirpichibh an sin cumhachd na diadhachd a leigeal fhaicinn 'nur caithe-beatha. Gu ma h-e

urram agus eagal De 'ur ceud churam agus 'ur curam sonraichte. So dleasnas is mo air bith. Feuchaibh nach bi aon neach agaibh mi-chrabhach, no ri dearmad air urnuigh, oir is comhara cinnteach so gu bheil neach gun Chrìosd, gun ghras aige, is gu bheil e na fhìor choigreach air eagal De, Salm v. 7. Na leigibh do 'ur Biobuil cadal diomhanach ; feuchaibh gu 'm bi sibh gach la a' coradh ri focal De. Eoin v. 39. Cha 'n 'eil gnothach aig an duine sin gu brath ri sonas aig nach 'eil tlachd an naomh-reachd Dhe, 's nach 'eil ga rannsachadh sin, a's a chridhe, fein a dh'oidhch' a's a la, Salm i. 1, 2.

Ach cha 'n 'eil an eagal De gun seirc do dhaoine ach leth ar dleasnais, seadh, cha 'n 'eil ann ach cealg ghraineil. Cha 'n fheud sinn clair an lagh a roinn. Feuch mata gu 'n dean thu ceartas agus gu 'n gradhaich thu trocair ; gu 'n ruith cothrom agus gras air feadh gach aon cheum do d' ghiulan. Bi measarra anns na h-uile nithe'; is thoir geamnuieachd agus stuamachd leat gach taobh a theid thu. Biodh firinn agus glaine, socair agus cudrom, a' cuir maise do ghnath air do choradh. Biodh foighidinn agus irisleadh, aon-fhilteachd agus treibh-dhireas a' dealradh anns gach earrainn do d' choluadar. Feuch gu 'n dichuimhnich is gu 'n toir thu maitheanas anns gach ea-coir, is gu 'n diol thu math air son an uile, mar bu mhath leat a bhi 'n aireamh cloinne De. Bi ciuin agus seirceil, ann a t-achasan, agus cuir an dreach agus an seadh is fabharaiche 's urrainn thu air giulan do bhraithrean. Bi mall gu gealladh, ach cinnteach gu mionaid ann an coilionadh. Leig le ciuineas agus neo-chiontachd, le suairceas agus le nadur so-lubaidh agus saor o cheilg, do ghiulan a dheanamh, taitneach do na h-uile dhaoine. Thoir do d' luchd-daimh

an gradh, an t-urram, an dleasnas, an t-seirc, a' chaomhalachd agus an curam, a bhuineas doibh fhaotainn anns gach daimh fa leth. Is e so da rìreadh diadhachd. Tha mi sparradh oirbh uile 'n lathair an De is ro-airde, nach bi aon air bith agaibh ri mionnan, no ri breugan no mi-runach, no sanntach, no misgeach, no geocach, eas-ionraic na ghnothach, neo-ghlan na chaithe-beatha, a' dusgadh aimhreite, ri goid, no cul-chaine, no ri anacainnt agus trod ; oir tha mi ga 'r deanamh cinnteach o 'n Dia bheo, gur leir-sgrìos agus damnach is crìoch dhoibh so air fad, Seanr. xiii. 20. Seum v. 12. Taisb. xxi. 8. I Cor. vi. 9, 10. Gal. v. 19—21.

2. *'Nur teaghlaichean.* Esan a chuir Crìosd suas na chridhe, cha dean e dearmad air a chur suas na theaghlach cuideachd. Biodh gach aon teaghlach na theampull do Dhia, na choinhthional Crìosduidh, I Cor. vi. 19. gach tigh na thigh urnuigh. Abradh gach ceann teaghlaich mar thubhairt Ioshua, “Bheir mis' agus mo theaghlach seirbhis do 'n Tighearna ;” caib. xxiv. 15. agus cuireadh e roimhe le Daibhidh gu 'n gluais “e na fhardaich le chridhe fìor-ghlan ceart,” Salm ci. 2. A thaobh so, leigibh dhomh a sparradh oirbh :

An toiseach. Diadhachd a bhi 'nur teaghlaichean, cha 'n ann mar leth-obair, (a ni sibh air 'ur socair, 'nuair a bheir an saoghal agus 'ur gnothaiche cead duibh,) an teaghlaich. Na deanaibh dearmad air urnuigh ni 's mo na air 'ur lon air na traith suidhichte. Am beil aon air bith do 'r teaghlaichean nach faigh uine gu'm biadh ghabhail? a dhuine thruaigh ! nach co fhurasd duit uine fhaotainn gu urnuigh nam biodh tu cho toileach?

A ris, Socrichibh air an ceangal suas ann an

anamaibh 'ur teaghlaich. Tha iad air an earbsa ribhse, 's ma bhios iad air an call le 'r neo-churam, theid an iarruidh air 'ur lamhan. A dhaoine, mur 'eil fios agaibh air, mothaichidh sibh fathasd, gu 'm beil curam anama na churam mor, is gu 'm beil fuil anama na thromchionnta. O dhuine, am beil iad so agad ri freagairt air an son, is nach 'eil thu toirt gach oidheirp air an sabhaladh, chum as nach faighear am fuil ann ad sgeith? Nach dean thu tuill' air son nan anama nach basaich na ni thu air son nam bruide basmhor? Ciod tha thu deanamh air son do chloinne 's do sheirbheiseach? tha thu toirt doibh beidh agus dibhe iomchuidh ri an nadur; is nach 'eil thu deanamh so cuideachd air son t-ainmhidhean? tha thu gan leighas agus gan eiridin 'nuair a bhios iad tinn; agus nach 'eil thu ri so cuideachd air son do bhruidean?—Thugaibh mata gu sonraichte fainear.

1. Gu 'm bi am focal gu soleimnte air 'a leughadh, agus sailm air an seinn 'nur teaghlaichean, Eoin. v. 39. Salm cxviii. 15. Faic Criosd a' seinn le theaghlach, eadhon le dheisciobuil, Mat. xxvi. 30.

2. Biodh gach aon 'nur teaghlaichean air an gairm gu cunntas cho teann, ciod a bhuil a tha iad a' toirt as an fhocal a tha iad ag eisdeachd no a' leughadh, 's a bhitheas iad mu ghnothach air bith leibh fein a dh' earbas sibh riu. Is dleasnas ro fheumail so, agus meadhon araid a thoirt air gach neach fo 'ur curam buil mhath a dheanamh do na chluinneas iad, agus a ghleidheadh nan cuimhne. Faic eisimpleir Chriosd a' gairm a theaghlaich mar so gu cunntas, Mat. xvi. 11, 13, 15.

3. Gabhaibh cunntas tric do na h-anama fo 'ur curam mu thiomchioll an staid spioradail, (an so feumaidh sibh bhì 'nur luchd leanmhuim air Crìosd, Mat. xiii. 10. 36. 51. Marc. iv. 10. 11.) rannsaichibh amach an cor, leigibh ris doibh gu tric an cionnta 's an truaighe thaobh naduir agus am feum a th' ac' air iompachadh is air ath-ghineamhuinn a chum bhì air an sabhaladh. Thugaibh rabhadh dhoibh le suim, mu thiomchioll am peacaidh, thugaibh misneachdhoibh anns gach toiseach leasachaidh, leanaibh iad gu durachdach, is na tugaibh fois doibh gu brath gus am faic sibh atharrachadh slainteil air teachd orra. Is dleasnas ro-chudromach so, ach tha eagal orm gu bheil e gu ro-uamhasach air a leigeil air dearmad. Nach 'eil do choguis ag radh, "Is tus' an duine?"

4. Thoir aire theann gu 'm bi 'n t-sàbaid air a naomhachadh le d' theaghlach gu h-iomlan, Exod. xx. 10. Lebh. xxiii. 3. Tha iomadh teaghlach bochd aig nach 'eile moran uine ri sheachnadh ach so. O builichibh 'ur sàbaidean an saothreachadh cho durachdach (a dh' fhao-tainn eolais, agus a thoirt seirbhis do 'r Cruthai'-fhear) as a tha sibh a' deanamh 'nur gnothaichean saoghalta air laithean eile, 's cha 'n 'eil eagal nach soirbhich sibh.

5. Gach aon la, moch agus anmoch, biodh urnuigh sholeimnte, mar iobairt mhaidne agus fheasgair, air a cur suas anns gach aon do 'r teaghlaichean, Salm xcii. 1, 2. Exod. xxx. 7, 8. Luc. i. 9, 10. Thugaibh aire nach faighear sibh an aireamh nan teaghlaiche sin nach 'eil a' gairm air Dia; oir c' arson a bhios corruich Dhe air a dortadh air 'ur teaghlaichean-sa? Ier. x. 25. O theaghlaiche thruagha, tha gun Dia san t-saoghal,

a tha gun aoradh 'nur taighean! A bheil coilion easbhuidh, coilion trocair agaibh, mar theaghlach, is nach bi urnuigh-teaghlaich agaibh cuideachd! Gun urnuigh-teaghlaich, cionnus tha sibhse "g urnuigh leis gach gne urnuigh agus ath-chuinge," Eph. vi. 18.—Na h-abair, "Cha 'n'eil ùin agam." Ciod an leth-sgeul so! Nach ann a chum seirbhis a thoirt do Dhia, 's t'anam a shabhaladh, a tha t-uine gu h-iomlan air a deonachadh dhut? Is gidheadh am beil thu 'g radh nach eile uine agad chuige so? Ma gheibh thu cridhe, cha 'n'eile curam nach faigh thu uine. Cum o d' bhiadh, no cum o do chadal i, mu 'm bi i uait air son na h-oibre so.—Na h-abair, "Cha toir mo gnothaiche cead dhomh;" cha 'n'eil gnothach air bith is mò na thu fein a shabhaladh, is na h-anama sin a chaidh earbsa riut a thearnadh. Cha chall-gnothaich idir feitheamh ri urnuigh. Is ann le urnuigh gheibh thu beannachadh do 'n iomlan, Ier. xxix. 11, 12.; 2 Sam. xii. 29. agus ciod is fiu do gnothaiche mur toir Dia dhut a bheannachadh?—Na h-abair, "Cha 'n'eil mi comasach:" builich an aon talanta 's bheir Dia dhut an tuille, Mat. xxv. 14, &c. Tha cuideachadh agad ri fhaotainn gus am bi thu ni 's comasaiche. No mar 'eil atharrachadh do sheol agad, is eigin duit dol maille ri d' choimhearsnach is mò comas; thug Dia gealladh sonraichte do urnuigh ann an co-chuideachd, Seum. v. 4—12. Gniomh. xii. 5. 10. 12.; 2 Cor. i. 11. air an aobhar sin is eigin duit na h-uile co-throm a ghabhail air an dleasnas so a choilionadh.

6. Cuiribh gach aon 'nur teaghlaichean air urnuigh a dheanamh an uaigneas. Bithibh furachair gu bheil iad ga thoirt so fainear Ma bhios e feumail, faighibh dhoibh riaghailt g' an cuideachadh gus an urradh iad deanamh as eugais. Seolaibh

dhoibh cionnus a ni iad urnuigh, le bhi toirt fain-ear dhoibh am peacaidh, an uireasbhuidh, agus an tiolaca; oir is iad so cungaidh na h-uile urnuigh—So an cleachadh a bh' aig Eoin, agus aig Iosa, Luc. xi. 1. &c.

7. Cuiribh suas ceasnachadh 'nur teaghlaichean air a chuid is lugha uair san t-seachduin. Am beil suim idir agaibh do iartas an Uile chumhachdaich, sibh a "theagasg na nithe so gu curamach do 'r cloinn, agus labhairt m' an tiomchioll 'nuair a shuidheas sibh 'nur taighean? Deut. vi. 6. &c. is 'ur "clann a thogail suas anns an t-slighe san coir dhoibh gluasad?" Seanr. xxii. 6. An do chliudhaich Dia Abraham cho mor, air son "a chlann is a theaghlach a theagasg," Gen. xviii. 19. is a chionn gu 'n robh aige moran do "sheirbhisich aig an robh eolas," (mar tha cuid ga eadartheangacha,) Gen. xiv. 14. is an d' thug e dha gealladh cho mor air a shon so; is am beil thusa gun toil pairt a bhi agad aon chuid sa' chliu no sa' ghealladh? An do chuir Criosd onoir air ceasnacha' le lathaireachd fein; Luc. ii. 46. is nach cuir thus' an suim e le bhi ga chleachdadh?—Na h-abair "Tha iad neochurmach, is cha 'n ionnsuich iad:" c' ar son a fhuair thusa ughdaras ach a chum a ghnathachdadh air son Dia agus leas an anama-sa? Gairmidh tu mach iad is bheir thu orra t'obair fein a dheanamh, is nach bu choir dhut, air a chuid bu lugha, bi cho eudmhor gu 'n cur dh' ionnsuidh obair Dhe? Na h-abair gu bheil iad "dall agus neochomasach:" Ma tha iad dùr no dall, tha Dia 'g iarruidh ort an tuille curaim agus foighidin a ghnathachadh leo: ach dur agus dall mar tha iad, bheir thu orr' ionnsachadh cionnus a ni iad obair; agus nach feud thu ionnsachadh dhoibh cuideachd cionnus a ni iad urnuigh? Am

beil iad comasach air eolas a ghabhail air ceaird, is nach 'eil iad comasach air eolas a ghabhail air cinn shoilleir a chreidimh? Uime sin mata ma bu mhath leibh gu faiceadh sibh am feasd diadhachd a' fas, aineolas air a leigheas, aingidheachd air a cosgadh, agus mearachd air a chuir air falbh, coilionaibh m' aibhneas-sa ann an gnathachadh an dleasnais so.

Am freagair gach gairm a tha sibh a' faotainn o fhreasdal De? Am b' ail leibh na trioblaidean tha oirbh a chui'teachadh, no na trioblaidean tha dluth dhuibh a philleadh? Am b' aill leibh geugan a phlanndachadh ar son eaglais De? Am b' ail leibh gu 'n togadh Dia suas 'ur taighean, agus gu'm beannaicheadh e 'ur maoin? Am b' ail leibh gu 'n tugadh 'ur clann am beannachd oirbh? Am b' ail leibh gu 'n co'laicheadh sibh 'ur clann, 'ur seirbhisich, 'ur luchd-teagaisg agus 'ur Tigh-earna gun eagal 'nuair a sheasas sin uile aig cathair a bhreitheanais? O mata, cuiribh urnuigh suas 'nur teaghlaichean agus urram Dhe 'nur taighean, mar bu mhath leibh gu brath a bhi beannaichte, na bhi 'nur beannachadh. Biodh 'ur cridheachan agus 'ur teaghlaichean nan teampuil do 'n Dia bheo, anns am faigh e (reir nan seolanna a chaidh thoirt seachad) aoradh gu coilionta, agus gu h-uramach. Seanr. xxix. 1. An ti gheibh achasan minic, is a chruaidhicheas a mhuineal, theid esan a sgrios gu h-oban agus gun tearnadh." O bithibh glic ri tim, a chum as nach bi sibh truagh fad siorruidheachd!

A' CHRIOCH.

GAELIC BOOKS

SOLD BY D. MACVEAN.

	<i>s.</i>	<i>d.</i>
A Kempis' Imitation, 1785, -	3	0
Adam and Eve, by M'Lean 12mo. -	2	0
Alleine's Alarm, 18mo. 1839, <i>boards</i> , -	1	6
An t-Aillegan, Song Book, <i>plate</i> , -	0	6
Bible by Kirk, 2 vols, 1690, -	10	0
Blair's Sermons, 8vo. -	2	6
Ballads, (Gaelic) 8 kinds, each -	0	1
Baxter's Call, 12mo. -	2	6
Boston's Fourfold State, 12mo. -	4	0
——— Crook in the Lot, -	2	3
Bunyan's Pilgrim, 12mo. -	3	6
——— Badman, 12mo. -	3	0
Brooke's Apples of Gold, -	2	6
Bible, 8vo. 7s. 6d. do. 24mo. -	3	6
Buchanan's Hymns, with Life, 1837, -	0	6
Catechism, Shorter, large type, -	0	1
Common Prayer, 8vo. -	4	0
Confession of Faith, -	2	0
Currie's Grammar, 12mo. -	2	0
Doddridge's Rise and Progress, 12mo. -	4	6
Economy of Human Life, -	2	6
Erschine's Sermons, 12mo. -	3	0
Gillies' Collection, 1786, -	10	0
Grant's Hymns, 24mo. 1837, -	2	0
Gaelic Proverbs, 12mo. 1819, -	3	0
Guthrey's Trial, 18mo. -	2	0
History of Joseph, 18mo. -	1	0
Inverness Collection, 1806, -	3	0

	s.	d.
Macfarlane's Psalms, 1753, - - -	3	0
Macdonald's (Alex.) Poems, 18mo. - - -	1	6
Macdonald's (Ronald) Poems, 12mo. - - -	2	6
Macalpine's Dictionary, - - -	6	0
Macintyre's Poems, 18mo. 1834, - - -	1	8
Mackenzie's Poems, 1792, - - -	3	0
M'Diarmid's Sermons, - - -	5	0
M'Dougald's Poems, 1829, - - -	5	0
M'Farlane's Vocabulary, 2 vols. - - -	6	0
M'Lean's Poems, 1818, - - -	3	0
M'Callum's Poems, 1821, - - -	3	0
M'Gregor's Hymns, 18mo. - - -	1	0
M'Gregor's Songs, 1819, - - -	0	6
M'Kellar's and Carswell's Hymns, - - -	0	2
M'Leod's Dictionary, 8vo. - - -	14	0
——— Messenger, 2 vols, 8vo. - - -	8	0
——— Leabhar Nan Cnoc, 12mo. - - -	2	6
——— Sermon, 12mo, - - -	0	4
Munro's Grammar, - - -	4	6
Ossian's Poems, (in Gaelic,) 1818, <i>bound</i> , - - -	3	6
Popular Gaelic Songs, - - -	0	6
Psalms, 18mo, 1s. 6d. do. 32mo, - - -	1	0
Rob Donn's Poems, 8vo, - - -	5	0
Ross' Poems, 12mo, - - -	2	6
——— Psalms, - - -	1	8
Reid's Account of Gaelic Books, 8vo, - - -	2	6
Smith's Sean Dana, 1787, - - -	2	6
——— Prayers, &c. - - -	2	6
Sermons, (14) by Dewar, &c. 8vo. - - -	1	6
Stewart's Grammar, - - -	4	0
Stewart's Collection of Poems, 1804, - - -	4	6
Turner's Collection, 1813, - - -	6	0

Deacidified using the Bookkeeper process.
Neutralizing agent: Magnesium Oxide
Treatment Date: Nov. 2005

PreservationTechnologies

A WORLD LEADER IN PAPER PRESERVATION

111 Thomson Park Drive
Cranberry Township, PA 16066
(724) 779-2111

Bv

4920

LIBRARY OF CONGRESS

0 014 239 239 2

LIBRARY OF CONGRESS

0 014 239 239 2 ●